

1907

DOBER PAJDÁS KALENDÁRIUM

po sztárom szlovenszkom jeziki

z doszta lejpim, dobrim i hasznovitim cstenyóm

na

1907.

návadno leto.

IX. letni tecsáj.

Cejna 40 fillér (20 kr.)

SZENTGOTTHÁRD, 1906.
NYOMATOTT WELLISCH BÉLA KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.

Pri vszákoj hizsi i familii
je za dobro szpoznana

Ta Kathrájnerova szladna káva Knájpa,

k sterój priglihno szo zse vnogokrát vardejvali naprejposztaviti.

Ona je ta jedína, stera te bobove káve ték (zsmaj)
jedína z onim haszkom te domácse szladne,
steri je na zdrávje gledócs te nájvéksi.

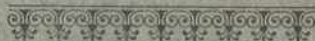
Ponízna prosnya: Pri kúpüva-
nyi na tó

moremo paziti, ka naj ne-
proszimo prósztno szladne
káve, nego vszigdár . . .

Kathrájnerovo
kávo, i ono li vu eti obrá-
zseni paklinaj vzemimo.
Stera szladna káva je nacsí
szpakivana ali sze odprta
mejri i odáva, ona je nigdár
nej ta práva

„Kathrájnerova.“

DOBER PAJDÁS KALENDÁRIUM

po sztárom szlovenszkom jeziki

z doszta lejpim, dobrim i hasznovitim cstenyóm

na

1907.

návadno leto.

IX. letni tecsáj.

Cejna 40 fillér (20 kr.)

Handwritten: 729 189

Stamp: Pz 828/1907
M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA
I. Nyomt. Növedéknapló
1907. év 149. sz.

Velicsánszka kralüvajúcsa hizsa.

Ferenc József I. (Károly) ausztrijánszki caszar i apostolszki král vogrszki, rodjeni szo v Besci, v 1830-tom leti aug. 18-toga. Kralüvati szo zacsnoli 1848. dec. 2-goga. Kak vogrszki král szo koronüvani v 1867-mom, jun. 8-moga. Vu zákon szo sztópili v 1854-tom ápr. 24-toga.

Z **Erzsébet** (Amália, Eugenia) bajorszkov král. hercegovicov, kí szo rodjeni v 1837-tom dec. 24-toga. Kak vogrszka kralica szo koronüvani v 1867-mom jun. 8-moga. Vmrlí szo v 1898-mom szept. 10-toga.

Deca nyihovi Velicsánsztv.

Gizella (Ludovika, Mária) caszárszka i král. hercegovica i t. d., rodjeni v 1856-tom julius 12-toga, omozseni z Leopold bajorszkim hercegom v 1873-jem ápr. 20-toga.

Rudolf (Ferenc Károly, József) caszárszki i král. herceg i t. d., rodjeni v Luxemburgi 1858. aug. 28-toga. (Vu zákon szo sztópili v Besci 1881. máj. 10-toga z **Stefánia** (Klotild, Lujza, Hermina, Mária, Sarolta) král. hercegovicov, Leopold bajorszckoga kralá cserjov. Vmrlí szo v 1889. január 30-toga.

Nyidva dejte: **Erzsébet** (Mária, Henrietta, Stefánia, Gizella) casz. i král hercegovica, rodjeni v Luxemburgi 1883. szept. 2-goga. Vu zákon szo sztópili v Besci, 1902. jan. 23-toga z Windisch-Graetz Otto herc.

Mária (Mathilda, Valeria), rodjeni v 1868. ápr. 22-toga v Búdini Omozsilí szo sze v 1890. jul. 31-toga z Salvator hercegom.

Nyihovoga casz. i král. Velicsánsztva roditelje.

Ferenc (Károly, József) ausztrijánszckoga caszársztva herceg i t. d., rodjeni v 1802 dec. 7-moga. Vmrlí szo v 1878. márc. 8-moga.

Zsófia (Friderika, Dorottya) pokojnoga v Mikso bajorszckoga kralá csí i t. d., rodjeni v 1805. jan. 27-toga. Vu zákon szta sztópila v 1824. nov. 4-toga. Vmrlí szo v 1872. máj. 28.

Nyihova casz. i král. Velicsánsztva brátja.

I. Miksa (Ferdinánd), rodjeni v 1832. jul. 6-toga. Vmrlí szo v 1867. jun. 19-toga.

Károly (Lajos, József), rodjeni v 1833. jul. 30-toga. Vmrlí szo v 1896. máj. 19-toga. Nyihova trétja tivárisica: **Mária Terézia**, Dom Mignela pokojnoga portugálszckoga hercega csí rodjeni v 1855. aug. 24-toga; omozseni v 1873. jul. 23-toga.

Lajos (József, Antal, Viktor), rodjeni v 1842. máj. 15-toga.

József casz. i král. hercega familija.

József (Ágost) casz. i král. herceg, rodjeni szo 1872. aug. 9-ga. Nyihova tivárisica: **Augusztá** bajorszka hercegovica. Nyidva deca: **József** (Ferenc, Lipót) rodj. 1895. március 28-ga, **Gizella** Augusztá rodj. 1897. jul. 5-ga, **Zsófia** rodj. 1899. márc. 11-ga, **László** rodj. 1901. jan. 3-ga ino **Mátyás** rodj. 1904. jun. 36-ga. Nyihovi roditelje: **József** (Károly, Lajos) rodjeni 1833. márc. 2-ga, vmrlí szo 1905. jun. 13-ga ino **Klotild** (Mária, Adél) rodjeni 1846. jul. 8-ga. Nyihova esce zshivócsa brátja: **Mária** rodj. 1867. jun. 14-ga, omozseni z Fülöp orleánszkim hercegom; **Margit** rodj. 1870. jul. 6-ga, omozseni z Thurn-Taxis Albert král. hercegom; **Erzsébet**, rodjeni 1883. március 7-ga.

1907-mo leto.

1907-mo leto je navađno leto i má 365 dnévo, ali 52 tjedna i 1 dén.
Zacsne sze z torkom ino dokoncsa sze túđi z torkom.

Zacsétek ti stíraj tálov leta.

- I. Szprotolejtje sze zacsne 21. márc.
- II. Leto " " 22. jun.
- III. Jeszén " " 23. szept.
- IV. Zima " " 22. dec.

Presztopni szvétki.

- Imé Jezusovo: 20. jan.
- Fasenszka nedela: 10. febr.
- Pepelnica: 13. febr.
- Vüzemszka nedela: 31. márc.
- Krizsni dnévi: 6., 7. i 8. máj.
- Kriszt. v-nébo zasztoplejnye: 9. máj.
- Riszálszka nedela: 19. máj.
- Szv. Trojsztva nedela: 26. máj.
- Tejlovo: 30. máj.
- Prva advenszka nedela: 1. dec.

Csetvéri kvatri.

- I. kvatri bodo 20., 22. i 23. febr.
- II. " " 22., 24. i 25. máj.
- III. " " 18., 20. i 21. szept.
- IV. " " 18., 20. i 21. dec.

Kralüvájocsa planeta

je v tom leti **MERKUR**.

Premínyavanye mejszeca.

- ☉ mlád, ☽ prví krajník, ☿ punova,
- ♁ zádnyí krajník.

Planeta nasega szunca.

1. *Merkur* je szamo $\frac{1}{10}$ táo tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto z 288 dnévo sztojí.
2. *Venusz* je $\frac{9}{10}$ tálov tak velki, kak zemla; z 255 dnévo sztojí nyegovo leto.
3. *Zemla*, stere leto z 365 dnévo sztojí.
4. *Marsz* je $\frac{1}{5}$ táo tak velki, kák nasa zemla; nyegovo leto z 687 dnévo sztojí.
5. *Jupiter* je 1350-krát véksi od zemlé; nyegovo leto z 12 lejt sztojí.
6. *Szaturmuz* je 900-krát tak velki, kak zemla; nyegovo leto z 29 lejt i 116 dnévo sztojí.
7. *Uránusz* je 82-krát véksi od zemlé; leto nyegovo z 84 nasi lejt sztojí.
8. *Neptun* je 108-krát tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto je 164 lejt ino 216 dnévo dúgo.

Potemnyea szunca i mejszeca.

V 1907-mom leti bode dvóje szuncseno — ino dvóje mejszecsno potemnyea, z steri de pri nasz szamo to drúgo mejszecsno potemnyea z tálom vidlívo.

1. Puno szuncseno potemnyea de jan. 14-ga od 5. vóre 9. minóte pred poldnévom dó 9 vóre 35 minóte pred poldnévom.

2. Tálo mejszecsno potemnyea de jan. 29-ga od 1. vóre 22. minóte po poldnévi do 4. vóre 26. minóte po poldnévi. Pri nasz ne de vidócse, nego szamo v ízhodnoj Europi, na Indiánszkom oceáni, v Ausztrálii, na Velkom oceáni ino v szevernoj Ameriki.

3. Prsztanzko szuncseno potemnyea de jul. 10-ga. Pri nasz nevidlívo.

4. Tálo nejszcsno potemnyea de jul. 25-ga, stero bode túđi szamo vu drúgi szvejta-tálaj vidlívo.

Velicsánszka kralüvájócsa hizsa.

Ferenc József I. (Károly) ausztrijánszki caszar i apostolszki král vogrszki, rodjeni szo v Becsi, v 1830-tom leti aug. 18-toga. Kralüvati szo zacsnoli 1848. dec. 2-goga. Kak vogrszki král szo koronüvani v 1867-mom, jun. 8-moga. Vu zákon szo sztópili v 1854-tom ápr. 24-toga.

Z **Erzsébet** (Amália, Eugenia) bajorszkov král. hercegovicov, kí szo rodjeni v 1837-tom dec. 24-toga. Kak vogrszka kralica szo koronüvani v 1867-mom jun. 8-moga. Vmrlí szo v 1898-mom szept. 10-toga.

Deca nyihovi Velicsánsztv.

Gizella (Ludovika, Mária) caszárszka i král. hercegovica i t. d., rodjeni v 1856-tom julius 12-toga, omozseni z Leopold bajorszkim hercegom v 1873-jem ápr. 20-toga.

Rudolf (Ferenc Károly, József) caszárszki i král. herceg i t. d., rodjeni v Luxemburgi 1858. aug. 28-toga. (Vu zákon szo sztópili v Becsi 1881. máj. 10-toga z **Stefánia** (Klotild, Lujza, Hermína, Mária, Sarolta) král. hercegovicov, Leopold bajorszckoga kralá cserjov. Vmrlí szo v 1889. január 30-toga.

Nyidva dejte: **Erzsébet** (Mária, Henrietta, Stefánia, Gizella) casz. i král hercegovica, rodjeni v Luxemburgi 1883. szept. 2-goga. Vu zákon szo sztópili v Becsi, 1902. jan. 23-toga z Windisch-Graetz Otto herc.

Mária (Mathilda, Valeria), rodjeni v 1868. ápr. 22-toga v Büdini Omozsilí szo sze v 1890. jul. 31-toga z Salvator hercegom.

Nyihovoga casz. i král. Velicsánsztva roditelje.

Ferenc (Károly, József) ausztrijánszckoga caszársztva herceg i t. d., rodjeni v 1802 dec. 7-moga. Vmrlí szo v 1878. márc. 8-moga.

Zsófia (Friderika, Dorotyya) pokojnoga v Mikso bajorszckoga kralá csí i t. d., rodjeni v 1805. jan. 27-toga. Vu zákon szta sz'ópila v 1824. nov. 4-toga. Vmrlí szo v 1872. máj. 28.

Nyihova casz. i král. Velicsánsztva brátja.

I. Miksa (Ferdinánd), rodjeni v 1832. jul. 6-toga. Vmrlí szo v 1867. jun. 19-toga.

Károly (Lajos, József), rodjeni v 1833. jul. 30-toga. Vmerlí szo v 1896. máj. 19-toga. Nyihova trétja tivárisica: **Mária Terézia**, Dom Mignela pokojnoga portugálszckoga hercega csí rodjeni v 1855. aug. 24-toga; omozseni v 1873. jul. 23-toga.

Lajos (József, Antal, Viktor), rodjeni v 1842. máj. 15-toga.

József casz. i král. hercega familija.

József (Ágost) casz. i král. herceg, rodjeni szo 1872. aug. 9-ga. Nyihova tivárisica: **Auguszt**a bajorszka hercegovica. Nyidva deca: **József** (Ferenc, Lipót) rodj. 1895. március 28-ga, **Gizella** Auguszta rodj. 1897. jul. 5-ga, **Zsófia** rodj. 1899. márc. 11-ga, **László** rodj. 1901. jan. 3-ga ino **Mátyás** rodj. 1904. jun. 36-ga. Nyihovi roditelje: **József** (Károly, Lajos) rodjeni 1833. márc. 2-ga, vmrlí szo 1905. jun. 13-ga ino **Klotild** (Mária, Adél) rodjeni 1846. jul. 8-ga. Nyihova esese zsvócsa brátja: **Mária** rodj. 1867. jun 14-ga, omozseni z Fülöp orleánszkim hercegom; **Margit** rodj. 1870. jul. 6-ga, omozseni z Thurn-Taxis Albert král. hercegom; **Erzsébet**, rodjeni 1883. március 7-ga.

1907-mo leto.

1907-mo leto je návadno leto i má 365 dnévov, ali 52 tjedna i 1 dén.
Zacsne sze z torkom ino dokoncsa sze tüdi z torkom.

Zacsétek ti stiraj tálov leta.

- I. Szprotolejtje sze zacsne 21. márc.
- II. Leto " " 22. jun.
- III. Jeszén " " 23. szept.
- IV. Zima " " 22. dec.

Presztopni szvétki.

- Imé Jezusovo: 20. jan.
- Fasenzska nedela: 10. febr.
- Pepelnica: 13. febr.
- Vüzemszka nedela: 31. márc.
- Krizsni dnévi: 6., 7. i 8. máj.
- Kriszt. v-nébo zasztoplejnye: 9. máj.
- Riszálszka nedela: 19. máj.
- Szv. Trojsztva nedela: 26. máj.
- Tejlovo: 30. máj.
- Prva advenzska nedela: 1. dec.

Csetvéri kvatri.

- I. kvatri bodo 20., 22. i 23. febr.
- II. " " 22., 24. i 25. máj.
- III. " " 18., 20. i 21. szept.
- IV. " " 18., 20. i 21. dec.

Kralüvájócsa planeta

je v tom leti **MERKUR**.

Preminyávanye mejszeca.

- ☉ mlád, ☽ prvi krajnik, ☿ punova,
- ♁ zádnyi krajnik.

Planeta nasega szunca.

1. *Merkur* je szamo $\frac{1}{10}$ táo tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto z 288 dnévov sztoji.
2. *Venusz* je $\frac{9}{10}$ tálov tak velki, kak zemla; z 255 dnévov sztoji nyegovo leto.
3. *Zemla*, stero leto z 365 dnévov sztoji.
4. *Marsz* je $\frac{1}{5}$ táo tak velki, kák nasa zemla; nyegovo leto z 687 dnévov sztoji.
5. *Jupiter* je 1350-krát véksi od zemlé; nyegovo leto z 12 lejt sztoji.
6. *Szaternusz* je 900-krát tak velki, kak zemla; nyegovo leto z 29 lejt i 116 dnévov sztoji.
7. *Uránusz* je 82-krát véksi od zemlé; leto nyegovo z 84 nasi lejt sztoji.
8. *Neptun* je 108-krát tak velki, kak nasa zemla; nyegovo leto je 164 lejt ino 216 dnévov dúgo.

Potemnya szunca i mejszeca.

V 1907-mom leti bode dvóje szuncseno — ino dvóje mejszecsno potemnye, z steri de pri nasz szamo to drúgo mejszecsno potemnye z tálom vidlivo.

1. Puno szuncseno potemnye de jan. 14-ga od 5. vöre 9. minóte pred poldnévom dó 9 vöre 35 minóte pred poldnévom.

2. Tálno mejszecsno potemnye de jan. 29-ga od 1. vöre 22. minóte po poldnévi do 4. vöre 26. minóte po poldnévi. Pri nasz ne de vidócsa, nego szamo v izhodnoj Europi, na Indiánszkom oceáni, v Ausztrálii, na Velkom oceáni ino v szevernoj Ameriki.

3. Prsztanszko szuncseno potemnye de jul. 10-ga. Pri nasz nevidlivo.

4. Tálno nejszecsno potemnye de jul. 25-ga, stero bode tüdi szamo vu drúgi szvejtaalaj vidlivo.

Január

má 31 dní.

Szredzimec

ali Szvecsén.

D névi	Kath. i prot. imenik	☾	Premínyávyne meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Tork	Nóvo leto		Veterno,	7 50	4 17	po p.	pr. p.
2 Szreda	Makár		sznejsno,	49	17	7 2	9 25
3 Csetrtek	Genováva		nesztálno,	49	18	8 6	9 50
4 Pétek	Titusz	†	mrzlo,	49	20	9 11	10 29
5 Szobota	Teleszfor	†	vrejme.	49	21	10 18	10 56

Kath. i prot. ev. Od trej módiri od szunes. izhoda. Mát. II. 1—12.

6 Nedela	Szv. tri králi		Veterno.	7 49	4 22	11 27	11 22
7 Pondelek	Krispin		☾ 3 v. 47 m. po p.	49	23	pr. p.	11 47
8 Tork	Erhard		Mrzlo,	49	24	0 38	po p.
9 Szreda	Julián		sztalnejse.	48	25	1 52	0 43
10 Csetrtek	Agathon		Mirno,	48	26	3 7	1 17
11 Pétek	Higin	†	mrzlo.	48	28	4 23	1 57
12 Szobota	Erneszt		Nesztálno,	48	29	5 39	2 47

Kath. i prot. ev. Kak bi Jezus 12 lejt sztar bio. Luk. II. 42—52.

13 Nedela	F I. Veronika		sznejsno.	7 47	4 30	6 49	3 47
14 Pondelek	Hilári		☾ 6 v. 57 m. pr. p.	47	31	7 50	4 55
15 Tork	Paveo		Veterno,	46	32	8 39	6 7
16 Szreda	Marcel		nesztálno.	45	34	9 20	7 24
17 Csetrtek	Anton		Sztálno	44	35	9 54	8 39
18 Pétek	Sztolica szv. Petra	†	mrzlo.	43	37	10 23	9 49
19 Szobota	Kanut		Szunce v znam.	43	38	10 48	10 57

Kath. i prot. ev. Szvádba je vcsinyena v galileánszkoj Kaáni. Ján. II. 1—11.

20 Nedela	F 2. Fáb. i Seb. Imé Jez.		po levke sztópi.	7 42	4 39	11 13	pr. p.
21 Pondelek	Ágnes		☾ 9 v. 42 m. pr. p.	42	41	11 37	0 2
22 Tork	Vince		Lejpo,	41	43	po p.	1 6
23 Szreda	Zarocs. B. D. M.		mrzlo,	40	44	0 28	2 8
24 Csetrtek	Timotheusz		zimszko	39	45	0 59	3 9
25 Petek	Pavla povrnenye	†	vrejme.	38	47	1 35	4 8
26 Szobota	Polikárp		Veterno.	37	49	2 15	5 5

Kath. i prot. ev. Priszpodobno je králesztvo Bozse. Mát. XX. 1—16

27 Nedela	F Sept. Zlát. szv. Ján.		Nesztálno.	7 36	4 51	3 3	5 57
28 Pondelek	Julián		Oblácsno.	35	52	3 56	6 44
29 Tork	Szalézi Ferenc		☾ 2 v. 45 m. po p.	33	54	4 55	7 25
30 Szreda	Martina		Veterno,	32	55	5 57	8 0
31 Csetrtek	Nolaszki Peter		nesztálno.	31	56	7 3	8 32

Február

má 28 dní.

Pozimec

ali Szúsec.

D névi	Kath. i prot. imenik	C	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Pétek	Ignác †	☞	Sznejzso.	7 30	4 58	8 10	9 1
2 Szobota	Ocsis. M. Szvecsnica	☞	Mrzlo.	28	5 0	9 19	9 27

Kath. i prot. ev. Gda bi velki sereg bio vküpszpráveni. Luk. VIII. 4—15

3 Nedela	F Sext. Balázs	☞	Veterno,	7 27	5 1	10 28	9 53
4 Pondelek	Korz. András	☞	mrzlo,	26	3	11 40	10 19
5 Tork	Ágotha	☞	sztálno.	24	5	pr.p.	10 46
6 Szreda	Dorothea	☞	☉ 1 v. 52 m. pr. p.	23	6	0 52	11 16
7 Csetrtek	Romuáld	☞	Sztálno,	22	7	2 6	11 52
8 Pétek	János od Mát. †	☞	mrzlo	21	8	3 19	po p.
9 Szobota	Apollónia	☞	vrejme.	19	10	4 30	1 29

Kath. i prot. ev. Z szebom vzécsi Jezus. Luk. XVIII. 31—41.

10 Nedela	F Quin. Skol. Faseng	☞	Mrzlo,	7 17	5 12	5 33	2 31
11 Pondelek	Dezider	☞	nesztálno.	16	13	6 27	3 42
12 Tork	Eulália	☞	☉ 6 v. 43 m. po p.	15	15	7 12	4 57
13 Szreda	Benign Pepeonica †	☞	Nesztálno,	13	17	7 49	6 13
14 Csetrtek	Valentin	☞	veterno,	12	18	8 20	7 26
15 Pétek	Fausziin i Jovita †	☞	mrzlo,	10	20	8 48	8 37
16 Szobota	Julianna	☞	zimszko.	8	22	9 13	9 46

Kath. i prot. ev. Jezus je vu püsztino neseni. Mát. IV. 1—11.

17 Nedela	F I. Inv. Julián	☞	Veterno,	7 7	5 23	9 37	10 51
18 Pondelek	Simeon	☞	oblácsno.	5	25	10 2	11 55
19 Tork	Konrád	☞	Szunce v znam.	3	26	10 29	pr. p.
20 Szreda	Eleuther	☞	☉ 5 v. 35 m. pr. p.	2	27	10 59	0 57
21 Csetrtek	Eleonóra	☞	rib sztópi	0	29	11 33	1 58
22 Pétek	Sztol. szv. Petra	☞	Sztálno	6 58	31	po p.	2 56
23 Szobota	Románia	☞	vrejme.	56	32	0 55	3 49

Kath. ev. Z szebom vzécsi Jezus. Mát. XVII. 1—9. — Prot. ev. Mát. XV. 21—28.

24 Nedela	F 2. Rem. Matyas	☞	Lejpo,	6 54	5 34	1 46	4 38
25 Pondelek	Viktorin	☞	zimszko,	52	36	2 43	5 21
26 Tork	Sándor	☞	toplejse.	50	37	3 45	6 0
27 Szreda	Leander †	☞	Veterno.	48	38	4 51	6 34
28 Csetrtek	Román	☞	☉ 7 v. 23 m. pr. p.	46	40	5 59	7 4

Március

má 31 dní.

Predmladnyek
ali Máli-Tráven.

D névi	Kath. i prot. imenik	☾	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Pétek	Antónia †	☾	Mrzlo,	6 44	5 41	7 8	7 31
2 Szobota	Szimpliciusz †	☾	sztálno.	43	43	8 19	7 57

Kath. i prot. ev. Jezus z nejmoga vragá odzsené. Luk. XI. 14—28.

3 Nedela	F 3. Ocul. Kunig.	☾	Veterno,	6 41	5 45	9 30	8 22
4 Pondelek	Kazimir	☾	mrzlo,	39	46	10 44	8 50
5 Tork	Euzébiusz	☾	oblácsno	37	48	11 57	9 19
6 Szreda	Viktor †	☾	vrejme.	35	49	pr. p.	9 51
7 Csetrtek	Akvin Tomás	☾	☉ 9 v. 42 m. pr. p.	33	50	1 10	10 33
8 Pétek	G. János †	☾	Nesztálno,	31	52	2 20	11 21
9 Szobota	Franciska †	☾	oblácsno.	29	54	3 24	po p.

Kath. i prot. ev. Gda bi Jezus prejk odisao. Ján. VI. 1—15.

10 Nedela	F 4. Leat. 40 mant.	☾	Veterno,	6 27	5 55	4 20	1 28
11 Pondelek	Konstantin	☾	nesztálno,	25	55	5 6	2 36
12 Tork	Gregor	☾	oblácsno,	23	56	5 45	3 50
13 Szreda	Rozina †	☾	veterno.	21	59	6 18	5 3
14 Csetrtek	Mathilda	☾	☉ 7 v. 5 m pr. p.	19	6 1	6 47	6 15
15 Pétek	Longin †	☾	Meglenu.	17	2	7 12	7 26
16 Szobota	Heribert †	☾	Sztálno.	15	3	7 37	8 34

Kath. i prot. ev. Sto me more kárati med vami? Ján. VIII. 46—59.

17 Nedela	F 5. Jud. Gertrud.	☾	Mrzlo,	6 13	6 5	8 3	9 40
18 Pondelek	Ciril	☾	toplejse,	11	7	8 29	10 44
19 Tork	József	☾	sztálno	9	8	8 57	11 46
20 Szreda	Joáckim †	☾	vrejme.	7	9	9 30	pr. p.
21 Csetrtek	Benedek	☾	Szunce v znam.	5	11	10 6	0 45
22 Pétek	Oktávián †	☾	☉ 2 v. 10 m pr. p.	3	13	10 47	1 42
23 Szobota	Ottó †	☾	ovna sztópi.	1	14	11 35	2 32

Kath. i prot. ev. Gda bi sze Jezus k Jeruzsálemi Mát. XXI. 1—9.

24 Nedela	F 6. Palm. Cvet. Gábr.	☾	Nesztálno,	5 59	6 15	po p.	3 17
25 Pondelek	Ozn. M. Cepl.	☾	veterno,	57	17	1 29	4 32
26 Tork	Felix †	☾	toplejse,	55	18	2 23	4 47
27 Szreda	Rúpert †	☾	lejpo	53	20	3 40	5 3
28 Csetrtek	Sixtus †	☾	vrejme.	51	21	4 50	5 31
29 Pétek	Velki Pétek Jónás †	☾	☉ 8 v. 44 m. po p.	49	22	6 2	5 57
30 Szobota	Velka Szobota Kvir. †	☾	Sztálno,	47	24	8 15	6 13

Kath. i prot. ev. Maria Magdalena i Maria J. Márk. XVI. 1—7.

31 Nedela	F Vüzem. Ned. Balb.	☾	veterno.	5 45	6 26	8 29	6 50
-----------	----------------------------	---	----------	------	------	------	------

Április

má 30 dní.

Szredmladnyek

ali Velki-Tráven.

D névi	Kath. i prot. imenik	☾	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Pondelek	Vüzem. Pond. Hugó	☾	Mirno,	5 43	6 26	9 45	7 20
2 Tork	Ferenc od Paul.	☾	toplejse.	41	28	11 1	7 52
3 Szreda	Richárd	☾	Veterno.	38	30	pr. p.	8 31
4 Csetrtek	Izidor	☾	oblácsno.	36	31	0 14	9 17
5 Pétek	Vince Ferrari †	☾	4 v. 20 m. po p.	34	32	1 20	10 12
6 Szobota	Gvilhelm	☾	Nesztálno.	32	34	2 18	11 14

Kath. i prot. év. Gda bi vecsér nasztano na on dén. Ján. XX. 19—31.

7 Nedela	F I. Quas. Albert	☾	Veterno,	5 30	6 36	3 6	po p.
8 Pondelek	Dionzusz	☾	hladno,	28	37	3 47	1 36
9 Tork	María Kl.	☾	sztálno.	26	38	4 20	2 48
10 Szreda	Makár	☾	Oblácsno.	24	39	4 48	3 59
11 Csetrtek	Leó	☾	nesztálno.	23	41	5 14	5 10
12 Pétek	Juliusz †	☾	8 v. 6 m. po p.	21	42	5 40	6 18
13 Szobota	Hermenegild	☾	Nesztálno.	19	43	6 4	7 25

Kath. i prot. ev. Jasz szam dober pasztér. Ján. X. 11—16.

14 Nedela	F 2. Miser. Tiborcusuz	☾	Oblácsno,	5 17	6 45	6 29	8 29
15 Pondelek	Lidvina	☾	veterno,	15	47	6 56	9 33
16 Tork	Kalistsuz	☾	toplejse.	13	48	7 26	10 35
17 Szreda	Anicetusz	☾	Sztálno,	12	49	8 1	11 33
18 Csetrtek	Galdin	☾	vrejme.	10	51	8 40	pr. p.
19 Pétek	Emma †	☾	Szunce v znam.	8	52	9 25	0 26
20 Szobota	Viktorin	☾	9 v. 38 m. po p.	6	53	10 17	1 13

Kath. i prot. ev. Edno malo i ned'te me vidili. Ján. XVI. 16—22.

21 Nedela	F 3. Jub. Anzelm	☾	biká sztópi.	5 4	6 55	11 15	1 54
22 Pondelek	Szoter	☾	Nesztálno,	2	57	po p.	2 31
23 Tork	Adalbert	☾	veterno.	0	58	1 21	3 3
24 Szreda	Gyüri	☾	Lejpo,	4 58	59	2 28	3 33
25 Csetrtek	Marko	☾	sztálno,	56 7	1	3 39	3 58
26 Pétek	Kletusz †	☾	toplo.	55	2	4 52	4 23
27 Szobota	Peregrin	☾	Veterno.	53	3	6 7	4 50

Kath. i prot. ev. Idem k onomi, kí me je poszlaó. Ján. XVI. 5—14.

28 Nedela	F 4. Cant. Vitál i Val.	☾	7 v. 5 m. pr. p.	4 51	7 5	7 24	5 18
29 Pondelek	Peter	☾	Veterno,	49	6	8 44	5 49
30 Tork	Kat. Szien	☾	oblácsno.	48	8	10 1	6 26

Május

má 31 dní.

Pomladnyek

ali Riszálcsek.

D n é v i	Kath. i prot. imenik	C	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Szreda	Filip i Jakob		Nesztálno.	4 46	7 9	11 12	7 10
2 Csetrtek	Athanáz		Veterno	44	10	po p.	8 3
3 Pétek	Nájd. Krizsa †		oblácsno.	43	12	0 14	9 5
4 Szobota	Forján		Ⓢ 10 v. 53 m. po p.	41	13	1 7	10 14

Kath. i prot. ev. Csi te kaj proszili od Ocsé. Ján. XVI. 23—30.

5 Nedela	F 5. Bog. Gotthárd		Veterno,	4 40	7 14	1 48	11 26
6 Pondelek	János	} Krizsni dnévi	toplo,	38	15	2 24	po p.
7 Tork	Sztaniszláv.		sztálno.	36	16	2 54	1 49
8 Szreda	Szkáz. Mihála		Lejpo	35	18	3 20	2 59
9 Csetrtek	Vnéhoid. J. Greg.		sztálno,	34	20	3 44	4 6
10 Pétek	Izidor †		mirno.	32	21	4 7	5 13
11 Szobota	Namertusz		Oblácsno.	30	22	4 32	6 18

Kath. i prot. ev. Gda pride Obveszeliteo. Ján. XV. 26. XVI. 4.

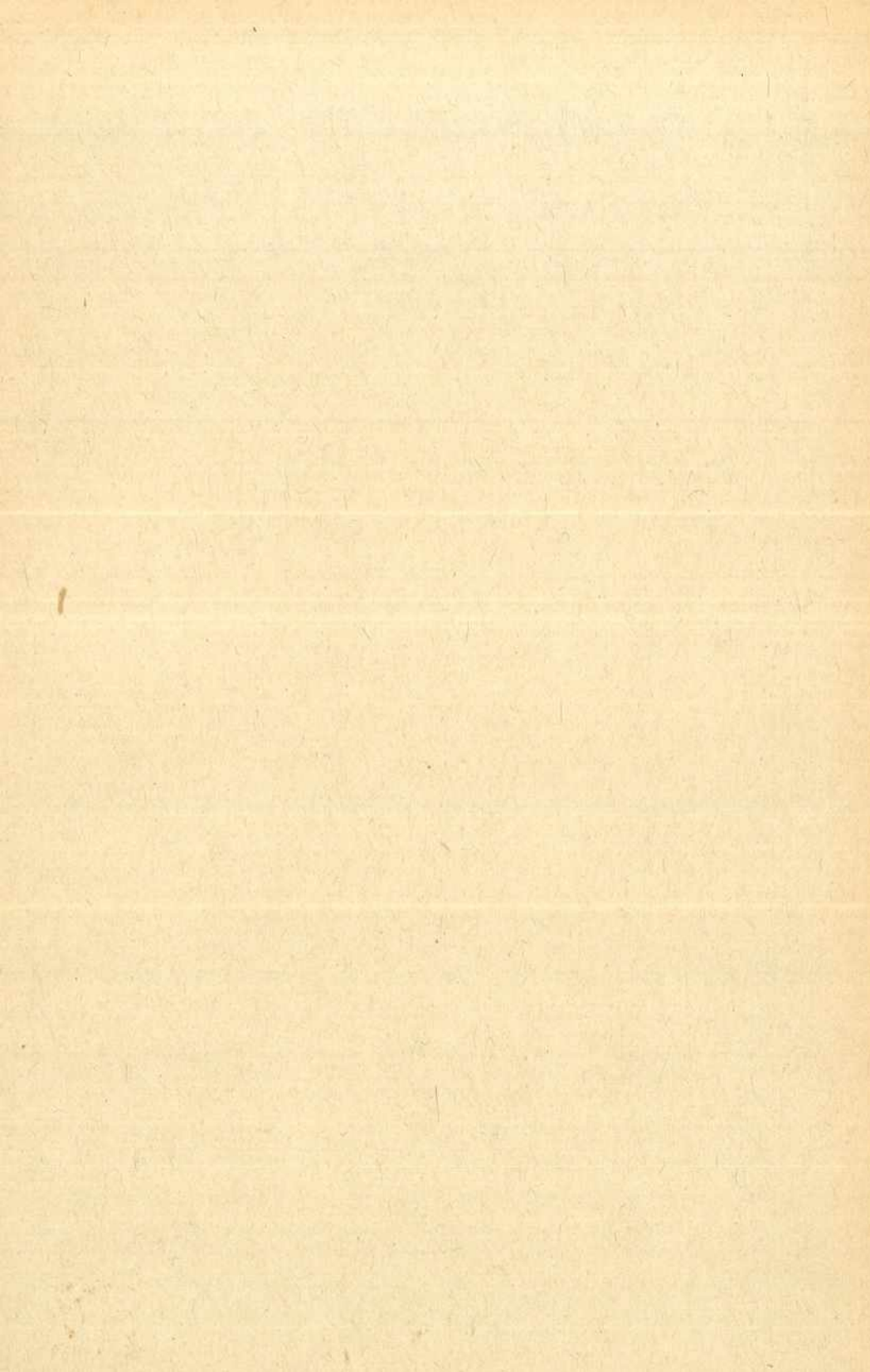
12 Nedela	F 6. Ex. Pongrác		Ⓢ 9 v. 59 m. pr. p.	4 29	7 24	4 58	7 23
13 Pondelek	Szervác		Nesztálno,	28	25	5 27	8 25
14 Tork	Bonifác		oblácsno.	27	26	5 59	9 24
15 Szreda	Zsófia		Veterno,	26	27	6 36	10 19
16 Csetrtek	Ivan Nep.		lejpo,	24	29	7 18	11 10
17 Pétek	Brunó †		toplo	23	30	8 7	11 53
18 Szobota	Venanciusz		vrejme.	22	31	9 3	pr. p.

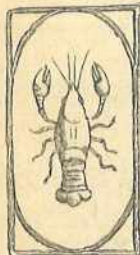
Kath. i prot. ev. Csi sto lúbi mené. Ján. XIV. 23—31.

19 Nedela	F Riszál. Ned. Ivo		Premenlivo.	4 21	7 32	10 2	0 31
20 Pondelek	Riszál. Pond. Bern.		Ⓢ 2 v. 27 m. po p.	19	33	11 4	1 4
21 Tork	Valenz		Szunce v znam.	18	34	po p.	1 33
22 Szreda	Julia	} Kvatri	dvojseti sztópi.	17	36	1 18	1 59
23 Csetrtek	Dezider		Sztálno,	16	37	2 28	2 24
24 Pétek	Johanna		lejpo	15	38	3 41	2 49
25 Szobota	Orbán		vrejme.	14	39	4 57	3 16

Kath. ev. Vsza zmozsnoszt je dána meni. Mát. XXVIII. 18—20. — Prot. ev. Ján. III. 1—15.

26 Nedela	F I. Szv. Trojszty. Ned.		Premenlivo.	4 13	7 41	6 16	3 45
27 Pondelek	János		Ⓢ 3 v. 18 m. po p.	12	42	7 35	4 19
28 Tork	Germán		Veterno,	11	43	8 53	5 0
29 Szreda	Maximilián		csísztó,	11	44	10 2	5 50
30 Csetrtek	Tejlovo Ferd.		toplo,	10	45	11 1	6 49
31 Pétek	Petronella †		vrócese.	9	46	11 49	7 59

Junius

má 30 dní.

Predletnyek

ali Iváncsek.

D n é v i	Kath. i prot. imenik	☾	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Szobota	Simeon	☾	Nesztálno.	4	8 7 47	pr. p.	9 14
Kath. ev Eden cslovik je velko vecserjo szpravo. Luk. XIV. 16—24. — Prot. ev. Luk. XVI. 19—31.							
2 Nedela	F 2. Erazmusz	☾☾	Premínľivo.	4	7 7 47	0 28	10 27
3 Pondelek	Klotilda	☾	6 v. 20 m. pr. p.		7 48	0 59	11 39
4 Tork	Kvirin	☾☾	Veterno,	6	49	1 26	po p.
5 Szreda	Bonifác	☾☾	csiszto,	6	50	1 51	1 58
6 Csetrtek	Norbert	☾☾	sztálno,	5	50	2 14	3 3
7 Pétek	Róbert	☾☾	lejpo	5	51	2 37	4 9
8 Szobota	Medárd	☾☾	vrejme.	4	52	3 1	5 14
Kath. ev. Priblizsávali szo sze k Jezusi. Luk. XV. 1—10. — Prot. ev. Luk. XVI. 16—24							
9 Nedela	F 3. Pelágia	☾☾	Oblácsno,	4	4 7 53	3 28	6 16
10 Pondelek	Margetha	☾☾	preminľivo.	4	54	3 59	7 17
11 Tork	Baziliusz	☾☾	☾ 0 v. 50 m. pr. p.	4	55	4 35	8 14
12 Szreda	Bazilidesz	☾☾	Nesztálno,	4	55	5 15	9 6
13 Csetrtek	Anton Pad.	☾☾	veterno.	4	56	6 3	9 53
14 Pétek	Bazil	☾☾	Csiszto,	4	57	6 56	10 31
15 Szobota	Vid i tivárisje	☾☾	lejpo.	4	58	7 52	11 5
Kath. ev. Gda bi sereg k Jezusi prisao. Luk. V. 1—11. — Prot. ev. Luk. XV. 1—15.							
16 Nedela	F 4. Berthold	☾☾	Vrócse,	4	4 7 58	8 54	11 36
17 Pondelek	Adolf	☾☾	sztálno.	4	58	9 57	pr. p.
18 Tork	Gerváziusz	☾☾	Veterno.	4	59	11 3	0 3
19 Szreda	Julianna F.	☾☾	☾ 3 v. 55 m. pr. p.	3	59	po p.	0 27
20 Csetrtek	Szilveriusz	☾☾	Oblácsno.	3	59	1 19	0 52
21 Pétek	Alojzi Gonz.	☾☾	Szunce v znam.	3	8 0	2 31	1 16
22 Szobota	Paulin	☾☾	r a k a sztópi.	3	0	3 48	1 43
Kath. ev. Csi ne bode popolnejsa vasa pravica. Mát. V. 20—24. — Prot. ev. Luk. VI. 36—42.							
23 Nedela	F 5. Szidónia	☾☾	Vrócse,	4	3 8 0	5 6	2 13
24 Pondelek	Ivan Krszтитеo	☾☾	sztálno.	3	0	6 25	2 50
25 Tork	Proszper	☾☾	☾ 10 v. 27 m. po p.	4	0	7 40	3 35
26 Szreda	Pelágiusz	☾☾	Oblácsno,	4	0	8 46	4 29
27 Csetrtek	Ladiszlav	☾☾	premenľivo.	4	0	9 41	5 39
28 Pétek	Ireneusz	☾☾	Veterno,	5	0	10 25	6 51
29 Szobota	Peter i Paveo	☾☾	csiszto.	5	0	11 0	8 8
Kath. ev. Gda bi velki sereg bio vkúpszprávleni. Márk VIII. 1—9. — Prot. ev. Luk. V. 1—11.							
30 Nedela	F 6. Szpom. szv. Pav.	☾☾	Vrócse.	4	6 8 0	11 30	9 24

Julius

má 31 dní.

Szredletnyek

ali Jakopescsek.

D névi	Kath. i prot imenik	☉	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1	Ponedelek		Nesztálno.	4	6 8 0	11 54	10 38
2	Tork		☉ 3 v. 34 m. po p.		7 0	pr. p.	11 49
3	Szreda		Veterno,		7 7 59	0 20	po p.
4	Csetrtek		sztálno,		8 59	0 43	2 2
5	Pétek	†	vrócse		9 58	1 7	3 7
6	Szobota		vrejme.		9 58	1 33	4 10

Kath. ev. Csuvajte sze od krivi prorokov. Mát. VII. VII. 15—21. — Prot. ev. Mát. V. 20—26.

7	Nedela	F 7. Vilibald	Mirno.	4	10 7 57	2 3	5 10
8	Ponedelek	Ozsébeta	Veterno.		11 57	2 36	6 9
9	Tork	Kunegunda	Premenlivo		12 57	3 14	7 3
10	Szreda	Rufina	☉ 4 v. 17 m po p.		12 56	3 59	7 51
11	Csetrtek	Prusz	Veterno,		13 55	4 50	8 53
12	Pétek	Gvalbert	csiszto,		14 55	5 46	9 8
13	Szobota	Margejta	lejpo.		15 55	6 47	9 40

Kath. ev. Bio je eden bogat eslovik. Luk. XVI. 1—9. — Prot. ev. Márk. VIII. 1—9.

14	Nedela	F 8. Bonaventur	Vrócse,	4	16 7 54	7 49	10 8
15	Ponedelek	Razlocs ap.	mirno		17 53	8 53	10 33
16	Tork	Szpom. M. Skap.	sztálno.		18 52	9 59	10 56
17	Szreda	Alexiusz	Lejpo.		19 52	11 7	11 20
18	Csetrtek	Fridrik	☉ 2 v. 12 m. po p.		20 51	po p.	11 44
19	Pétek	Arzén	Veterno,		21 49	1 33	pr. p.
20	Szobota	Eliás	sztálno.		22 48	2 42	0 11

Kath. ev. Gda bi sze Jezus priblizsávao. Luk. XIX. 41—47. — Prot. ev. Mát. VII. 15—23.

21	Nedela	F 9. Dániel	Szunce v znam.	4	23 7 47	3 58	0 44
22	Ponedelek	Mária Magdalena	oroszlána sztópi.		24 46	5 14	1 23
23	Tork	Apollinár	Veterno,		25 45	6 24	2 12
24	Szreda	Krisztina	nesztálno.		27 44	7 25	3 11
25	Csetrtek	Jakob	☉ 5 v. 29 m. po p.		28 43	8 15	4 21
26	Pétek	Anna	Premínlivo,		29 42	8 55	5 40
27	Szobota	Pantaleon	veterno.		30 41	9 29	6 59

Kath. ev. Dvá esloveka szta sla v cérkev. Luk. XVIII. 9—14. — Prot. ev. Luk. XVI. 1—9.

28	Nedela	F 10. Akáciusz	Sztálno,	4	31 7 40	9 57	8 16
29	Ponedelek	Mártha	csiszto,		33 39	10 23	9 30
30	Tork	Abd. i Szem.	vrócse		34 37	10 46	10 42
31	Szreda	Ignác Lojola	vrejme.		35 35	11 10	11 50

Augusztus

má 31 dní.

Poletnyek

ali Mésnyek.

D névi	Kath. i prot. imenik	☾	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca		
				izhod	záhod	izhod	záhod	
1	Csetrtek	Peter v vózi		☾ 3 v. 25 m. pr. p.	4 36	7 34	11 36	po p.
2	Pétek	Ferenc Porcink. †		Oblácsno,	37	33	pr.p.	2 1
3	Szobota	Nájd. Stevana		veterno.	39	31	0 4	3 2

Kath. ev. Vöidócsi Jezus z Tyrusz határa. Márk. VII. 31—37. — Prot. ev. Luk. XIX. 41—48.

4	Nedela	F II. Dominik		Sztálno,	4 40	7 30	0 37	4 2
5	Pondelek	Oszvald		mirno,	41	29	1 13	4 58
6	Tork	Preob. Jezusa		vrócse.	42	27	1 55	5 48
7	Szreda	Donáth		Oblácsno,	44	25	2 44	6 32
8	Csetrtek	Ciriják		preminlivo.	45	24	3 40	7 9
9	Pétek	Román †		☾ 7 v. 36 m. pr. p.	46	22	4 40	7 43
10	Szobota	Lovrenc		Nesztálno.	48	21	5 42	8 12

Kath. ev. Od milosztivnoga szamaritánusa. Luk. X 23—37. — Prot. ev. Luk. XVII. 9—14.

11	Nedela	F 12. Zsuzsanna		Oblácsno,	4 49	7 19	6 46	8 38
12	Pondelek	Klára		sztálno.	50	18	7 51	9 2
13	Tork	Radegunda		Vrócse.	51	17	8 58	9 25
14	Szreda	Euzébiusz †		Lejpo.	52	15	10 6	9 48
15	Csetrtek	Vnébozétje M. Velka M.		Oblácsno.	54	13	11 16	10 14
16	Pétek	Rókus †		☾ 10 v. 5 m. po p.	56	11	po p.	10 43
17	Szobota	Liberát		Sztálno.	57	10	1 42	11 18

Kath. ev. Gda sze je Jezus k várasi. Luk. XVII. 11—19. — Prot. ev. Márk. VII. 31—37.

18	Nedela	F 13. Jeléna		Vrócse,	4 58	7 8	2 55	pr.p.
19	Pondelek	Lajos		mirno,	59	6	4 6	0 2
20	Tork	Stevan krão		sztálno.	5 0	4	5 9	0 53
21	Szreda	Bernát		Szunce v znam.	2	2	6 3	1 58
22	Csetrtek	Timotheusz		devojke sztópi.	3	0	6 48	3 12
23	Pétek	Klaudiusz †		☾ 1 v. 15 m. po p.	4 6	59	7 30	4 29
24	Szobota	Bertalan		Premenlivo.	6	57	7 55	5 48

Kath. ev. Nisce nemre dvá gospóda. Mát. VI. 24—33. — Prot. ev. Luk. X. 23—37.

25	Nedela	F 14. Lajos		Lejpo,	5 8	6 55	8 32	7 6
26	Pondelek	Róza		mirno,	9	53	8 47	8 21
27	Tork	Rufusz		sztálno.	10	51	9 13	9 32
28	Szreda	Ágoston		Veterno,	12	49	9 37	10 42
29	Csetrtek	Ivana Krszt. gl. vsz.		premenlivo.	14	47	10 5	11 48
30	Pétek	Felix †		☾ 6 v. 28 m. po p.	14	45	10 37	po p.
31	Szobota	Rebeka		Nesztálno.	16	43	11 11	1 54

Szeptember

má 30 dní.

Predjeszének
ali Mihálcsek.

Dnévi	Kath. i prot imenik	C	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod

Kath. ev. Jezus je v Náim váras só. Luk. VII. 11—16. — Prot. ev. Luk. XVII. 11—19.

1	Nedela	F 15. Ang. ned. Egid		Veterno,	5	17	6	41	11	51	2	52
2	Pondelek	Diomedesz		vrócse,	18	39			pr. p		3	51
3	Tork	Albert		mirno	20	37			0	38	4	30
4	Szreda	Rozália		vrejme.	21	35			1	31	5	9
5	Csetrtek	Jusztinián		Vrócse.	22	33			2	29	5	43
6	Pétek	Zakariás	†	Premenlivo.	24	31			3	31	6	14
7	Szobota	Regina	†	Ⓞ 10 v. 4 m. po p.	25	29			4	26	6	21

Kath. ev. Prisao je Jezus v hizso. Luk. XIV 1—11. — Prot. ev. Mát. VI. 24—34.

8	Nedela	F 16. Narodj. M. Mála M.		Veterno,	5	26	6	27	5	43	7	6
9	Pondelek	Gorgoniusz		lejpo,	28	25			6	50	7	40
10	Tork	Miklós Tol.		mirno.	29	23			7	58	7	53
11	Szreda	Protusz i Jácint		Vrócse,	31	21			9	08	8	19
12	Csetrtek	Tóbiás		sztálno,	32	19			10	20	8	46
13	Pétek	Móric	†	lejpo.	33	17			11	32	9	18
14	Szobota	Zvis. Krizsa		Oblácsno.	34	16			po p.		9	57

Kath. ev. K Jezusi szo prisli farizeusje. Mát. XXII. 34—36. — Prot. ev. Luk. VII 11—17.

15	Nedela	F 17. Imé M. Nikod.		Ⓞ 4 v. 40 m. pr. p.	5	36	6	13	1	55	10	45
16	Pondelek	Ludmilla		Premilivo.	37	11			3	0	11	44
17	Tork	Lambertusz		Veterno,	38	9			3	56	pr. p.	
18	Szreda	Zsófia	†	sztálno,	40	7			4	42	0	51
19	Csetrtek	Jánuár	†	lejpo.	41	5			5	20	2	7
20	Pétek	Euszták	†	Oblácsno.	43	3			5	53	3	24
21	Szobota	Mátaj	†	Ⓞ 10 v. 34 m. pop.	45	1			6	21	4	41

Kath. ev. Notrištópivsi Jezus vu ladjico. Mát. IX. 1—8. — Prot. ev. Luk. XIV. 1—11.

22	Nedela	F 18. Flórenc		Szunce v znam.	5	45	5	59	6	47	5	57
23	Pondelek	Tekla		v áge sztópi.	47	57			7	11	7	11
24	Tork	Odk. rob. M.		Sztálno,	48	55			7	37	8	22
25	Szreda	Kleofás		csiszto,	50	52			8	3	9	31
26	Csetrtek	Jusztina		toplo	51	50			8	33	10	38
27	Pétek	Kozma i Dámián	†	vrejme.	52	48			9	7	11	42
28	Szobota	Vencel		Premenlivo.	54	46			9	45	po p.	

Kath. ev. Szpodobno je králesztvo Bozse. Mát. XXII. 1—14. — Prot. ev. Mát. XXII. 34—36.

29	Nedela	F 19. Miháo		Ⓞ 0 v. 37 m. po p	5	55	5	44	10	19	1	37
30	Pondelek	Hieronim		Nesztálno.	57	42			11	20	2	26

Október

má 31 dní.

Szredjeszének

ali Vszeszvescsek.

D névi	Kath. i prot. imenik	☾	Preminyávanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Tork	Remigiusz		Veterno.	5 58	5 40	pr. p.	3 8
2 Szreda	Leodegár		Sztálno,	59	38	0 19	3 44
3 Csetrtek	Kandidusz		lejpo,	6 0	36	1 19	4 15
4 Pétek	Ferenc Szeraf. †		mirno,	2	34	2 22	4 43
5 Szobota	Placid		megleno.	3	32	3 27	5 9

Kath. ev. Od betéznoga sziná královoga. Ján. IV. 46—53. — Prot. ev. Mát. IX. 1—8.

6 Nedela	F 20. Rozsnov. Ned.		Premínlivo.	6 4	5 30	4 35	5 32
7 Pondelek	Ágost		☉ 11 v. 21 m. pr. p.	6	28	5 44	5 55
8 Tork	Brigitta		Oblácsno.	8	26	6 56	6 20
9 Szreda	Dénes Ar.		Veterno,	9	24	8 8	6 48
10 Csetrtek	Ferenc Borg.		mirno,	10	22	9 22	7 19
11 Pétek	Nikáz †		sztálno,	12	20	10 37	7 56
12 Szobota	Miksa		toplo.	14	18	11 49	8 41

Kath. ev. Od krála, ki racún scsé vcsiniti. Mát. XVIII. 23—35. — Prot. ev. XXII. 1—14.

13 Nedela	F 21. V. G. Vogr. Orsz.		Oblácsno.	6 15	5 16	po p.	9 36
14 Pondelek	Kalisztusz		☉ 11 v. 2 m. po p.	16	14	1 53	10 40
15 Tork	Terézia		Veterno,	17	13	2 41	11 51
16 Szreda	Gallusz		sztálno,	19	11	3 20	pr. p.
17 Csetrtek	Hedvig		lejpo	21	9	3 54	1 6
18 Pétek	Lukács †		toplo	22	7	4 22	2 22
19 Szobota	Ferdinánd		vrejme.	23	5	4 37	3 37

Kath. ev. Farizeusje szo tanács drzsali. Mát. XXII. 15—21. — Prot. ev. Ján IV. 47—54.

20 Nedela	F 22. Vendel		Premínlivo.	6 25	5 3	5 12	4 50
21 Pondelek	Orsa		☉ 10 v. 16 m. pr. p.	27	1	5 36	6 3
22 Tork	Kordula		Szunca v znam.	28	0	6 2	7 31
23 Szreda	János Kapiszt.		skorpióna sztópi.	30	4 58	6 30	8 22
24 Csetrtek	Rafael		Toplo,	31	56	7 2	9 29
25 Pétek	Dária †		mirno	32	55	7 39	10 31
26 Szobota	Domiter		sztálno.	34	53	8 21	11 29

Kath. ev. Gda bi Jezus k seregi gúcsao. Mát. IX. 18—26. — Prot. ev. Mát. XVIII. 23—35.

27 Nedela	F 23. Szabina		Megleno.	6 36	4 51	9 10	po p.
28 Pondelek	Simon i Juda		Nesztálno.	37	49	10 4	1 5
29 Tork	Narcisz		☉ 8 v. 51 m. pr. p.	38	47	11 3	1 43
30 Szreda	Marcel		Veterno,	40	45	pr. p.	2 15
31 Csetrtek	Lucilla †		oblácsno.	41	44	0 6	2 44

November

má 30 dní.

Pojeszénec

ali Andrejscsek.

D névi	Kath. i prot. imenik	☾	Premínývanye meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod
1 Pétek	Vszi szvéci	☾	Veterno,	6 43	4 43	1 10	3 11
2 Szobota	Szpóm. vern. mrtvi	☾	preminlivo.	45	41	2 16	3 34

Kath. ev. Od Krisztusove ladjice. Mát. VIII. 23—26. — Prot. ev. Luk. XV. 1—15.

3 Nedela	F 24. Venefrida	☾	Mirno,	6 46	4 40	3 25	3 58
4 Pondelek	Károly Bor.	☾	megleno.	48	38	4 35	4 22
5 Tork	Imre	☾	☉ 11 v. 39 m. po p.	49	36	5 48	4 48
6 Szreda	Lénárd	☾	Veterno,	51	35	7 4	5 16
7 Csetrtek	Engelbert	☾	mrzlejse,	52	34	8 22	5 52
8 Pétek	Godofrid	☾ †	sztálno	53	33	9 38	6 36
9 Szobota	Tivadar	☾	vrejme.	55	31	10 48	7 29

Kath. ev. Od dobroga szemena. Mát. XIII. 24—30. — Prot. ev. Luk. VI. 36—42.

10 Nedela	F 25. András Avel.	☾	Lejpo,	6 56	4 29	11 50	8 31
11 Pondelek	Martin	☾	sztálno.	58	28	po p.	9 42
12 Tork	Martin	☾	☉ 6 v. 14 m. po p.	7 0	27	1 24	10 56
13 Szreda	Brizil	☾	Veterno,	1	26	1 58	pr. p.
14 Csetrtek	Szerápion	☾	megleno,	3	25	2 27	0 11
15 Pétek	Leopold	☾ †	mrzlejse,	4	24	2 52	1 24
16 Szobota	Edmund	☾	sztálno.	6	23	3 16	2 36

Kath. ev. Od mustárszkoga zrna. Mát. XIII. 31—35. — Prot. ev. Mát. XXII 1—13.

17 Nedela	F 26. Gregor Thaum.	☾	Lejpo,	7 7	4 22	3 39	3 48
18 Pondelek	Eugen	☾	sztálno.	8	20	4 4	4 58
19 Tork	Erzsébet	☾	Preminlivo.	10	19	4 30	6 6
20 Szreda	Edmund	☾	☉ 1 v. 4 m. pr. p.	12	18	5 0	7 13
21 Csetrtek	Aldüv. M.	☾	Veterno.	14	17	5 35	8 17
22 Pétek	Cecilia	☾ †	Szunce v znam.	15	16	6 14	9 18
23 Szobota	Kelemen	☾	sztrelca sztópi.	16	15	7 1	10 14

Kath. ev. Od odírnoszti opüscsenyá. Mát. XXIV. 15—35. — Prot. ev. Mát. IX. 18—26.

24 Nedela	F 27. Krizogon	☾	Sztálno,	7 17	4 14	7 53	11 1
25 Pondelek	Katalena	☾	mrzlo.	19	14	8 50	11 42
26 Tork	Konrád	☾	Veterno.	20	13	9 51	pop.
27 Szreda	Virgil	☾	Nesztálno.	22	12	10 53	0 47
28 Csetrtek	Rufusz	☾	☉ 5 v. 21 m. pr. p.	23	12	11 58	1 13
29 Pétek	Szaturnin	☾ †	Oblácsno,	24	11	pr. p.	1 37
30 Szobota	András	☾	preminlivo.	25	11	1 2	3 0

December

má 31 dní.

Predzimec

ali Proszíneec.

D névi	Kath. i prot. imenik	C	Preminávanje meszeca i vrejmena	Szunca		Meszeca	
				izhod	záhod	izhod	záhod

Kath. ev. Znaménya bodo na szunci. Luk XXI. 25—33. — Prot. ev. Mát. XXI. 5—9.

1	Nedela	F 1. Elegiusz		Oblácsno,	7 27	4 10	2 12	2 23
2	Pondelek	Bibiánna		veterno,	28	10	3 24	2 46
3	Tork	Ferenc Xaver		preminlivo,	29	9	4 38	3 14
4	Szreda	Barbára	†	nesztálno.	30	8	5 55	3 46
5	Csetrtek	Sabbasz		Ⓞ 11 v. 22 m. pr. p.	31	8	7 13	4 25
6	Pétek	Miklós	†	Nesztálno,	32	8	8 29	5 15
7	Szobota	Ambrús	†	preminlivo.	33	8	9 37	6 16

Kath. ev. Gda bi zaszlisao Ivan. Mát. XI. 2—10. — Prot. ev. Luk. XXI. 25—26.

8	Nedela	F 2. Poprij-tje M.		Veterno,	7 34	4 8	10 37	7 26
9	Pondelek	Juditha		nesztálno,	36	7	11 24	8 42
10	Tork	Melkiádesz		mrzlo	37	7	po p	9 59
11	Szreda	Damazusz	†	vrejme.	38	7	0 32	11 15
12	Csetrtek	Szinezus		Ⓞ 3 v. 16 m. pr. p.	39	8	0 59	pr. p.
13	Pétek	Lucia	†	Mrzlo.	40	8	1 23	0 28
14	Szobota	Viátor	†	mirno.	41	8	1 46	1 38

Kath. ev. Zsidovje szo pope i levite poszlali. Ján. I. 19—28. — Prot. ev. Mát. XI. 2—10.

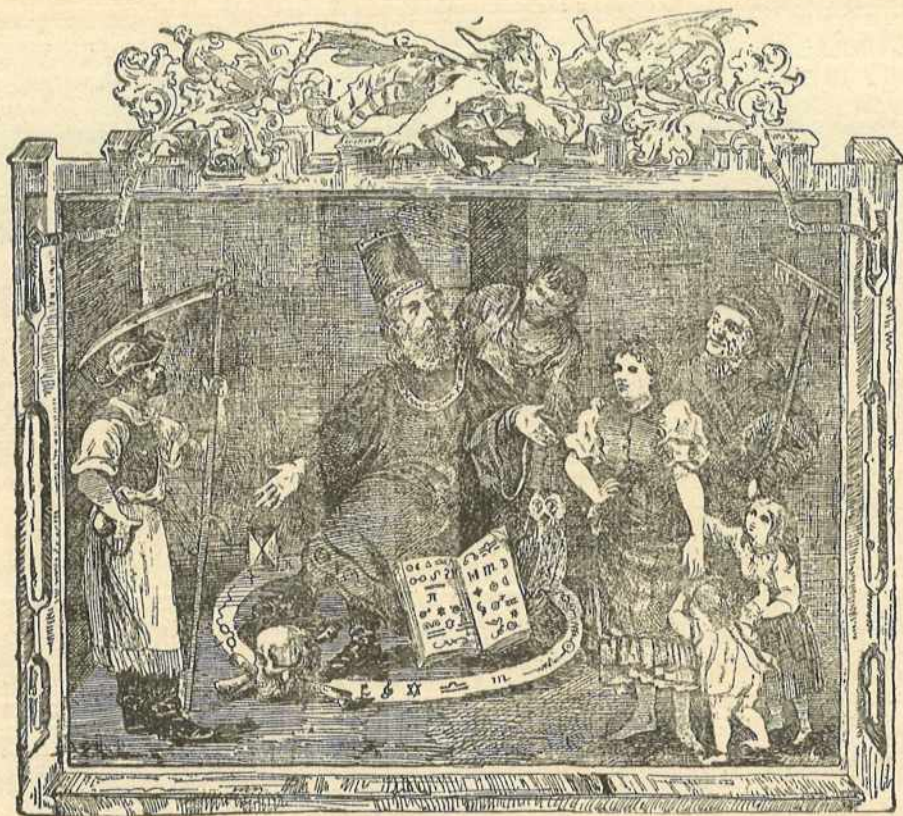
15	Nedela	F 3. Ireneusz		Mrzlo,	7 42	4 8	2 9	2 47		
16	Pondelek	Albina		nesztálno,	43	8	2 34	3 56		
17	Tork	Lázár		sznejzno.	44	8	3 2	5 3		
18	Szreda	Csákanye M.	†	Nesztálno.	45	8	3 34	6 8		
19	Csetrtek	Nemeziusz	} Kvatri	Ⓞ 6 v. 55 m. po p.	45	8	4 11	7 9		
20	Pétek	Liberát			†	Veterno,	46	8	5 5	8 6
21	Szobota	Tomás			†	mrzlo.	47	8	5 45	8 57

Kath. ev. V 15-tom leti kralüvanya Tiberiusz caszara. Luk. III. 1—6. — Prot. ev. Ján. I. 19—28.

22	Nedela	F 4. Flaviánusz		Szunce v znam.	7 47	4 9	6 40	9 41
23	Pondelek	Viktória		b a k a sztópi.	48	10	7 40	10 17
24	Tork	Ádám i Éva	†	Mrzlo,	48	10	8 41	10 49
25	Szreda	Narodj. J. Szv. dén		sztálno,	48	11	9 45	11 16
26	Csetrtek	Stevan		zimszko	47	12	10 49	11 40
27	Pétek	János	†	vrejme.	47	13	11 54	po p.
28	Szobota	Dróvna deca		Ⓞ 0 v. 10 m. pr. p.	47	13	pr. p.	0 25

Kath. i prot. ev. József ino Maria szta sze csüdivala. Luk. II. 33—40.

29	Nedela	F Tomás		Csízto,	7 47	4 14	1 2	0 47
30	Pondelek	Dávid		mrzlo,	46	15	2 12	1 12
31	Tork	Szilveszter		veterno.	46	16	3 25	1 40

Te sztóletni prorok.

Priklányanye.

Mínolo je páli zse to sztáro leto
 Trisztósésztdezétpét dnévov je v szej melo,
 Dúgo vrejme je tó, csi szi premíszlímó
 Kak je dúga vóra, gda kaj pretrpímó.
 V zdrávji, brez nevóle, frísko cajt tá ide
 Komaj szi zmíszlímó, zse i dén odíde;
 Ali vu nevóli kak szi zdihávamo
 Naj bi zse odisao csasz, tak szi zselejmo.
 Cslovik je li vszáki tak na szvejť sztvorjeni,
 Dab' sze hitro ogno rad, csi je v trplenyi;
 Nego da nam zsítek vecs dáva nevóle,
 Kak veszélja eti — i csi nasz premore:
 V kraj moremo bidťi te v nyegvi tezsávaj
 Kak drejvo v vihéri, csi sze premetáva';

Krízsi zsmécse, zsítka vszefelé nevéle
 Dolvdárijo onoga, kí obnemore.
 Záto, kí szte eti zdaj, okóli méne,
 Návcsite sze, naj vasz ne láda trplenyé;
 Zsmécse dela nigdár sze ne ogíblite,
 Dúso, tejlo z lehkótoV szi ne mehcsite!
 Vadite sze dela, trpleny krízš nosziti,
 Vsze tezsáve zsítka z lehka opraviti;
 Na haszek szi vzemte ete moje rejcsi,
 Stere vam naprejdám, kak de v pridócsnoszti!

Zíma.

Kak sze nam v Szredzimci nóvo leto hápi,
 Velki sznejg dobímo po vihérnom szlápi;
 Csi nam je Predzimec dáo zse doszta sznejga,
 Vecs ga bomo meli vu zacsétki leta.
 Velki mraz dobímo tüdi v etom mejszci
 Ino fájni szanik v tom zímšzkom vrejmeni,
 Zímšzko lejpo vrejmen meli mo té mejszec
 Ali sze razmecse, ka de nyemi konec.
 Pozimec mejszec k nám z velkim mrazom príde,
 Na tó veter, sznejg, steri nam vsze pokrťje,
 Celi ete mejszec de celó vö zímšzki
 Ne de nam trbelo po blati hoditi.
 Dúga ino osztra de tak eta zíma
 Szkrbte sze za drva záto vért, vertinya!
 Dobre knige cstite po dúgi vecsáraj,
 Ne lódté sze zóbsztom, ne bojte v cseméraj!
 Hasznovito delo szi vzemte vu róke,
 Knige cstite, csi sze dela navolite;
 Ár kak nam je tejlo na delo sztvorjeno
 Tak i dúso z znanosztjov naj okrejpmo.

Szprotoletje.

Kak miné Pozimec, Premladnyek k nám príde
 Ali mrzlim csaszom, kak zíma odíde;
 Nego kak sze dén za dnévom kaj podugsa
 Ino zrák szegreje szuncsena toplóta:
 Próti drúgom táli etoga mejszeca
 Zapüszti nasz zíma, tak pomali z vszega;
 Na konci v tom mejszci lejpi cajt mo meli
 I po mali sze tak pripravljamo k deli.

Vu Szredmladnyek mejszci puno bode dela,
Dokécs sze szprávijo notri szprotolesnya;
Mejszec bode cejli pripravén za delo,
Naj szi poszadimo, ka de nam za jelo.
Tihí dezgy i szunce travino pozdigne
Lejpa de detelca, kak i vszi trávnicje,
Drevje fájn odcveté, lehko sze tróstamo,
Ka de i Pómladnyek mejszec dobro kázo.
Trijé mrzli szvétci tüdi lepó odído,
Po Urbáni sze pa mraza ne bojimo;
Jáko de prijétno vrejmen v etom csaszi
Lejpi dezgy dobimo vcsászi ino vcsászi.

Leto.

Z Predletnyek mejszecom lejtni csasz dobimo,
Z dárom mo napunyeno meli krajtno;
Topeo cajt mo meli, nego nej prevrócse,
Lepó de na póljaj vsze, kak je mogócse.
Jeszénszka na nyivaj do sze fájn zorila,
Okljajena de z obilnim dárom nyiva;
Csasz zsétve de vrócsi, z lejpim dezsgom vcsászi
Vu Szredletnyek mejszca blagoszlovnom csaszi.
Kupé z lejpim tálom szi domó zvozimo,
Oránye i vláko v dobrom oprávimó;
Kukurica, krumpics sze lepó pokázse,
Tikev ino graj nam tüdi fájn narásze.
Tüdi i Poletnyek ne de prevecs szühi,
Csi nam rávnicz z vrócsim tálom leto szlúzsi;
Z lehkim tálom bomo ótavo szprávjali,
Ino roden graj vszi dobro odávali.
Drevje szadoveno tak, kak i gorice,
Pune bodo nyúve gingave vejcsice;
Bóg nasz blagoszlovi z szádom v etom leti,
Náj bi v zahválnoszti tü mogli zsivetí.

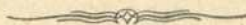
Jeszén.

Ár je cejlo leto malo szüho biló,
Rodni do krumpicsje, lehko sze tróstamo;
Predjeszénec mejszec cejli de prijéten,
Naj jarino z lejpa szprávimo pod szlemen.
Szejali mo lehko, csi glih malo v szühom,
Nej sze nam trbej pascsiti prevecs z szilom;

Mámo csasz do konca Szredjeszénec mejszca,
Ár nam Bóg dá lejpo vrejmen toga csasza.
Pojeszénec mejszec tüdi lejpi k nám príde,
Naj szí tüdi repo szprávimo do zíme;
Naj z jeszénszkov orajov dobro sze pascimo,
Naj jo do szred toga mejszca oprávimo.
Ár de ete mejszec v szlednyem szvojem táli,
Ne de prípraven za delo v niksem táli;
V zímo de sze szprávlaó na konci szvojega,
Ino sznejg dobímo v mejszeci Predzimca.
Na zímo sze záto zse naprej preszkrbmo,
Szükésine v niksem táli naj ne mamó;
Csi sze ne müdímo v lejpom, dobrom csaszí,
Vsze szí v lejpi réd posztávimo pri cajti.

Dokoncsanye.

Na krátkoma szam vam vsze naprej povedao,
Kak mi kázso zvezde ino szam naprej znaó;
Gláda, küge, bojno, tüdi ne'dte meli,
Lagoji betégov bodete reseni.
Csi bi pa zse steri betezsen bio vcsászi,
K doktori naj ide i on ga naj vrácsi;
V zsitki vasem pa vszi mertücslívi bojte,
I vu rédnom táli pijte ino jejte.
Oblüsznoszt je tüdi zse doszta lüdi bujla,
Vszáki naj sze záto v pili, v jeli csuva;
Vszigdár pun zsalódec je zagvüsen beteg,
Ka valá te káksi stécs velki imetek?
Vszigdár je cshednejse`zrédoma zsveti,
Ino szziromáke vecskrát podeliti;
Tak szí szpráví cslovik lón eti na zemli,
Steri sze vöplácsa tam na drügom szvejti.
Ne mo tü na veke, niscse ne osztáne,
Kelko stécs má pila ino fíne hráne;
Kákse stécs bogásztvo, kelko koli pejnez,
Vsze more povrcsti, zná bidti vcsaszí dnesz.
Lejpi zsitek mejte, dokécs szte na szvejti,
Ár szunce nikomi na veke ne szvejti,
Bóg vasz blagoszlovi v etom nóvom leti!
Bóg dáj dab' sze vidli vszi vu zdrávji k leti!

Prípoveszti.

Te Rünjas.

Kak stécs bi rad toga gnoma, toga nevidlivoga dühá zagovorník múcsao, to právo isztino szvoje szrecse zatájo, naj vszefelé zmej-sani lüdjé ne bi razdrázseni bíli, ka bi toga breznoga dühá za rázlocsnoga darüvanya volo z szvojimi prosnyami nemirüvali, sze to delo itak vözvedilo; ár csi szkriunoszt mozsá zseni na vüsztá prfde, te nájménsi vetrics jo tam odnet tüdi vkrajpihne, kak zsájfe mehér dol z káksega szlamenoga betva.

Zsena toga mozsá jo je posepetala ednoj szvojoj zamúcsennoj szószidi, eta szvojoj botri, tá szvojemi kumi, tomi málomi ritari ino ete szvojím szószidom, tak je hodo te té gucs od hizse do hizse po vézsi ino szledi po cejloj fari okóli.

Na tó szo szi natégnoli ti na nikoj idócsi vértovje, ti manyácje ino lejkosje szvoja vüha, sli szo z cejlimi seregmi v bregé, sálili szo toga gnoma, z velkov prászkov ga zvávsi i proszévsi; k nyim szo sze pridrüzsili i vszefelé vandrásje ino pikosje, steri szo sze po bregáj szem-tá sztepali, vsze gorivdarili, ka bi te kincs z zsaklom steli gorzdignoti.

Te Rünjas je niháo nyé eden

cajt dugo drkati, tróbiti, kak szo szamo zamí steli, nej je szpoznao za vrejdnó, za nyihove sále volo sze csemeriti, meo je szamo noríjo zsnými, dáo je naj sze vcsászi v noci tü ino tam eden zsívi plamén vuzsgé, ino kak bi te ti potepácsje tá prisli, szvoje kape ino krensacsáke gori na nyega vrgli, dopüszto nyim je, naj na meszti plaména, globoko z zemlé i z velkim trüdom vcsászi naj steri-steri z pejnezi pun pizsker vöszkopajo, steroga szo te z velkim veszéljom i escse z véksov rabukov dumó neszli, devét dni dugo zamúcseni sztrázsilí, ino kak szo ga te odkrili, ka bi szi tálali pejneze, najsli szo szám csízti lojén notri v pizskri, ali pa csrepnyé ino kaménye.

Zvün toga nyi je nej vtrága biló to sztáro delo páli drügócs zacsnóti ino nóvo sálo hapiti. Na eto je te düh na szlednye szrditi pósztáo, sztírao je to vszefelé lüdsztvo z ednov mocsnov kamenov tocsóv vö z bregóv szvoji, ino je tákse csemére meo nad vszákím tam vandrajócsím, da je niscse nej mogao vecs brezi sztrahote v bregé idti, tüdi je i na rejci sto brezi kvára prisao doli tam odnet, ino tó imé Rünjas

je, kak pómlijo, nej vecs biló za csüti med lüdsztvom.

* * *

Eden dén sze je szegrejvao na szunci te düh pri pasziki szvojega ograda; rávnicš te ide edna zšenszkica po póti celó v szvoj poszeo zmšljena, stera je z nyénim csüdnim oponásanyom nyegovo merkanye na szébe potég-nola. Ona je edno málo dejte mejla na szvoji prszaj lezsécse, edno malo vékse je neszla na hrbti, edno je pelala za rokó ino eden malo véksi decskec je neszao edno prázno korbülo z grablami vréd; ár szi je ona liztje stela nakládati za márho.

Eta mati, szi miszlo vszebi te Rünjas, je zaisztino edno posebno dobro sztvorjenyé, vzeme z šezbov stiri decé, ino oprávla szvoje delo brezi vsze tozšbe, z mécsöv korbüle liztja sze escse tüdi okladé. Tó nyegovo merkanye ino mislenye ga je v dobro voló szpravilo, ka je nakanenye dóbo, naj sze sztóv zšenszkov v gucs pisztí.

Ona je poszadila szvojo deco dol na trato, ino je liztje zacsnola grablati vö z grmóvjá; med etim je tim málim edno malo dúgi cajt gracsüvao ino szo sze na vesz glász krícsati hapili. Ne hitroma tá povrzse mati szvoje delo, spilatí ino szkákati sze príme z szvojov decov, gori je vzeme, popleszáva zšnyimi popevajócsa ino szmejécsa okóli po trati, szprávi je vu szen, ino ide páli k szvojemi deli. K malomi na tó zoscsipajo mühé ino szumicsje te mále szpajócsa, ino oni sze

znóvics prímejo popejvati szvojo nóto; ta mati na eto itak ne zgübí szvojo potrplívoszt, bezsí notri v grmóvjé, naberé jagode ino krpüsнице, ino to nájmense k szvojim prszam vzeme.

Tó materinszko csinenye sze je dopadnolo tomi gnomi. Nego te breclavi, steri sze je prvo na materinom hrbti neszao, sze je z nikim nej steo vtoliti dati, celó cšeméren, szvoje vóle pojbar je grátao, kí te jagode, stere je nyemi ta lübezníva mati ponüdila, vkrajlücsao od szébe, ino k tomi tróbo, tak da bi ga drli. Nad etim nyoj je itak zmenkala nyéna potrplívoszt.

„Rünjas,“ je krícsala ona, „hodi ino pojej mi etoga brecsáka.“

V ednom ocsnom megnenyi sze je prikázao nyoj te düh v posztávi ednoga szajasztoga voglára, tá sztópi k zšenszki ino právi:

„Eti szam, ka zselejs od méne?“

Ta zšenszka sze nad etim prikázanyom sztrasno zoszága; da je pa friska, natúrna zšena bíla, sze je na hitroma vküperpobrála ino je batrivnejsa grátala.

„Jasz szam te szamo zezvála,“ je právila nyemi, „naj szi moja deco vtolim; zdaj ka szo zse priméri, te ne nücam; vzemi hválo za tvoje dobre vóle volo.“

„Znás ti tó,“ nyoj je pravo nazáj te düh, „ka mené eti niscse ne szmej zvati brezi strofa? Jasz te pri rejcsi drzsím, eszi mi daj toga brecláka, ka ga pojem; tak zsmajni falácsek szam zse tak dugo nej meo.“

Na tó vtégne szvojo szajaszto

rokó, da naj toga pojbecsa k szej vzeme.

Kak edna kokvacsa, stera, csi jásztreb vizíko sztrehe vu zráki lejcse, ali ta repécsa szraka na dvóri szkácse, sztraslívím glászom nájprvlé szvoje pícsance vu gvüšno meszto zavrné, na tó szvoje pérje razrási, peróti vöraszpresztré ino z tím mocsnejsím neprijátelom sze v neednáko bojno püsztí, tak sze je zgrábila ta zszenszka tomi csarnomi voglari celó beszna v nyegovo dúgo brádo, zdigne mocsno pesznico gori ino kricsi:

„Sztrasilo tí! materínszko szrcé mi prvlé vö z mojega tejla mores vtrgnoti, kak mi moje dejte vkraj vzemes.“

Na edno tákso batrivno obrambo je Rünvas nej miszlo, zdrznyeni sztópi nazáj, tákse mocsno, csemérno popadnenye, kak lüdsztvo pozna, nyemi je escse nej prislo naprej. Prijazno sze szmejécsi na zszenszko je pravo:

„Ne zaleszni sze nikaj! jazszam níksi cslovekojedec nej kak tí miszlis, tebi ino tvojoj deci nikaj lagojega ne vcsiním, nego daj mi toga pojbara; te breclák sze mi dopadno, tak bom ga meo, kak káksega mládoga goszpóda, v bárson ino v szvilo ga oblecsém gor, ino kak fájnoga decska gorzhránim, steri de szvojím sztarisom ino brátji szledi pomágao lehko. Zselejs lehko sztó tallérov od méne, na ednók ti je plácsam.“

„Ha!“ sze zoszmejé ta bisztra zszenszka, „sze vam je dopadno te decsko? Ja, tó mi je eden decsko kak vidra, toga za cejlóga szvejta kincsov ne odám.“

„Nóra!“ odgovorí nyoj te Rünvas, „ne mas escse tí tróje decé, steri do ti tezsávo i nevoló delali? Zadoszta tesko bodes je gorhránila ino sze z nyimi mant- rála nócs i dén.“

Ta zszena. „Isztina je, ali za toga volo szam nyim mati, morem vcsiniti, ka je moje delo. Deca doszta nevéle dávajo, nego tüdi i radoszt.“

Te düh. „Fájno radoszt! z tímí krúci sze okóivlácsiti cejli drághi dén, nyé toliti, nyihovo nevoló ino krikó podneszti.“

Ona. „Tak je, Goszpód, ali ví materínszko veszélje ne poznate. Vszo delo ino trüd szladko vcsiní eden jedíni prijazen pogléd, veszéli szmehláj ino brbranye tí máli, nedúzsni csrvóv. — Poglednite mi szamo toga máloga zlá- toga tü, kak na meni viszí, to pícsse moje! Nidti je nej on bio, steri je jókao. — Ah, csi bi szamo sztó rók mejla, stere bi vasz zdigávati ino nosziti ino za vász delati mogle, moji lübléni málicski.“

Te düh. „Tak! pa te tvojszóms ne ma rók, stere bi delati znale?“

Ona. „Ó ja, má je on! gíble je tüdi, ino jazsz je tüdi zacsútím vcsászi.“

Te düh, szrditi. „Kak? tvojszómsze szpodsztópi szvojo rokó próti tebi zdignoti? próti ednoj táksoj zseni? sinyek nyemi szterem, tomi razbojniki!“

Ona, szmejécsa sze. „Te bi ví doszta sinyekov mogli sztrejti, csi bi vam vszi oni moski mogli szvoje sinyeke tá drzsati, steri vcsászi szvoje zszene sálíjo. Ti

moski szo vszi z lagojega pokolenya; za toga volo tüdi i prá-vijo: zákonszki sztális, zsalosztni sztális; morem pa trpeti, da szam zse mozsá vzéla.“

Te düh. „No ja, csi szí tí znála, ka szo moski edno tákse lagoje pokolenye, te je tüdi i nóro delo od tébe, ka szí mozsá jemála.“

Ona. „Zná bidti! Ali moj Stevan je biszter mladénc bio, steri je dober szlúzs meo, ino jasz edna szíromaska deklina brezi herbije. Te je k meni prisao on, proszo me je za zseno, dáo mi je eden velki tallér za zálog ino v rendo szva prisla. Szledi mi je te tallér páli nazáj vkrajvzéo, nego te divji mózs mi je escse itak osztao.“

Te düh sze je szmejáo. „Lehko szí ga tí száma divjega vcsiníla z tvojev trdokornosztjov.“

Ona. „Ó, tó mi je on zse dávnics vöszplódo zgláve! Nego Stevan je táksi eden szkopács, ka csi nyemi szamo eden bógi gros szproszim vö po dúgom gucusi, te je hüjsi domá pri hizsi, kak ví vcsászi v bregáj, na ócsi mi metáva moje szíromastvo, ino te múcsati morem. Csi bi nyemi szamo kákso herbijo prineszla k hizsi, te bi ga zse znála vtolití.“

Te düh. „Ka pa te má za mestríje tvoj mózs?“

Ona: „Z glazsom trzsi, szvoj szlúzs szí tüdi britko more priszkrbeti; vlece szíromák szvojo püto vö z cseszkoga od leta do leta po cejlom drzsányi; csi sze uyemi na póti gde eden glazs sztere, te szí na meni ino na toj szíromaskoj deci iscse szvoj kvár;

ali lübavi vdárci ne boljto tak prevecs.“

Te düh. I tí mores lübiti toga mozsá, steri je táksi grobján z tebov?“

Ona. „Zakaj ga ne bi lübila? Jeli je nej ocsa mojoj deci? Eti mi vsze na dobro obernéjo ino náj oblónajo, gda velki zrasztéjo.“

Te düh. „Máli tróst! Deca bi gda nazájpovrnola szvojim sztarisom trüd ino szkrb! Ti mládi ti escse te szlednyi filler tüdi vöszprejsajo, csi szoldácje osztánejo ino do sze vdalésnyoj zemli próti neprijátelom vojüvati mogli, ino je tan szpokolejo.“

Ta zscenszka. „No, ali tó mi ne dela velko szkrb; csi szpádnejo v bojni, merjéjo za domovino szvojo ino za vsze nász; zná bidti sze pa i obogátijo lehko ino te do szvojim sztarim sztarisom zse pomagáli.“

Na eto je ponóvo te düh to küpilo pojba escse ednók, nego ta zsená nyemi je níksega odgovora nej stela dati, naklála szí je to liztje notri v korbülo, gori-poszadí toga brecláka, zvézse ga doli z szvojim sörcom ino i Rünnyas sze je tüdi napóto vkrajidti.

Ali da je te teher za nyó tak prevecs zsmeten bio, ka szí ga je ta zsená nej mogla száma goripomicsti, zvála ga je nazáj:

Ednók szam vasz zse zvála, „tak nyemi je právila ona, „pomorte mi jo gori, ino csi zse kaj dobroga scséte vcsiniti, te senkajte tomi decski, steri sze vam je povido, eden nóvi gros za dvej zsemlej; vütro nam príde ocsa domó, ino nam bejli krüh prineszé z szebov z cseszkoga.“

Te düh je odgóvoro: Gori ti zse pomorem, ali csi mi ne dás eszi toga pojba, te nyemi tüdi ne dám niksega senka.“

„Tüdi je dobro!“ je právila nazáj ta zsená, ino je sla po póti szvojoj.

Kak je dale sla ona, z tejm zsmetnejsa nyoj je grátala ta korbüla, tak ka je pod zsmécsov malo nej v gübe szpádnola dol, ino szí je na vszáki deszét sztopájov odehnoti mogla. Tó sze nyoj je nej po právom vidilo; míszlila szí, ka nyoj je te Rünvas káksi spájysz dela, ino nyoj je nikelko kamna naszelo notri v to korbülo; za toga volo jo je djála doli na eden sánc ino obrnóla jo je gor. Ali szamo líszlje sze je szipalo vö z nyé ino nikse kaménye nej.

Za toga volo jo je znóvics naklála ober od polojne, ino zvézala szí je escse telko notri v szvoj förtuj, kak je szamo plac melo notri v nyem; nego na hitroma nyoj je teher páli prezsmeten grátao, ino je to korbülo na nóvoma mogla vöszprázniti. nad kem sze je ta mocsna zsenzszka prevecs csüdivála, ár je zse vecskrát doszta véksi travnyák tráve mogla domó prineszti, ino tákso zsmécso je escse nej csütila. — Brezi vszega toga je záto oprávilá vsze szvoje delo domá pri hizsi, vrgla je kozí ino nyénim mládim tá tó líszlje, dála je deci vecsérjo, szprávilá je nyé v szen, zmolila je szvojo vecsérno molítev, ino na hitroma i zdravo je zaszpála.

Ta rána zorja jüterna ino to sibko cecátje dejte, stero je z glasznim krícsanyom szvoj zájtrik

proszilo, je zbüdilo to delavno zsenzszko na nóvo delo dnéva z nyénoga szna gori. Ona ide i nájoprvim z tov dojlilnicov póleg szvoje návade v to kózjo stalico. Ali kak sztrásen pogléd. Ta vrla vsze gordrszécsa domácsa sztvár, ta sztlára koza, je lezsála tam trda i drevéna, je vsze stiri od szébe vkrajdrzsála ino preminóla je; te mále trí szo szí pa grdo szükale szvoje ocsí v glávi, jezike szo dalecs vötíszkale z szébe, ino to trepetanye nyihovoga tejla je ovadilo, ka je ta szmrt tüdi loví.

Tákza edna neszrecca sze toj dobroj zsenzszki escse nej pripečila, kak je ona dugo vértivala; celó omámlena od sztrahote je doliszpádnola na eden zvézek szlame, drzsála je szvoj förtuj kcoj k ocsám, ár je to cukanye ti máli kóz nej mogla vecs viditi, ino zdihávála szí je globoko:

„Jasz neszreccna zsenzszka, ka naj zacsnem zdaj! ino ka de moj trdí mózs pravo, gda domó príde? Ah, zgübíla szam cejlo mojo szrecco na tom szvejti!“

Ali na ednók sze je sztrsznola za té szvoje míszli volo. „Csi je ta lüba sztvár cejla tvoja szrecca na tom szvejti, ka ti je pa te Stevan, ino ka szo ti te tvoja deca?“

Ona sze je zaszramotíla za té szvoje szilnoszti volo. „Niháj tá vszo bogásztvo toga szvejta,“ míszlila szí je vu szebi, „más tí escse tvojega mozsá ino tvoje csetvéro decé.“ Moje materinszko mlejko za to málo lübléno dejte je escse nej vöposzehnolo, ino za ove vékse jeszte voda v sztüdenci. Csi bom rávnicš nevoló

SZENYA ga je obránila!!!

Edno isztinszko pripovedávanje od Schultz Jánosa z N.-Komiósa.

(Drúgi-úszk prepovedani.)

„Te záto tí ne verjes, ka bi szenya lehko komi zsitek resila?“

Tak me je pitao moj prijáteo Károly, gda szam ga preminócse bozsicsne szvétké gorpoiszkaó ino kak bi te nevervano szvojo glavó trószo, je pravó on :

„Tak me poszlúšaj. Dnesz je rávnic edno leto tomi, ka szam jasz pri Józsefi bio, steroga tí poznas ino steri je zdaj kántor ; on mi je pripovedávo, kak ga je edna szenya obránila.

Nyegova cejla familia je betezsna bíla, on szám je giht, reumo, kotrigtrganye, szmícanye, krcs, rocsno-, nogno- ino glávno-bolecsino meo, bio je celó szlab ino je escse v influenzi túdi trpo. Nyegove zsené mati szo meli zsalodczni-krcs, kre kraja szmícanye ino teskócsó, omamle-

nye, gornapnyenoszt, kiszilo kucanye, szplojno gorenje gúta, diarhóa nyi je mantrála. Deca szo mela sinyeka-bolecsine, erdecnsoszt, kraszte, ino szo bílá blejda, kaslala szo prevecs, bílá szo zaslejmlena ino vszigdár muklava, mela szo v prszaj bolecsino ino vszeféle tréslíke csútenye. Te kántor je szám tak betézszen bio, da sze je zse szpovedati dáó, ino kak je te na nócs zászpao, szo nej vecs miszlíli, ka bi sze

„Nikaj mi ne valá vecs, nihájte me v méri vumrejti“,
pravo je nyé vkrajrínovsi.

vecs prebúdo. Ino itak sze je prebúdo to prísesztno gojldno ino je pripovedávo szvojoj zseni :

„Márika, meni sze je szenyalo, ka szam na szenyi eden kalendárium kúpo ino szam te zdrav grátao!“

Józsefa zsená je vervala v szenyi, vcsaszi szí je kúpila eden kalendárium, ino kak ga je csteti hápila, ocsí szo nyoj taki ovárale v onom edno pripoveszt : „Szkrivnoszt ednoga sztarca“, gde je vrásztvo vszej betegov z Fellerovim Elsa-

Fluidom dolszpíszano bíló. Márika je zse prvlé túdi vszeféle fluide dála prineszti, ali da szo nyoj eti nikaj nej haszníli, ár szo szama zanaprávlenya bílá, ino szamo zdaj sze je navesíla, ka Fellerov Elsa-Fluid szamo tak právoga dobí, csi ga ednáko zrendelúje od Feller

V. Eugen apotekára v Stubici, 120. No. (Zagrabecski vármegyóv.)

Ona je taki z telegráfom 12 glázskov Fellerovoga Elsa-Fluida za 5 Korón zrendelúvala. Ali te betezník ga je nej steo vzéti. K plebánosi ino k Máriki, steriva szta ga proszila, naj bi Fellerov právi Elsa-Fluid denok probao, pravo je nyé vkrajrínovsi :

„Nikaj mi ne valá vecs, nihájte me v méri vumrejti.“

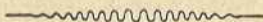
Kak sze nyemi je pa ta sziróta zsená molila, ka naj koncсібár na deco míszli, písztó sze je; dáli szo nyemi Fellerov Elsa-Fluid edno pákrát na dén 20 kaplic na cukri za pozsrejtí od znótra, cejlo nyegovo tejlo szo z Fellerovim Elsa-Fluidom notrizíbalí ino vcsaszi sze je bole csúto. On je zrendelúvao na ednók páli 48 glázskov za 16 Korón z toga Fellerovoga Elsa-Fluida ino 6 skatul Fellerovi Elsa-Pilul za 4 Koróne.

Za trí tjedne je bio on. nyegova deca ino zsené mati celó zdravi.

„Vídís tí“, pravo mi je moj prijáteo Károly, „tak je edna szenya ednoj cejloj familii zsitek resila“. Kak szo v vészi te to csúdnó mócs Fellerovoga Elsa-Fluida ino Fellerovi Elsa-Pilul zvedíli, szo ete predobra vrásztva vszi betézsní zrendelúvalí ino vszi szo szpoznali, ka Fellerov právi Elsa-Fluid od Feller Eugen V apotekára v Stubici, 120. No. (Zagrabecka vármegyija) popuno ino hitro vrácsi vszeféle zsil-, reméncseka- ino zóbi bolecsíne, kriezseca, i drúga vtégnyena, vkrajszprávi szlaboszt, trúdavó, zvuzsgánya, tesko odihávanye, szrcsen kucsáj, vúhno súmlenye. omamlenye. Eden sztarec vu vészi je od sztarosztí zse tak szlabe ocsi meo, ka je zse szkoro níkaj nej vecs vído. Kak je te nísterní tjedén dugo szvoje ocsi z Fellerovim Elsa-Fluidom práo vó, páli je nazáj tak dobro vído, kak v szvoji mládi lejtaj.

Z Fellerovoga Elsa-Fluida kosta 12 máli ali 6 duplisni glázskov 5 Korón, 24 máli ali 12 duplisni glázsov 8 Korón 60 fillérov, nadale 36 máli ali 18 duplisni glázskov 12 Korón 40 fillérov ino 60 máli ali 30 duplisni glázskov 20 Korón. Za malo cajta je nej vecs betézsníkov. ne vecs skroflaszte decé bíló v vészi. Fellerov Elsa-Fluid je zvrácso vszój deci vsze rane, kraszte, otoke, mozole, blejdoszti ino vúsztnebolecsíne.

Jasz szam rad bio, ka mi je moj prijáteo tó pripovedávao, ár szam jasz zse túdi od vecs lejt máo v szlabosztí, nocsnom-svicanyi, brez appetítusi, sztolca nerédnoszti, zsalódca bolecsíni, krví-sziromaskócsi, breztécsnoszti, v glávebolecsíni trpo, v kom szam escse i szpati túdi nej mogao. Zacsno szam i jasz núcati Fellerov Elsa-Fluid ino z edním málom túdi i Fellerove Elsa-Pilule, z steri sze 6 skatul za 4 Koróne brezi vszega sztoska ino 12 skatul za 7 Korón 60 fillérov dobi, ino znám vszákomi póleg dúsnevejszti pravíti, ka je Fellerov Elsa-Fluid ino Fellerove gnáne Elsa-Pilule szo to nájbógsa domácsa- ino lúdsztva vrásztva. Sto je betézsen. náj szí kak najprvlé one od Feller Eugen V. apotekára v Stubici, 120. No. (Zagrabecka vármegyija) zrendelúje. Pazítí trbej na zanapravlénýá. Vszáki de mi zahválen za eto prepórácsanye.

mejla z Stevanom, ino csi bi me glih zbió, je tó nikaj nej vecs, kak edna túzsna vóra v zákoni. Vej-szam nikaj nej zaprávila. Zsétva sze priblizsáva, te lekho delat idem, ino szkóz cejle zime bom préla dugo notri v nócs, edno kozo szi te zse itak nazáj-poszkrbim, ino csi bom jo zse mejla, te mláde zse tüdi bodejo. “

Med kem szi je tó vsze premislávava, szvojo dobro volo je pá nazáj dobila, zbríse szi dol szkuze szvoje, ino kak te ocsi gorizdigne, lezsi nyoj tam pred nogámi eden liszt, steri sze je leszketao ino bliszketao tak szvetlo ino zsúto, kak kováno zláto; ona ga zdigne gori, poglédne ga, ino je zsmeten bio on kak csiszi zlát. Na hitroma szkocsi ona gor, bezsi z nyim k szvojoj szószídi zsidovkinyi, kázse nyoj ga z velkim veszéljom, ino zsidovkinya ga za csiszi zlát szpozna, pogodí od nyé te liszt, ino precsté nyoj za nyega dvá kusztiva talléra z gotovnimi pejnezi dol na szto.

Pozábila je na vszo szvojo zsaloszt. Telko pejnez v gotovcsini je ta szziromaska zsená escse nej pri szej mejla. Ona bezsi k peki, kúpi kifline ino beli krüh, v mesznici edno cejlo bedro birkeco za Stevana, stero je szpraviti stela, gda on trüden ino lacsen vecsér z szvoje póti domó príde.

Z káksov radosztjov szo bejzsala ta deca szvojev materi próti, kak je ona domó prisla, ino nyim je táksi neznáni zájtrik podelila. Celó sze je prejkpüsztila szvojemi materinszkomi veszélji, naj to lacsno deco nahráni; nego te je nyéna prva szkrb bíla, naj póleg nyéna

míszli od kákse lagoje zsenzke szpoklato szvojo sztvár vkraj szpraviti, ino to neszrecso pri dómi pred mozsóm, kak nájduszse zakriti.

Ali nyéno csüdivanye je nej melo konca, kak je notri v jazsli poglédnola, ino eden cejli küp zlátoga lisztja tam notri v nyí ovárala. Csi bi gda sztarinszke greske prípoveszti csüla pripovedávati, te bi celó na lehkoma zarázmila, ka je nyéna domácsa sztvár, kak te indasnyi Midasz greski kráo, od csisztoga zláta jela vkrajbíla.

I nyoj sze je kaj táksega szumlelo; za toga volo szi je na hitroma nabrüsziila te velki küny-szki nos, gorivrejzse to kozo, ino nájde nyoj vu zsalódcí edno cejlo grüdo zláta, tak velko kak pogácsno jabuko, ino malo ménse vu zsalódcáj ti máli kóz.

Zdaj je zse nidti i racsún nej znála szvojemi bogásztvi; nego kak je ono zse mejla, je dobila tüdi i szkrb z nyim vréd; nemirovna je grátala ona, bojati sze je hápila, szrcé nyoj je prevecs bilo, nej je znála csi bi te kincs v skrinjo zaklenola notri, ali bi ga pevnici pokopala, sztrásila sze je od tolvajov ino razbojnikov, stela je ka tomi szkopáki Stevani tüdi nebi vcsaszi vsze ovádila, vo tom mislenyi, ka ga szkóposzt nyegova z tejm bole popádne, ne dá vecs vó z szvoji rók te mammon, ino de ona z decov vréd pá nazáj sztrádati mogla. Dugo i dugo szi je premislávava, kak bi mogla csednejse z nyim vcsiníti, ino nej szi je mogla zmiszliti.

Ona sze je záto k dühovniki napótila, povejdala nyim je po isztinszkom cejlo szvoje delo z Rünyasom, kak jo je on k tomi velkomi bogásztvi pomogao, ino kákso miszeo i szkrb má zdaj z nyim, povejdala i pravicsno cejlo zgodbo toga zlátoga lísztja ino grüdja, stero je vsze sze prineszla.

Te sztári dühovnik szo sze jáko radüvali nad velkov szrecsov ete szromaske zsenzské, ino szirivali szvojo málo kapico po glávi sze i tá, naj bi dober tanács najslji, ino naj bi nyó brezi velkoga híra vu mirovno vzsívanye bogásztva mogli szpraviti, ino bi zrok najslji, ka te szkópi Stevan ne bi ono k szej potégno.

Kak bi szizse tak preci dugo premislávali, pravili szo:

„Poszlühni me, moja csí, jasz znám dober tanács za vsze. Zvá-gaj mi te zlát doli, naj ti ga verno k sztráni denem; na tó ti edno píszmó napravim v nemskom jeziki, stero de tak pravilo: tvoj brat, steri je pred dúgi lejti v tühinszko odisao, sze je z nemkim hajóvóm v Indio dáó odpelati ino je tam mro, ino vesz szvoj imetek je v testamenti tebi odlócso z tem nakanenyom, naj bi dühovnik ete fare tvoj tútor bilí, da szamo tí, ino niscse drügi nej, lahko vzsívas to bogásztvo. Ne zselem jasz nidti lóna, nej hvále od tébe; nego premiszli, ka sziz Mater Cérkvi itak hválo dúzsna dati za tó tvojo szrecso, stero ti je Bóg odlócso, ino obečaj eden lejpi mézni gvant za cérkev.“

Ete tanács sze je dopadno zsenzski prevecs; ona je i obečsala to méšno oblečsalo za cér-

kev; te sztári dühovnik szo pa zvägali pred nyénimi ocsmi verno to zlátó do ednoga kvintlna doli, szránili szo ga k coj k cerkvenim pejnezam, ino ta zsená je odisla z veszélím ino lehkim szrcóm od nyi.

* * *

Kak jáko je ta bisztra vesznícska zsenzška z szvojov dobrovolnosztjov ino prijarnosztjov Rünyasa szrcé genoti znála, tak i próti sztano on tomi grobjánszkomi Stevani; mocsno sziz je gordjáó to lüdovalno zsenckico nad nyim fantiti, nyemi kaj taksega vcsíniti, naj ga sztráh ino bojarnoszt obíde, ino ga z tejm naj tak krotkoga naprávi, da zseni naj podlozsen gráta tak, ka ga ona gda stécs lahko vtoli.

Za toga volo sziz je goriszeo on na lehkí jütrásnyi vetrícs, neszé sze z nyim po bregáj i doláj, pázi kak kákši ogledüvács, na vsze ceszte ino krizsopotja od ceszkoga vö, ino csí gde steroga vandrasa vára, steri kákso püto neszé, je zse na hitroma i pri nyem bio za nyegovim hrbtóm ino je pregledávao ka ka neszé. Na szamo szvojo szrecso je nej neszeo nidti eden peski-trzsec nej glazse, steri je po ceszti só, ovacsi bi sze skrábati mogao za vüha, za kvára ino za spota volo, brezi toga ka bi sziz kaj zhaszno, csí rávnics ne bi Stevan bio, na steroga je te Rünyas csakao.

Póleg táksega pripravlanya sze nyemi je te Stevan vszegavecs nej mogao szkriti.

Próti vécsari tá, ide eden mocsen, sznájzsen moski po ceszti,

z ednov velkov püto v na szvojem hrbti, ino zsmetnim botom vu róki. Pod mocsnim sztopájom nyegovom sze tüdi i vszeli oglászo te teher tüdi, steroga je neszeo.

Te csakajócsi Rünjas sze je zaszmejaó, kak ga je zse ózdalecs opazo, ka nyemi tak gvüsnó v nyegove skrepcé ide, ino nape-lávao sze je, naj nyemi tak na fájnoma posztele.

Te tesko odihávajócsi Stevan je zse szkoro na vrh bregá prisao; szamo to szlednyo viszíno má goridti, te de doli só po brejgi próti dómi szvojemi, za toga volo sze je i pascso, naj kak prvlé gori-príde; nego te brejg je prevecs sztr-men bió, zsmécsa pa velka. On szi je i mogao vecskrát od ednók poc-sívati, podpro szi je z tim mocsnim botom to püto, naj szi to tesko zsmécsó malo polejsa, ino brise szi dol znoj z csela ino z líca, steri sze nyemi je vu velki kaplicaj dolicedio.

Z mocsjóv zádnyega napinya-nya je prisao na szlednye na te vrh toga bregá, ino edna lejpa pót je pelala na drügom kraji doli z nyega. Vcsaszi póleg póti je lezsao eden dólzozsagani bór tüdi, ino i pén kre nyega, ednáki kak szvejcsa, ino vodoráven od-zgoraj, kak eden szto. Okóli nyega je pa rászla tráva, lejpa, csízta ino preci doszta máli korín sze je szkrívalo po nyej.

Ete pogléd sze je dopadno tomi trüdnomi csloveki, ár je bio tak, kak rávnicš prípraven za pocsinék, ino on je na hitroma szvoj zsmeten teher dolpolozso na pén, ino sze je póleg nyega v szenco dolivténo.

Tü szi je te premislávati zacsno' ka kelko csízstoga haszka nyemi zdaj to nyegovo blágo more pri-neszti, ino vö szi racsúna po isztini, ka, csi nidti ednoga grosa ne dá vö na hízsno potrebócsó, ino csi sze marlíva róka szvoje zsené za cejlo hráno ino oblecsalo posz-krbí, on rávnicš i telko pritrzsi, ka szi v blízsnym várasí na szenyi edno szomarico küpi ino málicski kurdi k coj ino nazáj telko blága.

Ta miszeo, kak szi on te v pridócssem pá kobilo küpi ino mála kólica k coj, ino de sze z lejpim tálom okóli vozo lehko z szvojim blágom, sze nyemi je prelejpo dopadnoló, ár szo nyemi kak zdaj, nyegove rame celó drevéne bilé od nosnyé toga terha, tak, kak je tó zse vszákomi dáno v táksem mislenyi, da szi je na dale tüdi premislávao to szvojo pridócsnoszt.

Csi bom zse ednók tü meo to szomarico, szi je premislávao, te mi more kobila tüdi grátati z nyé, ino csi bom to kobilo zse v stali meo, te sze mi zse kákša nyiva tüdi nájde, na steróje de nyoj ovesz rászao. Z edne nyive pa te zse tüdi grátata i dvej, z dvej stiri, po vrejmeni edno málo, ino na zádnye velko vérsztvo, ino te zse moja zsena tüdi edno nóvo janko more dobiti.

On je vu szvojem premislá-vanyi zse szkoro tak dalecs prisao, kak ta zsena z punim pizskrom mlejka v prípoviszti, te püsztí te Rünjas szvoj vertécsi veter okóli toga penyá, ino prevrzse na ednók to z glazsom puno püto doli z nyega, tak ka to háklavo blágo na jezero falácsicskov, razletí.

Tó je eden teski vdárec bio v szrcé Stevana! K tomi i zaszliši on ozdalecs eden gróbi szmehláj, csi sze nyemi je nej tak zdelo, ino nazáj nyemi dá i lóg tüdi te rüm sztrejte glazsojne. On tó za fancoszt vzeme gori, ino da sze nyemi te náglo pridócsi veter jáko csüden vídi, tüdi i tó ovára, kak nyemi je bór i pén premíno z ócsi, tak je i na lehci vgono toga kvárccsinécsega tüdi.

„Ó!“ sze je tózso on, „Rünyas, tí neprijáteo moj, ka szam ti vcsíno, ka mi moj falácsicsek krüha vzemes z moji rók, moj krvávi znoj i zsítek! Ah, jasz na níkój djáni cslovik v cejlom zsvljenyi!

Na tó ga je kak eden csemér popadno, ino je krícsao vszefelé, nyemi na jezik pridócese zsálne recsí tomi brejzsnomi dühi, naj ga v szrditoszt szprávi.

„Tí tepes,“ nyemi je krícsao, „hodi i mé zagrlí, da szi mi zse vsze, ka na tom szvejti mám, vzéo!“

Ino zaisztino, nyemi je zsítek v tom ocsnommegnenyi nej vecs vrejden bio, kak te eden sztrejti glazs, steri nyemi je rávnicš pred nogámi lezsao; ali Rünyas sze je od toga hípa máo nej vecs dáo csüti.

Te na níkój djáni Stevan sze je mogao na szlednye odlócsiti, csi je nej steo to prázno püto domó nesztí, te vékse sztrejte tále vküp pobrati, naj v glazsovenoj fabriki za nyé, koncšibár eden pár glázskov, za nóvo szvoje trzstvo dobí.

Dolvárjeni kak eden brodár, koga ládjo je ta neoblüzšna voda zevšzim pozšrla, je só doli po

brejgi on, premislávao szi je na jezero tálov sze i tá, racšúnao szi je na vsze kraje, kak bi te kvár nazájpovrnóti ino szvoje trzstvo znóva zacšnoti mogao.

Te szo nyemi prisle koze na pamet, stere nyemi je zšena v stali mejla; nego ona je szkoro tak rada mejla, ino tak pázila na nyé, kak szvojo lasztivno deco, ino z dobra, tó je dobro znao, nyoj je nede mogao vzéti.

Za toga volo je na tó prilíko prisao, ka szvoj kvár pri dómi nidti vö ne ovádi, nidti sze i vu dné domó ne poverné, nego okóli pó nocsi sze szkríje v szvoj dvor, koze vu váras na szenye odzšené, naj szi za pejneze, za stere je odá, nóvo blágo za odajo lehko küpi; da pa te z tim drügim blágom nazáj domó príde, krejgao i sinfao de zšeno kak nájbole, ka szo za nyéne nepazlivosztí volo, kak je on domá nej bio, te koze vkrádjene bílé.

Z etim dobro vönamislenim nakanenyom sze je szkrio te neszrecsen máli trzsec blüzi pri véšzi vu grmóvjje, ino je csakao po velkoj nemirovnosztí to polnócsno vöro, náj szám szebé okrádne.

Kak je te polnócs grátala, só na tihoma próti szvojemi dómi, prejč je szplezo obor toga niszi-koga plöta, odpré od znótra dveri. ino sze vlecsé med mocsnim bítmom szvojega szrcá próti kózjoj stalici; on sze je itak bojao ino trepetao od szvoje zšené, naj ga v kákšem lagoonem deli ne zgrábi.

Próti vszój návadi, je stala odklenyena bíla, nad kem sze je jáko zacšüdivao, csi ga je glih veszelílo, ár je v tom deli eden

máli zrok najsao szvojega lagoonjega dela, naj szi ne bi predoszta na ócsi metávae. Ali v toj stali je vsze prážno ino zapüscseno najsao; nikaj je nej biló tü, stero bi zsftek i szapo melo, nej kozé, nej ti mládi.

V prvoj szvojoi presztrastnoszti szi je tak miszlo on, ka sze nyemi je lehko steri nyegov tolvajszki pajdás naprejpopascso, steromi mi je lezsejsa kraja, kak nyemi, ár neszreca nigdár ne hodi száma. V velkoj dreszélnozsti szvojoi sze prevrzse doli na násztelo ino sze püszti prejk, ár nyemi je i to szlednye nakanenye, szvoje trzstvo páli znóvics zacsnoti, prej-slo, ednoi globokoi túzsnoszti.

* * *

Kak je ta delavna zszenszkica od toga sztároga dühovnika páli nazáj domó prisla, je z veszélím tálom vsze k coj pripravlala, naj szvojega mozsá z ednov dobrov vecsérjov more nahrániti. Próti vécsari je vecskrát glédala szkóz nad okno, csi zse príde Stevan, bejzsala je v szvojoi nemirovcsini na konec véski, glédala je z nyénimi csarnimi ocsmí vdiljek po ceszti, zsmetno nyoi je biló, zakaj on tak dugo vöosztáne, ino kak je zse nócs nesztánola, szkrb ino miszeo jo je mantrála escse i pri vecsérnoi molítvi nyénoi, brezi toga ka bi szi i miszlila na vecsérjo.

Dugo je nej prisao szen na nyéne zajókane ocsi, gda je próti gojdni nemirovno i trüdno zadrejmalá.

Toga szirómáka Stevana je mantrála zsaloszti ino nemirov-

noszt v toj kózjoj stali tüdi i nej menyé; on je tak dolvdárjeni ino tíhi grátao, da je nej vüpaó, ka bi trüpaó po dveraj. Na szlednye itak naprejide, trüple na tihoma, ino právi v bojazlívom sztálisi:

„Drága moja zsená, prebüdi sze ino odpri gor tvojeimi mozsévi!“

Kak je ta zszenszkica zacszüjla nyegov glász, szkoc-sila je bisztro doli z posztele szvoje, kak edna friska szrna, bezsí k dveram, ino obíme szvojega mozsá z veszéljóm on pa odgovárja eto szrcsno lübézen jáko z tihim i z mrzlim tálom, polozsi v kót szvojo püto ino sze vrzse dol celó razdreszéljeni na sztolico.

Kak ta veszélá zsená nyegovo zsalosztno líce opázi, szmekne jo pri szrci.

„Ka te mantrá, lübléni mojmózs,“ právila je nyemi zalesznyena, „ka ti jeszte?“

On nyoi je odgovárjao szamo z kucanyóm ino odihávanyóm; brezi toga nyemi je záto vesz zrok nyegove zsaloszti vöszpítála, ino ár je nyemi szrcé prevecs puno biló, je szvojo neszreco toj vernoi tivárisici nej mogao zatajiti.

Kak je te vözvejdila ona, ka je Rünjas to noríjo meo z nyim, zarazmila je i taki nyegovo dobroktivnoszt próti nyoi, ino sze je szmeha nej mogla vecs nazájdrzsati, steroga bi nyoi Stevan, gda indá, tüdi i jáko lagoje lehko lónao.

Zdaj szi je na eto lehkóto nyéno nej dále miszlo, ino je pítao szamo bojazlívó za kozami. Na tó sze je escse bole gorzvuzs-

gála ta zsená, ár je v pamet vzéla, ka nyoj je mózs zse vsze szpregledno pri dómi.

„Ka szi telko mészlis na to mojo márho? nyemi je právila ona, nidti szi escse nej za deco pítáo; ta márha je v dobrom sztá-lisi vünej na pásniki. Szamo szi ne teri telko glavó za té Rünysove noríje volo, ino ne keszaj sze, sto zná csi on ali eden drügi nama obilno nazájpovrné té kvár.“

„Te bos dugo mogla csakati,“ nyoj právi on brezi vszega vüpanya.

„No ali,“ právi na dale zsená, „brezi trósta vecskrát kaj pride naprej. Ne bodi záto tak máleveré Stevan, csi tí nemas vecs glazsa ino jasz nej vecs kóz, tak máva müva itak csetvéro zdrave decé, ino csetvéro zdravi rók, naj nyé i náj hrániva, tó je nájno bogásztvo.“

„Ah, da bi sze mi Bóg szmüliváo!“ je szkrícsáo gor te szprej-sani mózs, „csi szo te kozé vesz-nole, te lücsi te stiri krúce szamo taki v vodó, hrániti je tak ne bom mogáo.“

„Te bom je pa hránila jasz!“ je nyemi právila zsená.

Pri eti nyéni recsáj szo sztó-pili notri v hizso te prijazen, sztári dühovnik, szo pri dveraj celi gucs tüdi csüli, zacsnoli szo gücsati, drzsali szo Stevani edno dügo predgo ober toga, ka szkóposzt je korenika vszej nevól; ino kak bi nyemi te zse právde na tó gledócs zadoszta raztolmacsili, na znánye szo nyemi dáli to novino tüdi od bogáte herbíje nyegove zsené, naprej szo vzéli to nemsko píszmo, precsteli ino raztolmacsili szo nyemi vó z onoga, ka je te

zshivócsi dühovnik fare na dopu-nyáványe testamálixa zavüpani, ino ka szo oni cejli imetek toga pokojnoga sógora zse v róke vzéli.

Stevan je tak sztáo tam, kak káksi kameni szteber, nej je znáo vecs, kak sze te i vcsászi naní-ziti, gda szo pri szpomíni odred-jenyá velkocsásztzoga nemskoga ravnitelsztva, dühovnik z poste-nyom szvojo kapico malo gor-zdignoli.

Od etoga máo je Stevan te nájkratkejsi, nájborgsi mózs posz-tano, lübeznívi ocsa szvoje decé; ino póleg toga marlívi ino réden vért, ár manyiküványe je prvlé tüdi nej nyegova natúra bíla.

Te posteni sztári dühovnik szo pomali, pomali te zlát v návadne pejneze obrnoli, ino küpili szo za nyé edno velko vérsztvo na sterom szta Stevan ino nyegova zsená vértivala v szvojem szítki.

Osztányene szo vöposzódili na interes, ino szo tak rédno pelali vsze racsúne szvoje, vu nyih vüpa-jócsé zszenszke, kak i cerkvene pejneze, nej szo vzéli gor drügoga lóna kak to méсно oblecsalo, stero je Stevana zsená tak lepó dála vónapráviti, ka bi sze i káksemi stécs püspeki tüdi pripravilo.

Ta vrla, verna mati je na szvoje sztáre dní velko veszélje dozszivejla v szvojoj deci, ino Rünyasov dopadník, te breclavi, je jáko réden cslovik grátao, szlüzso je kak szoldák domovini tüdi vu francuskoj bojni ino domó sze povernovsi, je doszta znáo práviti od szvejta, ino rázlocsnoga lüdsztva nyegovoga.

Od Rünýasa szmo zse zdáv-
nya nikak nej csüli med bregmi,
ali imé nyegovo itak zshivé na
jeziki lüdsztva kak zsálna rejcs,
z sterov zamázane, cotave sziro-
máke scséjo ogrizávati. Ali vecs-

krát sze pripeti ka té, szebé za
velko stimajócsi, zná bidti doszta
menye má v zsebki ino v glávi,
kak te razcsejszani ino zamázani
Rünýas.

Kí te sors iscse.

Bio je ednók eden cslovik,
steri szí je v glavó vzéo, ka on
i zagvüšno goripoiscse te sors.
Bezsécsi sze je ogno te králeszke
palacse, pri sterom ednom okni
je tam szedo kráo. Kak je toga
bezsécsega csloveka zagledno,
opítáo ga je:

— Csüjes me, kama bezsís
tak frisko, da bi ti hizsa gorejla?

Te pítani je henyao edno
ocsnomegnyene ino je etak pravo:

— Idem, gorpoiscsen te sors!
Zatejm je páli dale bejzsao.

— Sztoj malo tí! je krícsao
za nyim te kráo. Csi ga nájdes,
pítaj ga, ka zakaj ne szpunyáva
lüdsztvo moje zapóvidi!

Szunce sze je zse szkoro nag-
nolo, kak je te bezsécsi rómar
ováreo eden velki szadovnyák, z
steroga dvér nyemi eden kertész
ide próti.

— Kama z táksov szílov?
ga píta te kertész.

— Idem, gorpoiscsem te sors!
je bi odgovor, ali na tó je zse
páli dale bejzsao.

— Prijáteo moj, krícsí za nyim
te kertész, csi nájdes te sors,
opíjtaj ga, zakaj ne ma szád
mojega ograda drevje?

Zse je celó vecsér nasztano,
kak je te vandras med pecsine
prisao, odkod je zsalosztne glászi
zaszlísao. Kak je blízse prisao k
coj, zagledno je ednoga sztrasno
velkoga medveda, steri je z groz-
nim jávkanyom na vsze kraje
mláto szvojo glavó v pecsino.
Kak je ováreo toga próti szebi
bezsécsega vandrasa, z túzsnim
glászom ga je opítáo: kama sze
pascsis?

— Te sors iscsem, moj pri-
játeo! je bio te odgovor.

— Jasz znám, ka gde ga náj-
des, je pravo nyemi te medved
med zsalosztnim kucanyom; etam
sze drzší za ejnov pecsinov, na
stero szlednyi trák szunca príde;
csi ga gornájdes, opítaj ga, ka
zakaj me bolí gláva tak sztrasno!

Te dober cslovik sze je zdaj
escse bole bejzsati prijao, bejzsao
je cejlo nócs ino próti zórji je tá
prisao na drügi kráj pecsine. Na
szredíne sürke ceszté je eden
jáko-jáko szejri sztarec só. Ta
bejla bráda nyegova nyemi je do
pojásza doli sztála.

— Csüjete me sztarec! ga je
pítáo te rómar na szilnoma. Jeli
szte ví te sors?

Te sztarec je pazlivo migno z szvojov glávov.

— Poszlühnte me, ka od vász pítati scsém : Te kráo sze dreszeli na tom, ka zakaj ga ne bóga nyegovo lüdsztvo.

— Povej nyemi, sze je naszmejao te sztarec, ka ga záto ne bógajo, ka je on zsenzka.

— Po tom szam sze z ednim kertészom szrécsao, steri sze mi je od nerodnoszti szvojega drevja tózso.

— Povej nyemi, ka pod dverami má eden koteo zláta pokopanoga — té je te nerodnoszti zrok.

— Na szlejdnye szam sze z ednim medvedom najsao, i té me je vrásztvo proszo za velko bolecsíno szvoje gláve.

— Povej nyemi, naj ednoga nimáka pojej.

— Ino ka je moj sors, sztarec? ga je pítao te rómar.

— Tvoj sors vu rokaj más, sze je szmejáo te sztarec ino je dale só.

Te pótnik je eden cajt csüdnoglédao za nyim, za tejm sze je obrno ino je bejzsao, kak szo ga szamo neszle nogé, k králeszkój palacsi. On je szedo páli tam pri okni ino je zse ózdalecs krícsao :

— No szí gornajso te sors?

— Ja, je nyemi odgovoro te rómar, ino lüdsztvo te záto ne bóga, ár szí tí zsenzka.

— Za Bozso volo te proszim, gúcsi na tihoma, ga je proszo te

kráo presztrasseni. Hodi, vzemi prejk moj trónus, kralüj tí, jasz ti szamo tanácsnik scsém osztánoti.

— Nej szam tak nóri, je pravo nyemi te pótnik szmejécsi sze. Bógse má za méne te sors. Z tem je bejzsao dale, dokécs je k ogradi nej prisao, v steroga dveraj je csakajócsi tam sztáo te kertész.

— Poszlühni me prijáteo, krícsao nyemi je zse ózdalecs. Pod szvojimi nogámi zlát más pokopaní, vö ga vzemi i rodílo de ti drevje.

— Oh brat moj, právi nyemi te kertész, pomágaj mi ga odkopati ino polojno toga kincsa de tvojeja.

— Ej ka, odgovorí nyemi te pótnik na lehkoma. Bógse má za méne sors.

Na zádnje je prisao k pecsínam, odkod je escse itak csümedvedovo jávkanye.

— Szí najsao vrásztvo za méne? je krícsala ta szíromaska, zmantrána sztvár.

Ja brat moj, nyemi právi te rómar dobrovolno. Tak mi je pravo te sztarec, ka pojej ednoga nimáka!

— Ej gde bi najsao véksega od tébe, je zmúvo te medved ino zgraboga je ino tüdi i pojo.

* * *

Vszáki má szvoj sors vu rókaj, ali ne vej vszáki zsveti z nyim.

Te Negavecs kralícs!

Ednók je bio, csi je bio, escse szkóz szedmi országov tüdi dale, escse od ti glazsoveni bregóv tüdi prejk, je bio ednók eden sztári kráo, steromi je Salamon biló imé. Ete kráo je telko országov meo, ka je nidti i szám nej znao, kelko. Nidti je i nej poznao vszáki szvoj országv; tó je miszlo, ka kelko koli jeszte országov na szvejti, tiszti szo vszi nyegovi, ka nega zvün nyega kralá. Ali zóbsztom je meo Salamon kráo tej vnozsíno országov: nej je najsao v nyih niksega veszélja, ár je nej meo nidti sziná, nidti cséri.

Doszta szí je premislávao, sze zsalosztio te Salamon kráo, ali i nyegova zsená i tüdi, ka, csi merjéta, na koga niháta tej vnozsíno országov.

Ednók je Salamon z szvojov zsenóv vösó v ograd ino tam sze posetávata, veszelíta na drevjom ino korinami. Kak ideta, ta sztára kralíca na ednók posztánejo pri ednom ternya punom grmi i tó právjíjo szvojemi mozsévi:

— Naj poglédnejo eszi oni, kákse csüdo je tó. Z toga trná-toga grmá je vözrászla edna lelia i nindri sze je nej vcseszno, csi rávnic tak doszta trnya má okóli szébe.

— No tó je zaisztino csüdo, — szo pravili te sztári kráo tüdi.

Dugo glédata te lilíom, veszelíta sze v nyem, i kak ga glédata, pregledávata, na ednók szamo vözletí z toga trnavoga grmá edna ftica. Dolglédata notri v grm i ovo! tam je edno gnyezdo i v gnyezdi csetvéro mládi. Glédajo,

glédajo kralíca te mále fticsice, i kak je glédajo: szkuze nyim polijéjo ocsi, za tejm szí vküpszkle-nejo roké, gorpoglédnejo na nébo i zdehnejo szí jáko zsalosztio:

— Oh lübléni moj Bóg, escse i tó ftico szí obdejlo z mládimi, szamo na méne szí nej püsztó szvoje miloscse. Blagoszloví méne z ednim detetom, csi rávnic z tak málim, kak ete kéber eti, steri tü lázi odszpodi v grmi.

Te dober Bóg je poszlühno molítev te sztára kralíce, i ovo na drügi dén gojdna, kak szo sze prebüdili — ka zaglédnejo nyihove ocsi? edno zlátívlászi dejte szí zgucsáva tam kre nyí v poszteli.

Hej, Bóg moj, posztanolo je na tó veszélje, ali tákse velko veszélje, ka vam tó jasz nemrem dopovedati.

Salamon kráo szo na ednók vküper dáli zezvati szvoji országov módre ino zapóvid szo nyim dáli, náj szí szédejo notri v edno hizso ino naj tam tanács drzsíjo, ka bi dáli za iména tomi pojbi.

— Ali edno tákse imé mi morete nájdti, — pravili szo nyim te kráo — káksega nega vecs na szvejti.

Vküper szo szí szeli ti módrí, premisláváli szo szí, csedníli szo sze. Eden je tó steo, te drügi je drügo pravo, preporácsajo tomi králi, ka tó imé bi tüdi dobro biló, toga nindri nega, tákse sze nigdi ne nájde Ali tomi králi sze je nidti edno nej dopadnolo.

Tam povrzsejo te módre, naj sze tanácsivajo dale, oni pa jáko

túzsni vöidejo z te palacse, posetávajo sze na dvóri, miszlijo szí, terejo szí glavó. Kak sze tam posetávajo, notri pride edna sztára kódiskinya. Vövtégne szvojo rokó, álmostvo proszi, ali te kráo sze na nyó zderéjo :

— Niháj me, tí kódiskinya, ne vídis mi na líci, ka velko miszeo, velko zsaloszt mám.

— Ka pa te za miszli i zsalosztí májo, viszokósztni moj kráo? — píta jí ta kódiskinya. — Lehko bí nyim jasz mogla pomágati.

— Tí bí mí mogla pomágati, tí kódiskinya, da szam eszi dáó zezvatí cejloga szvejta vsze módre i oni mí tüdí ne vejo tanács datí!

— Naj mí szamo povejo, viszokószten kráo, ka pa csi bom nyim jasz znála tanács datí.

— No dobro je, tí kódiskinya. Bóg me je blagoszlovo z ednim pojbecom, i tó scsém, ka naj edno tákse imé, káksega vecs ne ga na szvejti.

Tó je právila ta kódiskinya :

— Viszokószten moj kráo, naj me püszttíjo notri med to módro goszpodo, ka szí zgucsim z nyimi.

Bóg z nyóv, szo szí miszlíli v szebí kráo. Notri szo püszttíli to kódiskinyo, i pravli szo tím módrim, ka ka scsé, naj jo poszlühnejo.

Posztáne ta kódiskinya pred módrimi i právi :

— Te pa edno tákse imé scséjo datí kralícsi, káksega vecs nega? No, ali za toga zroka volo nyim je kvár szí glavé trejti. Te kráo ednoga jedínoga színá májo: te de sze nyemi Negavecs imé paszalo nájbole.

Vküperglédajo tí módrí, naszmejéjo sze, klumajo z glavmi i právijo :

— Tó je zagvüsno dobro imé.

Právijo te kráo tüdí :

— Póleg moje vóle szí gücsala, tí kódiskinya, náj bode megjega színá imé Negavecs.

Telko zláta i szrebra szo dáli v velkom veszélji szvojem toj kódiskinyi, ka je do szmrti po goszpodszkom lehko zsivejla z nyega.

Po tom szo odísla, mínola ta lejta, rászao je, zhráno sze je gor te kralícs. Kak je tak zse okóli deszét-dvanájszét lejt sztar mogao bídtí, zacsno szí je premíslávati, ka csi jeszte zvün nyegovoga ocsé escse i vecs kralóv na szvejti; csi jé escse vecs országov zvün ocsini országov.

Ednók opíta szvojejaga ocsó :

— Drági moj ocsa, jasz szam szam szí zse doszta premíslávao nad onim, ka csi jé escse zvün vász drügi kráo i meni sze tak zdí, ka szójo escse velki i zmozsní kralóvje. Tíszti na ednók te sze prídejo, i prevzemejo nas ország. Dobro bí bíló, csi bí kaj okóli pogledno po szvejti, ka bí vido, ka ka je prejk nasega országa.

— Oh, moj lübléni szín — pravli szo te kráo, — dení vkraj z té miszli tvojo pamet. Verí mí, ka zvün méne nega vecs kralóv, jasz szam koncsibár zvün szébe níkomí nej csüo glásza. Csi jasz merjém, tvojí de cejli szvejti. Ne boj sze, níscse ne sztópi próti tebí!

Ali toga kralícsa szo nej pométilé kralá recsí, dale sze je

keszao, dale szi je premislávo. Ednók sze nyemi je te v szneh szkázao eden angeo, i on je pravo nyemi po szledécsem táli:

— Csi tvoj ocsa tó mészlijo, ka zvün nyí nega vecs krála, lagoje mészlijo, ár escse jeszte doszta králov i med onimi poszebno eden, steri glih telko országov má, kak tvoj ocsa. Tomi králi je Abszolon imé. Má tri szini i trí cserí. Eti trijé szinóvje sze szploj pripravljajo, ka naj povzemejo tvojeja ocsé zemló. Tak ti povejm záto, ka ne osztani domá, szprávlaj sze i idi v Abszolonov dvor. Csi tam vö pokázses tvoje vitéztvo, odide te zse kurázsa Abszolonovim szinóm, ka bi notrivdarili v tvojeja ocsó zemló, i lehko tvoja gráta Abszolonova nájménsa csér tüdi, stera de sze tebi rávnic celó paszala.

Ide v gojčno te kralícs k szvojemi ocsi i právi nyim, ka ka nyemi je nazvejszto v szneh angeo.

— Zdaj zse záto idem ocsa moj, do tecsász szi nidti ne pocsiném, dokécs Abszolon krála dvor gor ne nájdem.

Zóbsztom szo gúcsali te Salamon kráo, zóbsztom szo sze jókali, prószili ta kralíca: te kralícs je nej meo pocsinka.

— No dobro je, moj szin, — szo pravili te kráo — csi nasz zse itak odsztávis na nase sztáre dní, naj ide z tebov koncsibár moji nájvitézkejsi jezero szoldákov.

Pravo je te kralícs:

— Nidti ednoga szoldáka mi nej terbej, drághi moj ocsa! Zadoszta mi je, csi de z menov só moj veren szluga, Habakuk.

— Te neszi z szebov zláta, szrebra zadoszta. Naklászti ti dám dvanájszet kól. De ti zadoszta?

— Nej mi je trbej, lübléni moj ocsa! Zadoszta de mi sztó tallérov, z tisztimi sze tüdi lehko hrániva z mojím verním szlugom, Habakukom.

— No, csi ti nidti szoldákov nej trbej, nidti pejnez ti nej trbej, szamo ti sztó tallérov: zaberí szi vö koncsibár toga nájlepsega zlátedlake konya z mojega ménesa.

Pravo je te Negavecs kralícs:

— Nej trbej meni, moj drághi ocsa, zlátedlake konya. Mám jasz ednoga zamázanoga, dober de meni tiszti. Habakuki de tüdi dober tiszti sztári kony, steri za ménesom plantá.

Vcsaszi je vö i só te Negavecs kralícs, z nyim je só Habakuk tüdi, ino szta domópripelala toga zamázanoga konya, pa toga sztároga. Bilá szta gor na hizsi dvá sztárivera kertofeka, tisztiiva szta nyima gorzdejvala. Te v pevnici szedemdeszétszédmmom okni szta pa bilej dvej szedli. Lehko szta obedvej okóli sésztó lejt sztare bilé. Ete szta szklala na te konye.

Med száblami szi je pa to náj bole erjávo zébrao vö Negavecs kralícs.

Na tó je te szlovó vzéo od szvojega ocsé, materé, med britkim jókanyom. Lepó zmérom szta vöodisla z dvora, vö z várasa. Ali kak szta te váras zse povrgla, na ednók sze je szamo na dvej zádnivi nógi posztavo gor pod kralícsom te zamázani kony, pa te sztári tüdi pod Habakukom, na tó szta sze zagnala, i bejzsala

szta po bregáj, doláj, prejk po grabaj, grmóvj, kak nágeo veter, szkóz nad nezgoverne logé, z logóv v püsztfíne, z püsztfíne nazáj v lóg; od jütra do vecséra szta sze szkózprineszla okóli trí országov.

Kak je te zse lehko szedem dní mínolo ka szta z dómi odisla, notri szta sze prineszla v eden velki-velki lóg. Rávnics sze je zamrácsilo. Glédala szta eszi, tá, ka gde bi szi szállas napravila. Právi te Negavecs kralícs:

— Glédaj Habakuk, etam nej dalecs ognya poszvejť vídim, hodiť tá, lehko tam szállas nájdeva.

Ideta próti tomi ognyenomi poszvejti i rávnics k ednoj máloj hizsícski prídetá. Ali kak na blüzi ideta k nyoj, bezsí próti nyima eden na devét gláv pozojszki pesz z sztrasno velkim lajanyom, ino sze je tak lejvao z nyegovoga góbca vö plamén, ka je malo nej pózsgao nyidva tüdi, tiva konya tüdi.

Nego te Negavecs kralícs je tüdi nej za spájsz vzéo gor to delo, vö je potégno szvojo erjáo száblo ino tak je golvúzsgao z nyóv, ka sze je tomi z devétero glávami pozojszkomi pszovi na ednók dolszkotalo szedem gláv. Ali tomi pozojszkomi pszovi je tó escse nej biló zadoszta, meo escse dvej glávi ino gori je szkocso na Negavecs kralícsovoga konya. Escse ednók je na nyega vudro Negavecs kralícs. Na tó szta sze nyemi dolprevrge tivi osztányenivi dvej glávi tüdi, tak, ka sze dolvrge na zemló ino nej je vecs glásza dáo z szébe.

Na tó szta szi lepó dol szela

nyidva z konyov, i notri szta sla v to hizso.

Edna sztára zsenzszka je sze-dejla tam pri sztoli, rávnics je vecsérjo mejla. Ali tak sztára je bila ta zsenzszka, ka sze nyoj je nosz po zemli vlácso. Poklonita sze:

— Bóg nyim daj dober vecsér, sztára mati!

— Bóg daj, — sze je odklonila ta sztára zsenzszka. — Ka pa vidva kak szta mogla eszi prídti, ár do szejmáo, sto stécs je tú sze hodo, ga je vszigdár razcsejszao moj pozojszki pesz?

Negavecs kralícs je nej vüpaó pregovoriti. Ta sztára zsenzszka je vöbejzsala nad dveri, zacsnola je zvati toga szvojega psza. Tó právi te Habakuk:

— Viszokószten kralícs, bógse de, csi povejva pravico, ár nama ta sztára comprnica ovacsi escse i zsítek zná vzéti.

Te kralícs je tüdi i prevido dobróto toga Habakukovoga tanácsa ino je vöbejzsao za tov sztárov zsenzszkov.

— Naj ne zovéjo zóbsztom nazáj szvojega psza, sztára mama, ár ka mi je tajiti, jasz szam nyemi dolvszejkao vszej nyegovi devét gláv.

No — právi nazáj ta sztára zsenzszka — zahváli sze Bógi, ka szi vöovado pravico, ár bi ovacsi z sztrosnov szmrtjov mogla prejditi obadvá.

Z tejm sze je nazájpovrnóla v hizso, dobro vecsérjo je szkühala Negavecs kralícsi ino Habakuki. Po etom je vöszpítala nyidva od vszega, ka odkec, pa kama ideta, v káksem dobrom hodita. Dopovej nyoj te Negavecs kralícs,

ka szta sze v Abszolon krála dvor napótila.

Hej moj szin, csüla szam glász Abszolon krála országi. Tó tüdi znám, ka ne steri kraj lezsi, ali gde bi bio, tó zaisztino ne vejm. Nego zdaj szí szamo lezsita doli ino szpita. V goj~~no~~ vaj te zse zravnám na pót tam tá, i tecsász mi jo ne povrszita te, dokécs po szedméri logáj i szedméri püsztí-naj szkóz ne prideta.

Po szedméroj püscsi te v eden velki csaren lóg prideta. V toga szredíni sze drzsi moja sztarejsa szesztra, stera je menye ednoga devétsztó lejt sztara. Hodila je i ona tüdi na szvetá vszej krajóv; zagvüsno zná i tó tüdi, ka gde sze drzsi Abszolon kráo.

Tam szta osztanola na nócs, ino vgoj~~no~~ szta dale potüvala. Z one póti, stero nyima je ta sztára zszeszka pokázala, szta nej dolsla, tak szta te szkóz prisla ti szedméri logóv, szedméri püsztín, i po szédmoj püsztíni szta notriprisla v te velki, csaren lóg, gde je te ta, za edno leto mlájsa devétsztó lejt sztara zszeszka prebivala.

Za isztino tam je i bila na szredíni logá te sztáre zszeszke hizsa.

Vidla szta z dalka vu okni te szvejcsse poszvejt; nego tó hizso je tüdi pozojov pesz sztrázso, pa z dvanájszetimi glávami.

Kak szta sze tak na eden sztreláj priblizsávala k hizsi, gor szkocso te pozojszki pesz, ino je bejzsao próti nyima z sztrasmim lajanyom. Lejvao sze je vö z nyegovoga góbca plamén, nad vszej dvanájszet. — Vöpotégne

szvojo száblo te Negavecs kralics, vdári z nyóv na toga pozojszkoga psza, i na eden vszekáj nyemi je devétero gláv szpadnolo doli, tak csi ji nidti tam nebi biló.

Te pozojszki pesz sze je obrno na tó, i britko túlivsi je vesz krvávi notribejzsao v hizso. Med etím je do hizse prisao Negavecs kralics z Habakukom. Doli szta szí szela z konyóv, privézala szta je k ednomi drejvi, za tejm szta notrisla v hizso, i polonila szta sze toj sztároj zszeszki:

— Bóg nyim daj dober vecsér, sztára mati!

— Bóg daj, deca moja. Ali pravta mi, kak szta delala z tejm mojim pszom, ár je do szejmáo dvanájszet lüdi razcsejzsao na ednók? Kak szta mogla eszi pridti?

— Za, za isztino, sztára moja mati, — pravo je te Negavecs kralics — nej szam vcsíno nikaj drügoga, szamo szam vöpotégno szvojo száblo, ednók szam ga vszejkao i na ednók nyemi je dolszpadnolo devét gláv.

— Dobro je, dobro! — múvila je ta sztára zszeszka. — Vidim, ka szí vítézki decsko, i ne zgodí sze ti tüdi nikaj lagojega pri meni, ali povej mi denok, gde hodis tü, gde nidti i ftics ne hodi.

Právi nyoj Negavecs kralics, ka bi v Abszolon krála dvor rad prisao, csi tá nájde.

— V Abszolon krála dvor?! Pred cdno 5—600 lejtmi szam hodila jasz tam tá, — je odgovirala ta sztára zszeszka, — nego zdaj zse ne bi vecs tá najsla. Ali ne sztaraj sze, moj szin, vütro vgoj~~no~~ de zse tü moj národ, kelko koli plazécsi, lazécsi i letécsi

sztvári szamo jeszte na szvejti, med etimi te eden te zse szpóti.

No, tam szta osztala na nócs. Ta sztára zszenszka nyima je dobro vecsérjo dála. Med vecsérjov nyoj je te dopovedao te Negavecs kralics, ka sto i ka je on, zakaj ide v Abszolon krála dvor. Po tom szo szi dolilegli, szpáli szo do gojdna, kak bunda.

Ali dale nidti i ne bi mogli szpati, ár je prislo ti nezgovo no plazécsi, lazécsi, letécsi sztvári; nasztanolo je tákse krákrivanye, fűcskanye, szkákanye, ka je tó stímao Negavecs kralics: konec bode szvejti.

Vöide ta sztára zszenszka z hizse, Negavecs kralics tüdi, Habakuk tüdi za nyima, i píta ta sztára zszenszka szvoje lűdsztvo:

— Steri pozna med vami Abszolon krála dvor?

Műcsali szo vszi.

— Pa nidti eden ne pozna?

— Mí nej — szo nyoj pravili — csi te plantavi sas ne vej, nego on je nindri odzaja osztao za nami.

— No — právila je ta sztára zszenszka — poberte sze na rázno, i gde ga ovárate, nájdete, povejte nyemi, ka naj sze na ednók sze posztávi.

Odíde na rázno te sztáre zszenszke lűdsztvo: kí sze, kí tá. Ali nidti je edna vöra nej minóla, je prisao zse te sztári sas po mali; vlejkaó szi je za szebov to edno nogó szvojo, peróti szo nyemi pa dolvűszile, pometao je zemló z obedvema.

— Csűj me, tí plantavi sas, — pítala ga je ta sztára zszenszka, — jeli poznas tí Abszolon krála dvor?

Odgóvoro je te sas:

— Hej, poznam ga jasz. Poznam nyegov dvor, poznam vszáki nyegov ország, vszákoga országa nyegovoga vszáki kót. Doszta ág-necov szam zvlácso jasz vö z Abszolon krála országov. Tam szo mi sztrejlili notri v mojo edno nogó tüdi, i pérje moje szo mi tüdi mocsno vözcsejszali ednók; escse tó tüdi znám, ka z mojimi perami písejo tiszte versuse, ka idti trbej i povzėti Salamon krála ország.

— No te, csi znás, ka gde je Abszolon krála ország, te idi, i pokázsi pót Negavecs kralicsi, ár sze je on tá napóto.

Zahváli Negavecs kralics te sztáre zszenszke velko dobróto, szlovó vzeme od nyé, kak sze sika, i ideta z Habakukom tam tá, kama je nyidva je te plantavi sas pelao. Szedem dní i szedem nócsi szo nidti nej henyali, i te szo na ednoga tak velkoga bregá vrh gorprisli, ka sze nyim je gláva malo nej v zvezjde notri vdáрила. Tam na vrhi toga bregá nyima právi te plantav sas:

— Glédaj etam tá, Negavecs kralics, odszpodi pri tom brejgi je Abszolon krála váras, na szredíni várasa nyegova z gyémánta palacsa. Jasz nemrem idti dale z tebov, nego potégni szi vö z moje práve peróti edno pero, tiszto pero sztiszni dobro, i trí masztne kaple ti szpádnejo na tvojo dlan. One trí kaple szi dobro razmazsi med dlanami, ino pravi: „Tam naj bom, gde scsém!“ i vcsaszi bos tam, gde scsés, pa escse v podóbi táksega fticsa, steroga zselejs. Potégni z moje

lejve peróti tüdi vö edno pero. Tó pero je edno tákse pero, ka gda stécs lehko píses z nyim, i nigdár ti je nej trbej v této namocsíti.

Vöpotégne te Negavecs kralícs dvej peri z plantavoga sasa dvej peróti. Z tejm je te plantav sas Bógi preporócso nyidva, i nazáj je odplantao v szvojo domovino. Kak je odisao te sas, právi te te Negavecs kralícs Habakuki:

— Drági moj szluga, Habakuk, tí szamo osztani tü z konyi. Ne boj sze, za krátke vrejmen nazájprídem.

— Dobro je, drági moj vért. Jasz tü osztánem, naj te szprevája Bóg vu tvojoj póti.

Szlovö vzemeta eden od drügoga, i Negavecs kralícs dobro sztíszne to sasovo pero, szvojo dlan pod nyé drsí, gor szo nyemi szpadnole te trí masztne kaplice, na rázno je zribile ino právi:

— Tam naj bodem v Abszolon krála palacsi, v bejluga golóba kejpi.

Escse je i dobro vö nej povedaó eté recsí, na bejluga golóba sze je preobrnó, ednók-dvakrát je vküperpocso z szvojimi perótami, i v ednom ocsnom-megnenyi je tam zletávaó na Abszolon krála gyémántovoj palacsi, na palacse rávnic sztrehi, i zacsno je tam múviti, burúkati, lepó turúkati.

Zacsüjejo ti szlüzsbenicje toga bejluga golóba turúkanye, ino vszi sze pred to palacso szprávijo. Dolprídejo kráo tüdi na dvor, dol nyihove trí cserí tüdi, i poszebno te králeszke goszpodicisine, ne vejim, ka bi dalé za tó, csi bi

nyim sto z lejpa zgrabo toga golóba. Ali zóbszton szo csakali vszi, ka naj te golób dolpríde szám od szébe. Zgrabiti szo ga tüdi nej mogli. Ka do delali?

Te szo kráo k szebi dáli prizvati szvojega nájimenitnejsega jágra, i pravili szo nyemi:

— Csüj, sztrejli toga golóba, ali tak, ka naj ne de mrtev.

V cio ga vzeme te jáger, na nyega sztrelí ednók, dvakrát, tríkrát, escse i deszétkrát tüdi, ali te golób je vszígdar dale zleto, i nej ga je mogao zavaditi te jáger.

— Vej zse dolpríde, — pravile szo te králeszke goszpodicisine, — prineszimo nyemi vö psenico.

Notri szo bejzsale te králeszke goszpodicisine v palacso, prineszle szo v szvoji förtujaj erdecse psenicsno zrnye, doli szo je potorige na zemló, i zvalé, vabile szo ga z lejpimi recsmí:

— Hodi dol, hodi dol, tí lejpi bejli golób!

I ovo, te golób je na ednók szamo dolzleto z sztrehe te palacse. Pobérao szí je z klünom to erdecse psenicsno zrnye. Na tó ga je zgrabiti probala te náj-sztarejsa králeszka goszpodicisina, ali kak je za nyim szégnola z rokóv, na ednók je dale zleto. Probala ga je ta szrejdnya králeszka goszpodicisina, ona ga je tüdi nej mogla zgrabiti, od nyé je tüdi vkrajzleto. Te je ta nájmlájisa králeszka goszpodicisina gúcsala k nyemi:

— Hodi eszi, tí lejpi bejli golób, — i glejte! te golób nyoj je vcsazi na rokó zletí gor, ino

na te mále králeszke goszpodicsine róki je zacsno müviti, burúkati, lepó turúkati.

Ali grátalo je na tó veszéjje. Gor szo neszli toga bejloga golóba, v zlátó kletko szo ga djáli. Nego kak szo to kletko gorobeszili na sztejno králove hizse, te bejli golób je zamúcsao. Notri szo nyemi djáli psenicno zrnye, notri szo nyemi djáli vodó, ali on je nidti nej jo, nidti nej pio. Glavó szi je dolnagno, v zsaloszt sze je szpúsztó celó.

Miné eden dén, minéta dvá, ali nej je dóbo nazáj te bejli golób nikse vóle. Nego toj máloj králeszkó goszpodicsini sze je tak szenyalo, ka do tecsász ne de meo te bejli golób nikse vóle, dokécs notri v nyéno hizso ne denejo to kletko. Ino kak je gorsz tánola, sla je k szvojemi ocsi, i povejdala nyim je to szvojo szenyo. Pravili szo te kráo :

— No, te pa szamo odneszi prejk v tvojo hizso to kletko, drága moja hcsi.

Odnaszla jo je i tüdi ta králeszka goszpodicsina. Dol je djála to kletko na szvoj zlátí szto, i v onom ocsnommegnenyi sze je oglászo te golób. Zacsno müviti, burúkati, lepó turúkati.

Na, odíde te dén. Vecsér ta králeszka goszpodicsina v hizsi nihá toga golóba, ide v to velko obedoválnó hizso. Tam je vecsérjo mejla ta cejla králeszka familia, po vecsérji je pa vszáki nazájsó v szvojo hizso, ta mála králeszka poszpodicsina tüdi v szvojo.

No, Bóg moj, sztvoríteo, ka vára ta mála králeszka goszpodicsina! Szvejti, leszkece sze

nyéna hizsa od velke szvetloszti. Pa sze je nej kaj drúgo szvejtilo tam, szamo Negavecs kralicsa oblecsalo.

Nidti je i rejcsi nej mogla pregovoriti ta mála králeszka goszpodicsina, je zse pravo Negavecs kralics :

— Ne presztrasi sze, tí lejpa králeszka goszpodicsina. Negavecs kralics szam jasz, Salamon krála szin ; v bejloga golóba kejpi szam prisao eszi, ka naj me na pamet ne vzemejo, ár znám ka tvoji bratovje povzéti scséjo mojega ocsé zemló.

— Jaj, moj Bóg, — právila je ta mláda králeszka goszpodicsina, — pravico gucsfs tí Negavecs kralics. Moji bratovje sze zse dugo k coj pripravlajo, ka naj povzemejo tvojega ocsé zemló.

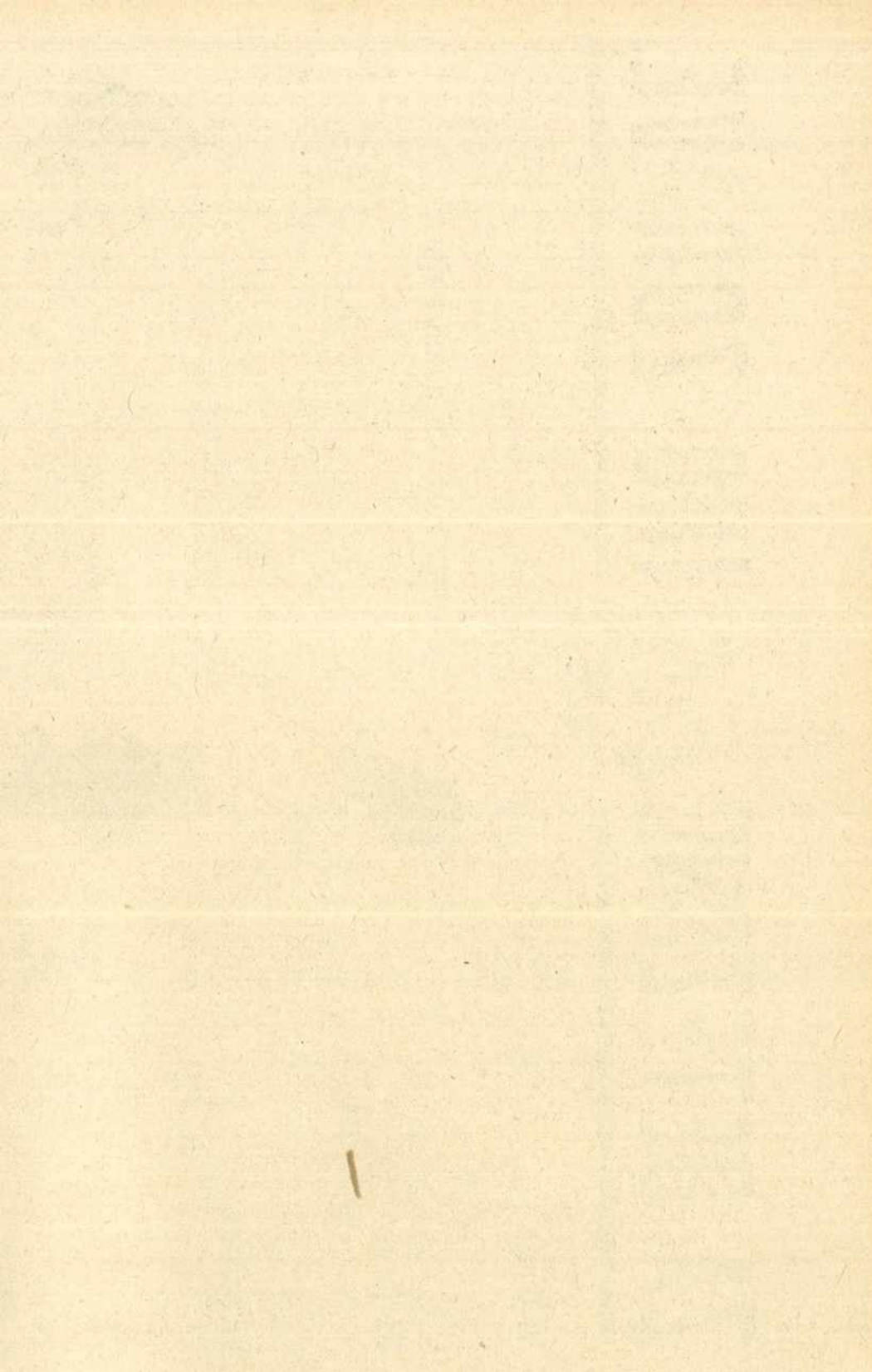
— Vej naj szamo prídejo, — pravo je Negavecs kralics — nikaj ne máram, szamo tí hodi z menov, lejpa králeszka goszpodicsina, sla bos?

Sla bi jasz z tebov do konca szvejta tüdi, Negavecs kralics, ali kak va sla vó z palacse, da na vszáka vráta dvója sztrázsa pázi.

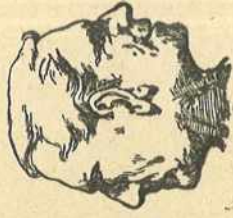
Na, od toga szé je rávnics nikaj nej bojao Negavecs kralics. Naprej je vzéo to pero, stero je od toga plantavoga sasa dóbo, i pokázao je ono toj králeszkó goszpodicsini :

— Glédaj eszi, z toga perá szamo trí kaplice moreva púsztiti na nájno dlan, ino tam va, gde scséva.

— Vej je pa tó dobro, — právila je ta králeszka goszpodicsina — ali prvlé kak bi odisla, rada bi ífak napíszala mojemi ocsi, ka kama szva odisla.

ZA BETEVSNE

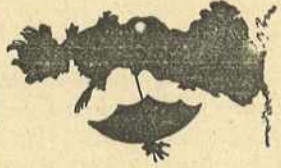

INO ZDRAVE.

Ví trpíte v zsalódca boleznosti, v brezappetitusi, krvnoj sziiromaskócsi, lagojem jeli, k्रेसi zsalódca, zsgányi gúta, kресi i bolecsini esrejva, kólikí, tré shiki, bledoszi ino vu vszakojacsiki znótrasnyí bolecsinaj ino bi mogli znati, da próti vszemi etomi hváljijo **mocsno svedsko tinkturo** trije glázski brezí sztroška 5 Korón. Dobijo sze pri Feller Eugén V. apotekári v Stubiici, 120. No. (Zagrabecki vármegyóv.)

Ne jócste ino ne jávkajte vees od bolecsíne vu prszej od kasla, slejma, gúta — ino sínýeka boleznosti, sznícanya vu sztráni, zvuzsgánya ino od vszetéle tréslíkovoga csútenya, ár doszta lúdi poszvedoci tó, ka próti vszejm tejm zagvúсно ino hitro pomore te právi zagszki **prsa-rasztlín-szaft**. 2 glázska 5 Korón brezí sztroška.

Ví zgúbíte doszta pejnєz po nepremíslenom kúpili ino tak szí zamer-kajte, ka sze nej szamo eden tucát, nego 2 tucata balzsama dóbi za 5 Korón brezí sztroška. Csi ga ednáto zren-deljete od Feller Eugén V. apotekára v Stubiici, 120. No. (Zagrabecki vármegyóv.) Fellerov právi balzsam, csúidnovíti balzsam, jeruzsálemszki balzsam, szvítenya balzsam je: 1. Edno nepopadlivo hasznovito vrásztvo pri vszej bolecsínaj plűcs, prszí, polejsi, katarus ino vtisa slejma vóplűvanye. 2. Odzsené vszo tréslíko. Zvrátsi hitro zsalódca kрес, kóliko ino írgame v eszejvi. 3. Naprávi lehki sztolec ino zesízti krv, obúdi appetitus ino delanya

zsalódca. 4. Pomore kak nájbole pri zóbnój bolecsini, vótlí zobáj ino vkraj-zveme kucanye ino lagojí dihék z vúszt ino z zsalódca. 5. Szlűzsi z zvines-nim tálom kak csúidnovito vrásztvo za vsze rane, vrocsine mehérseke ino vóvdarjenyá i t. d.

Za toga volo szí zamerkajte, ka vszigdár i domá viten Fellerov márhe-hranécsi-práh z „Elsa“ stemplinom, ár od etoga ognýene kobile, zdrávó zsvát, debele szvinýe dóbite. Vase krave vam tak dóbro mýjko dájo, kak szmeteno, csi k vszakdánénýoj krmi márhi Fellerov márhe-hra-nécsi-práh z Elza stemplinom dáte. Ete práh naprávi dóbro jelo, mócs dá zsalódci ino kotrigam, polejsa i odvzeme kaseo ino kрес, je edno naprejkraj-gnáo vrásztvo kúge ino je od vszej dobri vértov pohváljeno, 5 kastúl kosta 5 Korón brezí sztroška.

Ví szte zdravi! Ne dájte sze zátó mantrái od műh, szteníc, buh, ogradi ino vsze povszédi od vszezi toga lehko obráníte, csi ví Feller ov právi zareznikov-práh z Elza stemplinom vszeli pri hráni drszite. Nájbógsa pomócs próti műham, buham, molem, sztenicam, kébram. vűsam i t. d. 5 kastul 5 Korón brezí sztroška. Fel-ler Eugén V. apotekár v Stubiici, 120. No. (Zagrabecki vármegyóv.)

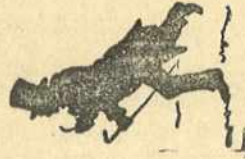

Ne szmejte sze ober oni sziiromaski lúdi, steri krp ino neciszúcsio s májo, tanács nyim dájte naj núcajo Fellerovo obráza-pornádo z Elsa stemplinom. 2 teghna 5 Korón brezí sztroška, nadale borazszájfo, 1 falat 80 fille-rov, ino Fellerovo lílie-zszájfo, 1 falat i Korónó. Vcsaszí de obráz lejpi ino írski, kózsza elaszticska, mehka kak zszamat ino brezi grb.

Ví dobíte

szvoje vlaszé nazáj, nedte písívi, csi te Fellerovo vlászi-raszitécsi-pornádo z Elsa stemplnom núccali. Ona odítira glávne

lúszke, naprávi gládke, szúhe vlaszé mehke, vugíblíve, vlaszovjé dobíjo szvetlosz ino nyihovo fárbó nazáj od nyé ino henyajó na dale vókapati. Eden tegi z 1. No. kosta 1 Koróno 60 fillérov, z 2. No. (mocsnejse mócsi) 3 Koróne. — Kúrecsiók-flajster, hitro ino brezi bolecine vrácsi, 1 Koróno. — Migrénstífi próti gláve bolecini 80 fillérov. Vszé-felé kaplice, kak cimetnekaplice, Hoffmanszkekaplice, kamilinszkekaplice, mellissenzke kaplice, kostaajo 2 tucata glázskov 5 Korón brezi sztroška. — Mocsno, boleznosztvtiséce

Práve sze dobíjo eta za lúdsztvo-ino za hízso vrásztva Fluida. Csuvatí sze trbej od zanapráv-

szamo v fabriki toga glaszovitnoga Fellerovoga Elsalanya ino atresz naj sze dobro píse :

Ferencovo-zsgánóvino 2 glazsa brezi sztroška 5 Korón. Omócsi ino obfrisa kotrige po ednók notírribanyí.

Nego ne pozábíte

na szvojo deco ino mejte pri dómi k rédi za glízstecsokoládo próti glízsziam, csrejva bolecsíni decé. Tüdi sze pri odrasceni núca. 10 porcij 4 Koróne brezi sztroška. Za szlábó, skroflasztó, z krasztami, otekóm oklajeno deco ino za odrasene sze Fellerov právi, najínejši jéterni-olí za najbójséga hváli. 2 glazsa brezi sztroška 5 Korón. Za prsi thee próti kasli ino prsi bolecínám 1 porcia 1 Koróno. Za kaseo-práh, fiakerszki-práh, edna skatula 1 Koróno. — Próti ocsám boleznoszti ocsnicollyrium 1 glazs 1 Koróno.

FELLER EUGEN V., apotekár,

Stubica, 120. No. (Zagrabeska vármegyja.)

Depó v Budapesti pri Török József apotekári VI., Király-utca 12.

— Csi nyim píszati scsés, tó más, eti edno drůgo pero, nej-ti jo trbej v tinto namocsiti, lekho písés z nyim kaj stécs.

Tam vcsaszi je i napíszala to píszmo ta mála králeszka goszpodicsina. Po tom szta szi z toga drůgoga pera trř kaplice pűsztila vszákı na szvojo dlan, dobro szta je na rázno zribala, i pravo je kralıcs :

— Tam naj bodeva na tisz-toga bregá vrhi, gde na méne csáka moj veren szluga, Habakuk.

Tó szi je tůdi miszlo k coj, ka sze na bejliva golóba naj preminıta obadvá, na nyé szta sze i tůdi preobrnola, ino kak je v gojdnó zorja nasztánola, tam szta bilá na vrhi toga bregá. Nazáj szta sze premejnıla v právo nyihovo fórho, te kralıcs szi je gorszeo na szvojega konya, pred szébe je poszádo to králeszko goszpodicsino. Habakuk je tůdi gorszkocso na szvojegá konya, ino tak szo lepó sli próti dómi.

Nego nidti i na eden dober bezsáj szo nej prisli dalecs, zacsujejo, ka sze nikák neszé za nyimi. Nazájpoglédne ta králeszka goszpodicsina, presztrási sze jáko :

— Jaj, Bóg moj, tó je moj nájsztarejsi brat, konec de tvojemı zsıtkı, Negavecs kralıcs.

V tisztom ocsnommegneyi sze je i tam posztavo kre nyidva Abszolon krála nájsztarejsi szin, vő je potégno szvojo száblo. Ali potégno jo je i vő Negavecs kralıcs tůdi, ino szamo ednók je vdaro z nyóv na toga kralıcsa, vcsaszi sze je dolszkoťno na zemló.

Jáko tesko sze je gorszkobácao te kralıcs, gori szi je szeo na konya, i nidti je nazáj nej pogledno vecs, tak je odbejzsao domó.

— Na, drági moj ocsa — je pravo domá — jasz szam dobro obhodo. Salamon krála zemla ne de nasa, ár je Negavecs kralıcs bole trdi decsko, kak jasz.

— Vej bom zse vido, csi je bole trdi, kak jasz — je szkrıcsao te szrednyi kralıcs, i na hitroma sze je za Negavecs kralıcsom neszao.

Ali csi sze je za nyim neszao, zsao nyemi je i tůdi grátalo, ár je rávnic tak obhodo, kak nyegov sztarejsi brat. Rávnic tak sze je zgódılo tomi nájmłájsemi kralıcsi tůdi.

Zdaj je zse lekho só próti dómi te Negavecs kralıcs, nej ga je nısce vecs goridrzsao. Tam domá szta ga te sztári kráo, i ta sztára kralıca zse sztókrát, jezerokrát objókala, i tó szta miszlila, ka vecs nigdár nedta vidila szvojega jedınoga sziná.

Na, ali tó je zaisztino Bozse csüdo biló, ka szta nej mrla od velkoga veszeljá, kak je domó prisao te Negavecs kralıcs z szvojov sznehóv. Vcsaszi szo popa dáli prizvati, ino cigáne, tak edno dvanájszet. Szedem újednóv szo nepresztanoma ıgrali, plészali, vsze je teklo víno, ino vszefelé dobra pıtvina.

Kı je tam bio, dober je bio, dobro je pio !

Te zsítkaresiteo.

Kak szam nej jáko dugo pred tem, tak szo mi pripovedávali eden goszpód, vu ednom mojem potü-vanyi z Ch. várasa vu G. z mo-jega za szpanyé kupéja vösztópo, z csüdivanyom szam vzéo na pamet, ka te cüg na ednom meszti, na szredíni zselezne ceszté pri méri sztojí. Na moje pítanye zvejdím te od konduktera, ka mí zse okóli poldrúgo vöro na onom ednom plací sztojímo.

Jasz szam rávnicš te szen pravicsni szpáo ino szam nikaj nej z: te lárme okóli szébe znao. Na hitroma sze preoblecsém, sztó-pim k okni coj i vídim, ka je te cüg póleg ednoga máloga várasa sztano. Idem záto notri v obedo-válni vagon, vzemen szí eden técsen zájtrik ino posetávam sze po tom pomali v toplom szproto-lesnyem zráki vünej vdílje kre cüga.

Te lokomotivapelács je szedo szam odzgoraj v szvojoj hizsici gor na masíni ino je csakao tr-plívo na znaménye vkrajpelanya. Od indasnyega máo szam rad lokomotíve glédao. Jasz posztá-nem záto pri nyem ino sze v gucs szpüsztim z tem lokomotivapelá-csom. Gda szam nyemi eden cigár ponüdo, steroga je zahválno prejk-vzéo, zacsno je i dale gücsati ino k szebi me je zváo, naj gor k nyemi idem. Z ednim mocsnim szkakájom szam póleg nyega bio.

Jasz szam vu nyem ednoga rázumnoga, dobrovolnoga cslo-veka najsao okóli v stirideszeti lejtaj. On mi je i na hitroma raztolmacso te vszefelé ventile ino

zdigácse. Jasz poglédnem tiva dvá szvetliva manometra, med sterima i vöra sztojí, na tó vzemen na pamet na sztejní te hizsice edno málo pozlacseno rémo, v stere szredíni je nikaj gorzakeljeno biló, stero sze mi je kak eden molov metülec vidlo.

„Jeli eto tü za lepote volo májo? ga pítam jasz ino kázsem na to rémo.

Te lokomotivapelács sze je oszmejao.

„V ednom táli vszegavejcs,“ je odgóvoro on, „v prvom mi je pa kak eden szpómenek. Gor szam zakelo te molov metülec, ár je on nej szamo meni, nego i dvejsztópétdeszetim persónam rejso zsíték.“

„Kak je mogócse tó, ka bi táksi eden máli zarezník kaj ták-sega doprineszti mogao?“

„Csi oni poszlühnoti scséjo to zgodbo, tak nyim jo rad po-vejm. Escse i zadoszta csasza mámo k tomi. Tak na hitroma tak i tak ne mo sli vkraj od etec.“

Jasz szam szí na vünej bodó-csega kúrácsa plac vzéo ino szam szamo vüho grátao.

„Nej je escse tak dugo tomi,“ je zacsno praviti te cslovik, „tak pred ednim letom sze je zgódilo to delo. Jasz szam pelao rávnicš ete cüg ino ete lokomotív 413-te numere. Moj kúrács je rávnicš i on János bio, steroga escse i dén denésnyi póleg szébe mám. Lehko ga i poglédnejo oni, etam sztojí on/pri dveraj hizse telegráfa. Te János je eden dober mladénc, nego sztrasno preverlívi. Príszego

dene doli na dühé, szenya i szumlenya. Prvlé szam sze szmejáo z nyega, zdaj pa ne vcsiním vecs kaj táksega, — nej vecs kak szam to csarno zsenszko vido.“

„Edno nócs szmo sze ob ednoj võri mogli z M. várasa vkrajpelati ino bi mogli póleg réda ob sesztoj võri vgojčno vu S. príditi. Ta nócs, v steroy sze je to delo zgódilo, je sztrasto vihérna bíla, veter je túlo brez pocsinka ino zse võre dugo sze je velki dezsgy lejvao doli. Kak szam jasz na lokomotiv sztópo gori, je vihér nájvékso szvojo mócs meo. V etoj nájnoy hizsici szva dobro csúla túlenye toga gorzbüdenoga vihéra, csi rávnicis je kak pejszek letejla tocsa próti oknam.“

„Zdaj va te edno tesko pót mela, Franc,“ — mi právi János, „rad bi bio, csi bi zse tam bílá na meszti i dvori“

„Ka te pa te tak szága, tí sztári pojeb?“ — pítam ga jasz szmejécsi sze.

„Jasz ne vejm,“ odgovorí mi on malo csemerno. Tak mi je szamo nikaj v glavó prislo. Pazi dobro, nikaj sze pripeti z nama.“

„Nóri gucs,“ szam sze norcsáro z nyega. „Tí szí edno malo moker grátao vünej ino te túlécsi veter te szága zdaj.“

Po pravici szam sze pa i jasz szám túdi malo sztrószo, szamo ka szam mojemi kúrácsi nikaj nej steo od toga kázati. Na tó je nas cüg zse vküper bio prikapseni. Z véksega je z szpanyávagónov sztáo ino ta miszeo, ka de zdaj zsítek vecs sztotín szpajócsi lüdi na méne zavüpani, me je túdi nej mogla obátrivati.

Znaménye k vkrajpelanyi je bíló dáno ino med vrejnjom toga vóletécsega szopóta sze pelamo vu vihér ino v nócs võ, megnemo kre szoj, krízsovja ino gorécsi lampasov vkraj, med dúgimi rendami sztojécsi vagónov, dokécs kak z grmlancov prejk ednoga zseleznoga mószta sze notri v planíne pelamo, steri nazájglász je osztro fücskanye lokomotíva gorobüdilo. Na tó potégnem te gatécsiventil dalecs gor ino to szíkanye ino kucanye sze je preobrnolo pomali v to edne fórme trüpanye. Ta sztára 413-ta je sla dobro ino mí szmo v ednoj võri oszemdeszét kilometrov niháli za nami.

Na nasoj prvoj vodenoj stácii szam escse ednók pogledno, csi je vsze v rendi ino János je znóva v rendo posztavo te glávne lampase. Na tó idemo dale. Zvün onoga placa, na steroga te naprejdjáni elektriski poszvejtametács eden sörki szveteo pántlik pred szébe mecse, je vsze okóli náj v globoko kmico bíló pokopano. János je szkrb meo na ednáki mocsen ogen ino je z tím nájvéksega tezsila szopótom dáo delati, tak da szva kre tí szpajócsi veszníc ino tíhi mejszt kakti vkrajletela.

Na ednók ováram szamo jasz nikaj celó póleg szébe bodócsega, stero mi je krv v szerci kak szlaviti stelo. Bíló je pa ono kak edna sztrasto velka posztáva edne zsenszke. Ona je vu eden dúgi, csaren pláscs bíla zaszükana, steroga krájnik sze je vu zráki metao. Nyéne velke sztrastilne roké szo sze gibale brezi

vszega pocsinka sze i tá. Kak szam jasz od sztráha malo nej trdi escse nyó glédao, mi je escse ednók obszlednyim na divje zahmajnola ino je preminóla. Jasz szam na telko zalesznyeni ino presztráseni bio, da szam nidti nej mogao za gatécsiventil prijéti. János sze je rávnic ober ognya nagno. Kak gorpoglédne, mi právi zacsüdjeni:

„Halló, Franc, ka ti je pa denok doszpelo? Sze ti je eden düh szkázao?“

Nemogócse mi je biló, nyemi odgovor dati. Escse szam itak vsze trepetao nad mojim prvesnyim videnyom.

V tom hípi szmo sze priblizsávali k ednomi meszti, gde sze eden mószt ober edne globoke, bisztre rejke vtegüje. Moje trepetanye sze je k tomi escse povéksalo. Pelamo sze rávnic zdaj okóli ednoga szükanya ino szmo bilí komaj okóli sészt kilometrov vkraj od vodé. Te szkricsí János na vesz glász gor ino kázse z trepetajócsov rokóv, z velikimi obtrdjenimi ocsmí vö v kmico. Jasz poglédnem tam tá ino sze ztrszenem od temena dó poplatov. Tam na sinyaj je bila páli ta csarna posztáva zsenzszke, zdaj celó notri v szvetloszti pri lampasaj lokomotíva. Zdaj je celó na méri sztála, na ednók je pa kak divja plészala ino szkákala pred nama, nego vszigdár nama je kázala nazáj — nazáj.

„Franc“, sepecse mi János z trepetajócsim glászom, „ne pelaj sze prejk mósztá, za Bozso volo, ne pelaj sze prejk mósztá!“

Jasz szam od sztráha szám

na pó omámieni bio. Vszegavejcs szam zavérao z vsze szvoje mócsi. Ka me je nagnolo na tó, ka szam te cüg sztavo, escse i zdaj ne vejm. Kak szmo henyali, szva csüla to velko sumátanye vodé na blüzi pod nama. Jasz szkocsim z moje hizsicske doli ino idem naszpróti cügpelácsi, steri je z szílov k meni só.

„Ka sze je pripetilo?“ píta me po nepotrplívom táli ino csemerno.

Jasz szam sze, kak eden nimák csüto. Te velke csarne zsenzszke je okóli i okóli nigdi vecs nej biló viditi. Tüdi i v tom vihérnom velkom dezsgyi szmo nidti i pri poszvejti nej mogli pét koracsájov dale viditi.

„Edno prikazen szva mela“, szam pravo jasz, komaj govorécsi. „Jasz ne vejm, ka je biló — biló je kak edna velka, csarna zsenzszka, stera je vszigdár próti nama vtegüvala szvoje roké ino nama je nazájkímala.“

Te csesztník je eden csüden pogléd vrgao na méne.

„Szte ví obnoreli? Zsao bi mi biló za vász, csi bi vász odpüsztití mogli. Ali csi szmo zse tak na blüzi mósztá, hodva ino pogledníva ga.“

Prímeva vszáki eden lampas ino ideva na pót. Nego komaj vesníva okóli dvajszeti metrov póti, gda na ednók presztráseniva posztáneva.

K nájnim nogám zejva gor edna kmicsna globocsína, z stere sze je sztrasno sümlenye vizsiko gorzdigávajócsi, csemérno penavi valóv csülo. V tom dugo trpécsem, mocsnom szprotolesnyem dezsgyi

je rejka, stera nej dalecs odszpodi v edno jezero tecsé notri, z szilnov vodóv do treszti metrov globoka narászla. Te szedemdeszét metrov dúgi mószt je szvojev sztrasonv mocsjöv kak vkrajpomela. Szamo nisterni prejkvtrgnyeni trám ino zvugnyene sinye szo víszile szamo dol kre kraja vodenoga bregá.

Ali na szrední kmice, dalecs vünej, je szkákala ta posztáva csarne zsenzške vu zráki, ober zemlé, celó na szvetlom meszti od lokomotívnoqa lampasa. Celó kak nóra od veszélja je mlátila z rókami szvojimi na vsze kraje. Te cúgapelács je nájprvlé nyó glédaj z velko odprejtimi ocsmí, te pa mené.

„Je tó bila ta prikazen, stero szte ví vidili, kak szte cúg sztavili?“

„Ja.“

„No, Franc, v etoj noci nasz je nikaj vecs, kak szamo szreca obránila.“

Pomali szva sla nazáj k cúgi, obadvá z zahvalnejsim szrcem, kak nyim tó dopovedati morem. Preci doszta pótnikov je prislo zse vö z vagónov ino szo píтали zrok toga nedovejdnoga posztanjenja. Med nyimi je bio i eden mládi, komaj koli dvajszeti lejt sztar cslovik z P. várasa, kí je razumnejsi od vszej nász bió.

Kak bi brezi vsze rejcsi od nász, to cejlo delo od ete prikazni te csarne zsenzške vöpraviti poszlühno, gor je só k glávnomi lampasi lokomotíva ino je glédao mocsno i dugo v nyega. Kak je on tak glédao, pazo szam ga i jasz z ocsmí ino szam ovárao edno kmicsno krpo na glázsi.

„Tó je vasa csarna zsenzška“, szkricsí te mládi cslovik gor.

Ino tam je bila za isztino — ete molov metülec, steri zdaj tü v rémaj viszí. Tam sze je drzsao od znótra notri v glazsi. Kak szam z szvojim prsztom próti nyemi kloncno, zleto je te zarezník gor ino szí je szeo na reflektor doli.

Tó je ta cejla zgodba, moj goszpód. Te molov metülec, steri je rávnic pred kmicsnim gledalom gor i dolzletávao, je to csarno podobó vcsíno, stera je tak, kak vu eden csaren plács zaszükana zsenzška vídila vö. Ino z nyegovim zobsztonszkim zletávanyom, z te glazsovene temnice vöpridti, je szem tá mláto z szvojimi perótami, stere szo sze vünej, povéksane od gledala, kak kimajócse roké vídile. Vszegavejcs szam jasz vu mojem sztráhi túdi za vékso mogao drzsati posztávo te csarne zsenzške, kak szo jo szledi i ti drúgi vídili, dokécs szmo toga metúlca nej vövlóvili z lampasa.

Kak je notri prisao v nyega, nej szmo znali, nego vszi szo tak povedali vö, ka je te mogao pridti notri, gda szmo na vodenoj stácii sztáli ino János je lampasa v réd posztávlaó. Ali po vszem vszega nam je kak „csarna zsenzška“, zsftek rejso vszejm.

Za etoga zroka volo szam jasz te metülec kak szpómenek v rémo djáo ino sze gor obeszo. Oni bi to zgodbo zná bidti za edno pripetenye lehko drzsali, ali kak szí jasz premislávam, nam je te metülec od Bozsega previdjenja bio poszlani.

Ka szta szi gúcsala tiva szomára?

Gde je bio, gde je nej bio, dale escse prejk szedméri országov, gde nidti i nega manyákov, — je bio pri ednom goszpodíni eden ovcsár, ino on je meo edno prelejpo csér, ali tak lejpo, ka bi sze lehko sikala v grofoszko palacso tüdi. Zagvüsno pa, csi vam právim.

Nego toga ovcsára csf je nej zselejla pridti v nikso palacso nej, ino csi szo rávnics drkali okóli nyé vszefelé prestímani decski, ona je szamo toga sziomaskoga pasztéra mejla rada, kí je pri nyénom ocsi szlúzso.

Rad je meo i tüdi te pasztér to deklino, i pravo je tüdi ednök tomi ovcsári: Vért moj, povejm vam nikaj, csi sze zglihava, dajte mi vaso csér, — ali te ovcsár je tó pravo: csüj me, szin moj, kre moje cséri ne klacsi zobszton zemlé, ár je nej tebi valón!

Hej, Bóg moj, velka zsmetna zsaloszt sze je püsztíla tomi sziomaskomi ovcsárszkomi pasztéri na szrcé, ali zsalosztíla sze je i ta deklina tüdi, britke szkuze je lejvala, gda jo je szamo te dober Bóg vido.

Te sziomaski ovcsárszki pasztér szi je z ednov szvojov pámetjov tó miszlo, ka ödíde po szvejti, ali z tov drúgov pámetjov szvojov szi je inacsi premiszlo: tam je osztao pri nyegovom vérti, pászao je nadale tüdi to csrejdo, z zseglóv szi je zsalosztno igrao za nyóv.

Ednök, kak sze je v lógi posetávao, igrao za csrejdo, britko jókanye zaszlfsi; gléda sze, gléda

tá, niksi velki ogeny vára dalecs notri v lógi: tam odnet sze je csülo to jókanye.

Tam tá korácsi te ovcsárszki pasztér, ino glejte, Goszpód i Szvoriteo moj, edna mála zlátogahrhta kacsá sze lücsa v tom gorécsem plámni, tiszta jócse, jávcse tak britko. No te, popádne te ovcsárszki pasztér edno dúgo vejko, v ogeny jo potízne, na vejko sze na nágloma gorzaszúcse ta mála zlátogahrhta kacsá, i z nyóv vréd jo frisko vöpotégne z toga ognya.

Na tó sze je oglászila ta zlátogahrhta mála kacsá:

— Csüj me tí sziomaski ovcsárszki pasztér, jasz szam toga kácsjega krála szin, i zagvüsno ti ne de zsao, ka szi z menov to dobro vcsíno. Neszi me domó k mojemi ocsi, ali naprej ti povejm, ka kaj stécs do ti steli datí, ne vzemi nikaj, szamo na tó te naj navcsíjo, ka bos sztvári gucs razmo.

— Na, — miszlo szi je v szebi te pasztér — z toga znám ne bom meo doszta haszka, csi bom tó znao, ali nej, — nego záto je na ráhi gorizdigno to málo zlátogahrhta kacso, djáo szi jo je notri v zsebko, ino só je, potüvao je tak dugo, dokécs je k toga kácsjega krála na kokosecsoj-nógi vrtécsoj zlátój palacsi nej prisao.

Gori ide te decsko v palacso, pokloni sze tomi kácsjemi králi, on sze nyemi z postenim tálom odkloni nazáj, i pífa ga, ka v káksem poszli hodi tü.

Právi te decsko:

— Jasz gvüsno v onom, kácsji kráo, ka szam domó prineszao tvojege máloga szineka, steroga szam z ognyenoga plaména vöpotégno.

Na ete recsí je vözlázila ta zlátogahrhta mála kacsa z zsebke toga ovcsárszkoga pasztéra, i právila je i ona tüdi: isztino gucsí te decsko, drági moj ocsa!

Veszéli je grátao te kácsji kráo, — kak ne bi veszéli grátao! — na ednök je na zláto sztolico dáo poszaditi toga szziromaskoga ovcsárszkoga pasztéra, i ponüdo nyemi je vsze dobro, jejsztvino, pilo, kelko je szamo slo v nyega, i pravo je escse k vszemi tomi, ka naj zselej kaj stécs, zláto, szrebro, dá nyemi ga telko, kelko de szamo ládati mogao.

— Nej mi trbej nidti zláta, nidti szrebra, — pravo je te szziromaski ovcsárszki pasztér — szamo me navcsi, kácsji kráo, na sztvári gucs.

Jáko sze je szmejáo na tó te kácsji kráo:

— Na, pa káksi haszek bos meo te z toga, tí szziromaski ovcsárszki pasztér? Mej pamet i zseli sze kaj drügoga. Scsés meti eden vóz zláta? Zadoszta de ti dvá? Ár csi ti ne de zadoszta, trí vozé ti tüdi dám.

Pravo je te szziromaski ovcsárszki pasztér:

— Lehko mi ponüdis dva nájszet vóz zláta tüdi, kácsji kráo, ne vzemen je gor. Navcsi me na sztvári gucs.

— Dobro je, tí szziromaski ovcsárszki pasztér, jasz te navcsím, nego tó ti povejm, ka sztvári gucs lehko poszlúsas, lehko razmis, ali

onoga nikomi na szvejti ne szmejs vöpovedati, nidti i szvojoj zseni nej, ár csi ga povejs, v tisztom ocsnom megnyeni sztrasno szmrt gorvzemes.

— Csi je tak, te naj bode tak, — je pravo te szziromaski ovcsárszki pasztér, jasz szamo pri tom osztánem, kak szam vöpovedao.

— No, csi pri tom osztánes, tó je tvoje delo, tvoja szkrb, tí szziromaski ovcsárszki pasztér, — ino z tejm je szamo pihno na toga decska. Zdaj tak lehko ides z Bógom, razmo bodes vszeféle sztvári gucs.

Ide pomali, nazáj te ovcsárszki pasztér k toj csrejdi, i nidti je escse i prav henhao nej, eden sztári oven sze k coj naszlóni k ednomi vótlómi drejvi, voscsi, csóha sze od sztébla i právi tím drügim:

— Hej, csi bi znao te szziromaski pasztér, ka kelko sztrasno zláta i szrebra je notri v tom drejvi!

No, ali tomi pasztéri je tüdi nej trbelo vecs, zgrábi szvojo szekerico, k coj sze szprávi, szejka, dubé to sztéblo tak dugo, dokécs edno preci velko lüknyo ne naprávi na nyem kre ednoga kraja. Notri sze potégne na tó v drejvo i, Szvéta Mati Bozsa, Szvéti József, zláto, szrebro je szamo tak metao, szipávao z obirók vö z toga sztébla: telko je biló tí pejnez, ka szo sze ocsí szamo tak szvejtile od nyi.

Napuno szi je z nyimi turbo, szvojege gabána obadvá rokáva, vszáki zseb szvojege oblecsala, escse i krenscsák tüdi.

Nego kak je tomi ovcsári pokázao te velki küp zlata i srebra, z ednov recsjöv je nej vecs pravo on, ka je ta deklina nej k nyemi valón: na ednók szta v zárocske sztópila ino eden, dvá tjedna szta komaj mínola, obszlüzsávali szo i gosztüvanye tüdi.

Slo, mínolo je to vrejmen, dobro je slo tomi pasztéri, tak je zsívo, kak riba v vódi, na szó, drva küpilo je nej meo szkrbí, ár je meo pejnez telko, kelko nyemi je szamo trbelo, escse i vecs tüdi.

Nego ednók ka sze je zgódilo? No, nej sze je zgódilo nikaj tak velkoga, szamo tó, ka szi je gorszeo te pasztér na ednoga szomára, zsená nyegova pa na drügoga i tak szta sze neszla na szenye.

Kak ideta, potüjeta, te pasztér je na szamo na ednók, ka szi je miszlo, ka nej, z szvojim kusztim botom dobro poglado szvojega szomára, ino té, csi rávnic kákso stécs bozsno trávo rájsi má kak bejzsanye, sze bejzsati príme, za nyim te te drügi, ali te pasztérov szomár je na eden dober lücsáj itak povrgao toga zseninoga. Nazájpoglédne te pasztér, sztávi szvojega szomára, pocsáka szvojo zseno, teva dvá szomára szi vkiip-sztíszneta glavé, zatejm sze hápita nezgovorno tróbiti.

Ednók je te eden tróbo i kak je henyao, te drügi tróbi, tak kak csi bi szi gücsala eden z drüгим. Zagvüsno szta szi i gücsati mogla. Ka szta szi gücsala, ka nej, jasz ne vejm, zadoszta je tó, ka sze je te pasztér zacsno szmejáti, ali tak jáko szmejáti, ka sze je malo nejdolprevrgao zszvojegaszomára.

— Ka sze szmejés telko? — ga píta ta zszenszka.

— Jaj, düsa moja, tó ti jasz nemrem povedati.

— Ali povejs mi záto itak.

— Zagvüsno ti ne povejm.

Rejcs szta k rejcsi dejvala, szvadila szta sze, zszenszka je po cejloj póti nafücnjena bila, zóbsztom jo je vtólávao te pasztér, nej sze je stela zmiriti i kak szta nazáj domó prisla z szenya, escse szi je i nidti k sztoli nej szejla dol z nyénim mózsom. Vej sze zse zmirí, miszlo szi je v szebi te pasztér, ali nej sze je zmirila.

Na drügi dén, trétji dén je na vszáko pitanye vkrajobrnóla glavó i edna rejcs je nej doszta, nidti i telko je nej pregovoríla szvojemi mozsévi.

— Csüj me, — právi nyoj te pasztér, — zadoszta je biló zse z szrdá. Sze me poszlüsaj zdaj. Gda szam jasz to zláto-hrbtno málo kacso domó pri-neszao, nyéni ocsa szo me za tó na sztvári gucs návcsili. Razmo szam tiva szomára gucs tüdi i nad onim szam sze szmejáo. Ali ne szmejím vöpovedati, ka ka szta szi gücsala, ár kak vöpovejm, na ednók z sztrasonov szmrtjov merjém.

— Tó miszlis tí, — je krícsala ta zszenszka, — ka szam jasz nimacso? Od tisztoga je escse nigdár niscse nej mró, csi je drügoga gucs dale pravó. Ka szta szi gücsala tiva szomára? — je vdárila z nogámi ta zszenszka csemérno.

— Právím ti, ka na ednók z sztrasonov szmrtjöv merjém, na szpítávaj me zahmán!

Ali lehko nyoj je pravo, pri-

szégao te pasztér, nej nyemi je vervala zsená i od gojdne máo do vecséra je tekla med nyima ta právda, nej je meo pocsinka te szíromaski pasztér.

Ka szi je zmiszlo, ka nej, só je v szvojoj velkoj zsaloszti k tislari, mrtvecsko skrinýo szi je dáo napraviti, domó jo je prineszao, i pravo je szvojoj zseni.

— Vídís to mrtvecsko skrinýo, zsená? Tó szam szi za szébe dáo napraviti. Zdaj csi zselejs, ti povejm, ka ka szta gúcsala tiva szomára, ali prvlé szi notri v skrinýo lézsem, árkak szvéto znám, ka k meszti merjém.

— Zlódi merjés! Szamo ti ide jezík zóbszton!

— No, vcsaszí bos vídla.

Notri szi je légao v skrinýo te szíromaski pasztér, vó sze je vtégno v nyoj i csakao je, ka ka de právila nyegova zsená.

— Naj ti povejm, zsená?

— Povej mi, povej mi!

Rávnics nyoj je i povedati steo te pasztér, ali v onom hípi notri príde v hizso nyegov pesz, túzsno szi dollézse kre skrinýe.

— Drághi moj pszics, lacsén szi jeli? Tí zsenzka! Daj tomi Pincsíji eden falat krúha.

Ta zsenzka je z csemérnim tálom tá vrgla eden falácsicsek krúha pred toga psza, ali on sze je i nidtí nej zgledno na nyega,

szamo je klivkao na túzsnomá. V etom ocsnom megnyeni príde notri kokót z velikimi koracsáji, ovára na zemli te krúh, na vesz glász zpopejva, vkúpazové kókósi i ráta je, naj jejo.

Zmrkece na tó te pesz na kókóta:

— O tí nevolás, te je nej szrám! Kak mores jeszti, gda nas vért lezší notri v mrtvecsko skrinýi?

— Naj szamo lezší, — právi nyemi nazáj te kokót. — Vídís, jasz kelko zsen mám i vszáksoj znám zapovedati, zakaj pa te on nemre zapovedati toj ednoj! Hej, bi jo zse návcso jasz!

Nego vó je i szkocso te pasztér z mrtvecske skrinýe szkocsi próti kóti za dverami, v róke vzeme na hitroma szvoj kuszti bot, popadno je zseno i szkricsí na nyó, kak je li mogao:

— Naj ti povejm, ka szta szi gúcsala tiva szomára? Povejm ti naj?

— Jaj, ne pravi mi, drághi moj mózs, lübléni moj tiváris, — sze nyemi je molila zsená.

Vecs je nigdár nej pítala mózsá, ka ka szta szi gúcsala tiva szomára, pa je tak vcsászi zse szkoro omedlejla lehko, tak bi rada tó znála.

Tak je biló, tak sze je zgódilo, tak pripetilo. Kí mi ne verje, naj ide dale.

Hvála Bógi, korbüla je gotova!

Vszakdanyésnye szpoznanye nasz vcsi, ka zákonszka nyefka, szrd, nájvecskrát z máloga zroka nasztáne, stero szledécsa zgodba tüdi, kak potrdi. Gde sze je pripetila tá, nam nej trbej povszemszega znati, zadoszta je, ka sze je med tótni, tam v zgórnyoj krajini, tüdi i po isztini zgodla.

Zsivo je tam eden posteni mózs, kí je nájvise z korbülpletenyá zsivo, blagoszlovleni z ednov zsenov i z doszta decóv. Pravicsno je ravnao nas Tomás szvoje málo vérsztvo, nyegova deca szo nyemi k coj rezali vrbovo i drügo sibje, ocsa szo korbüle pleli z nyega ino ta mati szo sze szkrbno okóli vérsztva trüdüli. Te zszenszke edna jedina falinga je bila tó, ka sze nyoj je jezik dosztakrát vecs obracsao, kak bi rávnic trbelo.

Nasemi Tomási je delo vszigidár frisko slo z rók; nego dnesz je z tov korbülov nikak nej mogao v rendo pridti. Zse dvakrát jo je mogao zacsnoti, to gotovo delo razvézati, i páli z nóva hapiti; eden táksi cslovik je bio rávnic, steri na szvoje delo kaj dájo ino prvlé, kak bi z nyihovim lagoonim napravlenyom drüge norili, rájsi nikaj ne zaszlüzsjó.

Pred vecsérjov je pa to delo itak zgotovleno biló, ino kak bi z sztolice gorsztano, naj bi szvoje szkoro celó trde grátane kotrige vóvtégno, pravo je celó zadovolno sze szmejécsi: „Hvála Bógi, korbüla je gotova!“

„Csi bi zse denok kaj v nyoj meo!“ nyemi právi v szrditom táli nyegova zseno ino klepecse

dale: „Je nej edna szramota ober edne jedine korbüle vesz cejli drági dén fükati?“

No, no, sztára, za toga volo záto leto gráta ino drügocs bom ji pá pét meo v ednom dnévi. Zdaj mi záto niksega csemernoga obráza ne kázsi ino pravi rájsi z menov: Hvála Bógi, korbüla je gotova!“

„Zná sze da de leto! Csi bi z táksi rejcsi jasz szamo toj deci vecsérjo lehko szprávila.“

„No-no, dnesz zse vsze za dobro moremo gorvzéti. Ka rávnic mámo, tó mo tüdi i jeli. Csi nam ne dás nikaj, te idemo szpát, Denok nasz v nocsi te pun zsalódec ne de tezso, ino tak sze nam te od vrága tüdi ne de szenyalo. Nego zdaj pravi z menov: Hvála Bógi, korbüla je gotova!“

„Nóra bi bila,“ právi nazáj ta csemerna zszenszka.

„Csi ti pa jasz zapovejm, ka naj z menov právis: Hvála Bógi, korbüla je gotova! Je tó kaj lagoonjega, káksi greh?“

„Tí bi mi zapovedávo, tó bi vidla rada!“

„Ne csémeri me, jasz szam tvoj mózs, tí szí moja zseno, ino póleg szvétoga píszma more zseno szvojega mozsá bógati, z tem bole, csi kaj dobroga zselej od nyé. Zdaj ti pa escse ednók povejm, pravi z menov: Hvála Bógi, korbüla je gotova! ovacsi, pri mojoj düsi, de ti lagoonje slo.“

„No tó mo vidli! Tí scsés tvoje csemére, ka szí cejli dén nikaj nej napravo, na meni vópüsztití? Rávnic nej!“

Nancs je Tomásova zsená szvoje recsá nej dobro vöpovedala, kak je mózs zse edno leszkovo scsapico v rokaj meo ino z onov nepokorno tivárisico kleszto. Deca sze prímejo krícsati ino bezsfjo, kak vszigdár pri etaksoj príliki, k szószidi v dvor.

Ete je Tomášov boter bio, ino je rávnic k coj prisao, naj bi konec te domácse bojne poszlühno. „Ali za Bozso volo, kuma, ka szo vam vcsínoli botra, ka ji bíjete?“

„Ka je vcsíníla? Ona me je v ednom dobrom deli nej stela bógati. Tú szam szedo cejli drági dén pri etoj korbüli, naj jo zgotovim, ino moja zsená nidti praviti nescse z menov: „Hvála Bógi, korbüla je gotova!“

„Ja za toga volo me bújti scsés, tí tóvaj, tí . . . tí razbojnik . . .“ Eti imenüjejo ta botra nej jáko po cártlavom iméni szvojega mozsá, toga kumo.

„Jáko neszpametno sze je za táksega máloga zroko volo sáliti,“ je pravo boter, ino v tom mislenyi, ka je te hízsni mér zse szklenyeni, povrné sze na to domó ino povej szvojoj zseni vsze na toploma, ka sze je pri szószidovi zgódilo.

Eta ga obprvim szamo z ednov nyénov vühov poszlüsa ino dale vála vö za vecsérjo tesztó. Ali na ednók sze oglászi: „Hm! Je nej edno nóro delo, szvojoj zseni táksi nóri gúcs zapovedávati?“

„Ali, Zsüsksa, je denok nej kákse bozsno delo bíló, praviti: Hvála Bógi, korbüla je gotova!“

„Csi je pa nikak nej stela, on

bi pamet lahko meo,“ je právila nazáj ta Zsüsksa. „Szte ví moski lahko glühi bíl, ka szo farar tak lepó predgali, ka na díko Bozso neszmi nikoga prisziljávatí?“

„Tó je isztina, zagvüsno, pa po tom te nasz te vé tüdi prisziljávale, ka mózs naj vsze ono vkrajpovrzse, stero zsená nemre trpeti. Prav sze nyoj je zgódilo, ka je bita bíla!“

„Te nimák,“ szí je mrmála v szebi Zsüsksa.

„Ino tí tüdi ne bi za menov právila: Hvála Bógi, korbüla je gotova! csi bi tí jasz zapovedao?“

Pri eti recsáj je Zsüsksa trüclavo poglédnola gor.

„No, zsená, ne razszrdi me! Jasz te pítam: Scsés z dobra praviti z menov? Vrág i pekeo, na ednók povej za menov: Hvála Bógi, korbüla je gotova!“

„Nej za tebov, pa nej za botrom!“

Z tem je te tüdi te boter zadoszta meo. Popádne on eden bot ino zacsno je szvojo zseno escse bole rezati z nyim, kak prvlé Tomás to szvojo.

Na szamo szrecso szo rávnic goszpon notárjos slí póleg ino szo posztanoli za té lárme volo. Te boter odkrije szvojo glavó ino pripovedáva notárjosi, ka sze je zgódilo. Ete sze je potrüdo te hízsnike v mér szpraviti ino ide dale.

Próti dómi sze nyemi je to delo tak spájzsno vídlo, da je ono pri vecsérji szvojoj goszpej pripovedávao.

„Glej tí,“ odgovorí nyemi ona, „tak szte ví moski; vase goszpodsztvo ober nász zsenszk nes-

csete vu lübavi, nego vu mócsi kázati vö. Csi sze zseni kaj ne vídi, te jo za trüclavo imenüjete: csi szi pa moski dene v glavó kákso norfjo ino ono nescse tá püsztiti, te ví tó za karakter, za mosko sztálnoszt zovéte.“

„Kak Lujza,“ je pftao notárjos zacüdivani, „escse í tí scsés to szvojovolnoszt zszenszk zagovárjati? Za isztino szamo spájsz más!“

„Spájsz sze, spájsz tá: csi bi tí k meni prisao ino bi me z lejpimi recsmí proszo: Moja drága Lujza, pravi mi: Hvála Bógi, korbüla je gotova! tí tó dobróto vcsiním. Nego csi bi mi z táksim tálom prisao, kak te Tomás ali nyegov boter, z grobjánsztvom ali zná biti escse z sálov, ne vejm zagvüsno, csi bi tí vcsiníla tó.“

„Lujza, táksi gucs jasz ne poszlüsam rad!“

„Ka je isztina, more í isztina osztánoti. Zsena je nej dekla szvojemi mozsévi, nego nyegova prijátelkinya, ino ne vzeme níkse zapóvidi gor, nego sze szamo po prosnyi dá zravnati.“

„Mózs je bio ino bode vszigdár goszpód szvoje hizse,“ odgóvoro je te notárjos; nyegova dúzsnoszt je, na kelko je szamo mogócse, szvoje oblászt zapovedávanya z prijaznim tálom zakriti. Csi ga pa zsena nescse kak szvojega prijátela bócati, more ga kak szvojega goszpóda.“

„Jasz vu mózsi nigdár ne szpoznam mojega goszpóda,“ je právila na vez sz glász ta notárjosova zsena, „ino te proszim, ne idi na tó nigdár, ka bi mi kaj zapovedávao.“

„Csi bi pa jasz rávnic szdaj tó steo, ka bi mi právila: Hvála Bógi, korbüla je gotova! — naj bi z tem pokazao lehko, ka szi tí csednejsa, kak onivi drügivi dvej zszenszki?“

„Niháj me, jasz te ne bi bó-gala.“

„Jasz pa rávnic scsém, da bi me na ednók bó-gala; zsena, pravi za menov: Hvála Bógi korbüla je gotova!“

„Zsao mi je, jasz tí tvojo zselo nemrem szpuniti!“

„Jasz tí zapovej, kak goszpód ete hizse!“

„Ino csi bi me rávnic kak stécs z lejpa proszo, za níkoj í níkoj ne povejm vö z moji vüszte ete recsi!“

„Te te pa naj priziljávam? Lujza, ali ne boj í tí nóra. Na ednók pravi...“

Brezi vszega spájsza bi ete gucs na dale tüdi lagoji konec meo í v notárjosovoj hizsi, csi bi pri zádnyoj toj rejcsi te doktor notrisztópo v hizso.

On je dober prijáteo bio eti hízsnikov, ino je ocšiveszno vadlüvao, ka bi sze jáko csüdivati mogao, csi ne bi eti to nyefko csüo, priglihno onoj, stero je rávnic malo pred etim v grádi, gde szo to zgodbo korbülovo zse tüdi zvedili, csüti mogao. Í szamí goszpodin szo steli, naj nyihova zsena tüdi právijo za nyimi: Hvála Bógi, korbüla je gotova!

Goszpon notárjos szo oblübili, ka od szejmáo od szvoje zsené níkse tákse norije ne do vecs zseleli, ino nyihova zsena szo obeccali, ka de nyim zapóvid vszáka zselo szvojega mozsá.

Na szamo szrecso je te doktor escse ledicsen bio, ár sto zná, ka káksi recept bi on píszao doktorci, csi bi nyemi escse povedali, ka ka sze je pripetilo z ete korbüline zgodbe v cejlom meszti

onom. Zvün eti je escse v szedméri hizsaj bíla bojna na on vecsér, záto, ka szo te zsenzke tüdi nej stele praviti za szvojimi mozsévaj:

Hvála Bógi, korbüla je gotova!

Anekdóte.

Kak sze brezi pejnez palinka dobí.

Tam lezsíta dvá zse preci sztá-riva, dobro vözvejaniva pikosa vu szenci kre ceszté sztojécsega drejva ino sze kalíjsata v trávi — nej dalecs od szkrádnji hízs ednoga várasa.

— Turbo krüha, pa piti nej!
— mrkece te eden.

— Vej más vodó etam. Ali bi rájsi meo eden glazs vína?
— píta ga te drügi.

— Palinko mi daj, sztári pojeb! Vecs je vrejden z nyé eden deciliter, kak deszét litrov vína,
— velí te prvi.

— Jasz bi jo szám tüdi rad pio, — právi nyemi nazáj te drügi. Ali kak jo dobiva, kak? Ahá! Potégni szamo vö tvoje lejpi bejli pintni glazs z turbe, eto más mojega! Glihniva szta szi tak, kak dvej jajci. Idi etam k sztüdenci, zaperi jiva fájn na csíszto vö i napuni jiva z vodóv. Za dvá pinta lejpe, csíszto vodé te eden pint lejpe csíszto zsganice dobíva.

— Lehko csüdo vcsés csiniti, ka vodó na palinko obrnés?

— Ne pítaj me nikaj, szamo idi i vcsíni, ka szam ti pravo.

Odíde te prvi pikos i za krátek csasz nazáj prineszé tiva dvá pintniva glazsa vodé. Prejk vzeme nyidva te drügi, zatekne je dobro i notri nyidva dene v turbo szvojo. Za tejm dale ideta.

Nej dalecs vö z várasa v prvo krcsmo, v sterój je i preci doszta pivcov bíló, sze notri posztávi te drügi pikos, dene dol pred ostarjása eden prázen pintni glazs ino proszi z postenim tálom pún glazs dobre, bejle szlivovice.

Brezi vszega lagojega mislenya nyemi napuni ostarjás nyegov glazs ino ga nyemi v róke dá, kí ga je i na hitroma notri v szvojo turbo putiszno.

Nego da na placsiló príde réd — nema szvoje moenyé. Ednoga píszanoga filléra nemre nájdti v szvojem zsebki. Med szplojnov odpüscsenyé prosnyóv vzeme te küpec nazáj vö szvoje turbe te pintni glazs, ostarjás ga nazáj vösztocsi, dá tomi zsalosztno tam sztojécsemi pótniki te prázen glazs nazáj, i ete li hitro odíde tam odnet.

Za edno málo vöro po etom ednomi szvojemi pivci palinko dá te ostarjás, ali na hitroma jo je i nazáj dóbo tüdi. Csiszta voda je bila.

Te je escse komaj prevedo ostarjás, ka je te huncvuszki pikos nyemi eden pintni glazs vodé dáo nazáj, meszto nyegove palinke i Bóg zná, gde sze zse sztejple okóli zdaj próti vécsari.

Tiva pikosa szta zse dalecs hodila ete csasz póleg ednoga logá z tak jálnim tálom szprávenov zsganicov.

Te pazlivi foringás.

Eden vért sze je vu váras pelao notri, i pri vámi ga píta financ, ka ka má na kólaj?

— Ovesz, — právi celó na tíhoma te vért.

— Ino zakaj te tó tak na tíhoma vöprávide? — ga píta dale te financ.

— Naj me kobile ne zacšüjejo — nyemi je odgóvoro nazáj te vért. Sent je ne szprávi vecs z meszta brez poláganya, csi zvejo, ka ovesz vozijo. Jasz sze pa pascsiti morem dale!

Jágerszka prípoveszt.

Te jáger, steri je vszigdár príszégao na ísztino szvoje rejcsi, je v ednom veszélom drüstvi eto zgodbo prípovedávo:

— Ednök szam póleg bio pri ednom poszebnom deli. Za ednim drejvom sztojécsi szam vido, kak szta sze dvá beszniva medveda

celó gorpojela, tak ka je szamo eden máli küpcsec koszminya osztao z nyidva.

Spájszna pogodba.

Ednök szta szi dvá csloveka vküp vkúpila ednoga sztároga konya.

— Csi bom sze jasz neszao, te bos tí peski mogao idti kre méne, — právi te eden — csi bos pa tí só peski, te bom sze pa jasz neszao.

Ino te drügi busek je notriprivolo v tó spájszno pogodbo.

Haszek drüstveni kotrig.

— Na, kocsis, eti máte vaso plácso, tü pa eden máli nájem. Nego csüjite, malo hitrej bi tüdi lehko tirali.

— Ka, ka bi hitrej tüdi lehko tirao? Nigdár hitrej ne tiram! Jasz szam od sztvári branitel-szkoga-drüstva kotriga.

— Jasz szam pa od sparavnoga-drüstva kotriga, stero je protivník vszákomi nájemi, právi na tó te goszpód — nazájpotisznovsi v szvojo zsebko te nájem.

Po szlejpom táli.

Eden szíromaski szlejpi kódis proszi dár!...

— Ja kak szte pa sze mogli nájdti, ví szíromák szlejpi?

— Ja proszim, szamo tak po po szlejpom táli.

Te vodeni beteg.

Doktor: Pri vasz znaménye vodenoga-betega szpametűjem.

Betezsñik: Tó je nemogócse! Vej szam pa zse od stiraj lejť máo nigdár edne kaple vodé nej pio!

Pravico má.

Pri ednom obedi je nikák etak pravo k szvojemi póleg nyega szedécsemi:

— Nega bógsega nikaj, kak edna kupica dobrega vína.

— Na — odgovorí nazáj ov — te jasz za bógse szpoznam eden pún glazs dobrega vína.

Dober tanács.

Szkrivomá je edno ribo zgrabó eden vért, nego odszpodi nyemi je vöszťála od kapúta, kak je próti dómi só. Szrécsao sze je z ednim poznáncom, steri nyemi je etak pravo:

— Csűjťe me, boter, drűgócš ali kracsiso ribo morete zgrabiti, ali szí dúgsi kapút oblejcsite gor.

Britkócsa inasa.

Glazs je sztro suszťerszki inas z vñnom.

— Jaj meni! — je krícsao v szvojój zalesznoszťi — glazs sze je potro, bár bi jasz zse tűdi preťrpo to bįjťe domá.

Na báli.

Na ednom báli je eden mládi cslovik ednomi ténke nogé ima-jócsemi oficeri nedovedócš na nogó sztópo, na stero sze je té csemerno zdró na ovoga:

— Nepazľívec, ne vejťe paziti, lehko tó misľlite, ka szam szí vkradno moje nogé?

— Bóg me vari tó misľliti, goszpód moj! — je bio te odgovor, — ár csi bi je vkradnoli, te bi szí lehko malo mocsnejše vözébrali.

Te vrág.

Szťric: Zakaj szí prisao ráv-nics zdaj k meni?

Máli pojbec: Mati szo mi tak pravili, ka naj odídem kama, ne márajo csi k vrági, te szam pa sze k vám prisao.

Kama je valón?

Szodec vu várası: Vı kama szte valón?

Szvedok: Tó nidťi i szám ne vejťm.

Szodec: Ali domovino morete meti záto.

Szvedok: Od engliskoga ocošno francuske materé na amerikánszkom hajóvi, na gréskom mórji pod tórszkov zászťavov szam sze naródo, tak mi szvedocsi moj rodjenilísťť; naj mi povejo zdaj zse oni, ka kama szam valón?

Polejsanya zrok.

Szodec k tomi tozsenomi: Máte escse káksi zrok, steroga za polejsanye naprej lehko prineszíte?

Tozseni: Proszim nyih goszpon szodec, naj gorivzemejo za polejsanye moje kastige i ono, ka szam zse v moji máli lejtaj tüdi za nikoj valón bio.

Nej je meo nozsa.

— Vi szte z tem tozseni, ka szte edno jagnye vkradnoli.

— Szpoznam, glád me je prineszao na tó.

— Za toga volo, csi je sto lacsen, nyemi nej trbej vcsaszi edno cejlo jagnye vkrádnoti.

— Za odpüscsenyé proszim, da szam pa nej meo nozsa pri szebi, ka bi sziz szamo eden falácsicsek vrezao dol z nyega.

Razmi k tomi deli.

Eden sztári, nevajeni pívec je tó nóvo víno kostávaó.

— Tak mládo je, mrmra v szebi, ino zse tak bozsno.

Delati ali nej?

Kódis: Proszim eden máli dár, jáko szam lacsen.

Vért: Zakaj pa te ne delas?

Kódis: Káksi haszek bi meo z toga, te bi escse bole lacsen pósztáo.

Dobro kezessztvó.

— Zse szam vam povedao ino vam právim i zdaj, ka pri meni nemate vecs porge.

— Vej tüdi i nikaj nescsem küpiti, nego ete moj szószid scséjo nikse blágo meti na porgo.

— Toga vasega szószida ne poznam.

— Tó nikaj ne dene, jasz dober sztojím za nyega.

Huszárszka zsaloszt.

Gda szo v 1848-mom leti honvédje büdinszki grád notrijemáli ino bi zse gor na sztené plezili, szo je z nevoscseím tálom glédali ti huszárje.

— Zdaj mi je pa za isztino zsao, ka szam huszár, — právi med nyimi eden jáko zsalosztno.

Vö z sóle.

Vucsiteo: No Pisznyák Jancsi! povej mi, ka moremo csiniti, csi scsémo v nebésza pírdti?

Jancsi: Mrejtí moremo — goszpon vucsiteo.

Vado sze je.

V ednoj vesznici szo ednók klenckali z zvonámi. Zosztráseno je bejzsalo lüdsztvo vö z szvoji hízs Na vsze kraje szo szpitávali, gde gorí? Na ednók szamo tiho grátajo ti zvonóvjé, i dolkricsf te nóvi zvonár z törma:

— Idte szamo domó, vej sze szamo zvoniti vcsím!

Szám sze je vlóvo.

Drva je pelao eden vért na plac. Vu váraši je zadenolo edno prekól ednoma goszpódi za kapút i razcseszno ga je. Pred szodca pride to delo, i gda bi te tozsec zse naprejdáo to delo, szodec je pítati zacsno i toga obtozsenoga, ali ete je ni glásza nej dáo vö z szébe.

— Vej je ete nejmi! — právi po tom te szodec.

— V niksem táli nemre nejmi bidti, — odgovóri te tozsec, — vej je pa po cejloj vulici szploj krícsao: paszko mejte, paszko mejte!

— No csi je pa tak krícsao, ino ví szte itak nej szkrb meli na szébe, te ga nidti szódití nemrem. Szamí szte szi zrok bíli vasemi kvári. Lehko odídetá zdaj! — právi nyima te szodec.

Doli je púszto.

— Velki gospod, milosztiven gospod! náj mi dájo edno pipo dohána! — proszi eden po póti idócsi cigán od v hintóvi szedécsi trej diákov ednoga.

Te oproseni sze je zaszmejao nad tím velkim doblenom titulusom, dá nyemi za edno pipo dohána i gda szi jo je cigán zse naklao, páli právi:

— Mládá mojá goszpodá ali edno malo ognýá mi tüdi darüjejo?

Spice je nyemi tüdi dáo te eden diák ino cigán, malo nazáj idócsi od hintóva, kricsí te na nyé:

— Jeli pojbjje, ka szte ví szamo diácje?

Po decsinszkom.

— Povej mi szamo, mama, z koj szta zsivela Ádam pa Ejva v paradicsomi?

— Z narancsami, z figami, z datlnami, mála moja csí!

— Jaj, pa szo te zse tüdi bíli kucsébri pa trzsci.

Pri pivi.

— Pij, moj prijáteo, te sör je dnesz ja prevecs bozsen!

— Ka, te pa naj záto pijém, ka je prevecs bozsen?

— No ja, ár do tecsász nam ne vdárijo drügoga na pipo, dokécs toga ne szpíjémo!

Nepotrejbno ponávlanye.

Pri zdávanyi je te mládi pár v ednoj vesznicskoj cérkvi, ino te mladozsenec ne právi za pom one recsí: „Jasz jo lüvim.“ Pop tó mészli, ka ga te mladozsenec ne razmi dobro, záto je nyemi znóva naprejprávi. Ali te mladozsenec itak múcsa.

— Pravo za menov, nyemi velí na tihoma te pop.

— Ja, zakaj bi krícsao tó tü vö pred telkim lüdsztvom, povedao szam tó jasz zse Katiki, gda szva szamá bílá.

Dvá konca cigára.

— Moj goszpód z vszákoga cigára szamo malo kadíjo na konci, — sze hváli eden goszpodscki kocsis v krcsmi pred cigánom.

— Já, jasz vszákoga tŷj számo málo na konci kadím, — právi nyemi nazáj te cigán.

V zálog niháni jŷnec.

Eden pár lejpi jŷncov pogodí vŷ eden ténke mosnyé meszár na szenyi od vértá, i právi nyemi, ka nyemi te jŷnce dúzsen osztáne.

— Csi nemate ví goszpód pej-neze, te mi morete zálog dati do tecsasz, dokécs mi plácsate, — právi nyemi te vért.

— Znáte ka, prijáteo, — sze obrné k nyemi te jálen meszár, ednoga jŷnca odzseném, toga drŷgoga vam pa v zálog nihám za prvoga. Dobro de? Tó je róka moja!

Vért notri vdári v nyó to szvojo ino pogodí sze na té nácsin z nyim. Nego escse i dén denésnyi tüdi esáka, ka te jálen kŷpec gda resí vŷ szvoj zálog.

Csi szamo tó scséte.

— No csákaj me szamo cigán, — krejga sze spán na marofi z cigánom, steri je pri kŷraj bio od bérosov popádjeni, z zsandármi te zse odgnati dám tá, ka mi tak na náglo ne prídes vecs pred ocsi!

— Nigdár sze náj ne trŷdijo z tem gospod, — právi nazáj te móre, csi számó tó scséjo, te me náj pŷsztijo eti odnet, szám tŷj ták odídem, ka me nigdár ne do vidli vecs ná tom szvejti!

Z vcsenyá návuka.

Kaplán v sóli: — Povej mi, moj szin, ka zovémo za limbus?

Prvi solár: Za limbus právimo ono meszto v purgatoriumi, v sterom szo dŷse ocsákov brezi trpljenja csakale Mesiása.

Drŷgi solár: Proszim goszpon kaplán, jasz bole znám.

Kaplán: Povej te tí tüdi, moj szin.

Drŷgi solár: Ocsa szo mi domá tak pravili, ka limbus je tiszto mocsarno meszto na nasem trávniki, gde szo nam jŷnci vojznoli ovi dén.

Cigánszka jálnoszt.

Na prvi dén májusa v gojldno szo sze igrati prijali cigánje pod oknom dvorszkuje hízse. Te dvorszki szo rávnics lagoje vŷle bílf, odposzlali szo te cigáne, i nej szo nyim dáli nikaj.

Glédajo eden na drŷgoga ti cigánje ino zacsnejo z muzsikov vszi z ednim grlom na vesz glász popejvati:

„Dáj nyim Bozse sztó levóv, sztó levóv pa nej prászcov; dáj nyim Bozse...“

Te dvorszki szo sze na tó szmejati hapili ino pét korón szrebrni pejnez szo nyim poszlali vŷ.

Cigánje szo pa zmejsanim obrázom sli tam odnet.

Veszéli glász

v reume, gihta-
bolecsíni trpécsim!

Dr. FLESCH-a

Osi v **gihti**, **reumi** trpiti, ne
probajte nikseféle drúgo vrásztvo,
nego kúpíte eden glasz

Dr. FLESCH-a

REUMESPIRITUSZ

steri giht, szlabo mocsno reumo, róke, nóge, hrbta, krízseca bolecsíno, rók ino
nóg szlaboszt, po vdárci, napnyenoszti, pretégyenoszti, vöobrnoszti szhájojće
bolecsíne ino otejk bole gvúšno zvrácsi, kak stero stécs drúgo zvúnesnye ali znot-
resnye vrásztvo. Nyegova pomócs sze v nájmensem vrejmeni vídi, escse pri sztárl
boleznosztaj túdi, pri steri szo nidti toplice, nidti drúga vrásztva nej valála.

— Dobí sze pri gornájdajócssem ino jedíno delanom: —

Dr. FLESCH E. L. „Vogrszke króne“

apoteki

GYÖR

Baross-út 24.

Pred núcanyom.

1 1/2 deci-
literszki
glasz kosta **2⁼⁼K**

Na dúgi núc va-
lón „Fam-
ilie“ glasz
kosta **5⁼⁼K**

Pri trojmi máll,
ali dvema Fami-
lie glazsa ren-
delúvanyi sze
brezi sztroskapa
zavzétji odposle.

Po núcanyi.

Tábla za stempelne.

I. Skála.

a) za vekszelne do 6 mejszecov, b) pri trzstveni kontraktusaj, c) pri dúzsní piszmaj do 3 mejszecov.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	150 korón	—	10	Od 2700 do 3000 korón		2	—	
Od 150	"	300 "	—	20	" 3000 "	6000 "	4	—	
" 300	"	600 "	—	40	" 6000 "	9000 "	6	—	
" 600	"	900 "	—	60	" 9000 "	12000 "	8	—	
" 900	"	1200 "	—	80	" 12000 "	15000 "	10	—	
" 1200	"	1500 "	1	—	" 15000 "	18000 "	12	—	
" 1500	"	1800 "	1	20	" 18000 "	21000 "	14	—	
" 1800	"	2100 "	1	40	" 21000 "	24000 "	16	—	
" 2100	"	2400 "	1	60	" 24000 "	27000 "	18	—	
" 2400	"	2700 "	1	80	" 27000 "	30000 "	20	—	

II. Skála.

Za one dokumentuse, steri niti pod I, niti pod III. skálo ne szlisijo.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	40 korón	—	14	Od 3200 do 4000 korón		12	50	
Od 40	"	80 "	—	26	" 4000 "	4800 "	15	—	
" 80	"	120 "	—	38	" 4800 "	6400 "	20	—	
" 120	"	200 "	—	64	" 6400 "	8000 "	25	—	
" 200	"	400 "	1	26	" 8000 "	9600 "	30	—	
" 400	"	600 "	1	88	" 9600 "	11200 "	35	—	
" 600	"	800 "	2	50	" 11200 "	12800 "	40	—	
" 800	"	1600 "	5	—	" 12800 "	14400 "	45	—	
" 1600	"	2400 "	7	50	" 14400 "	16000 "	50	—	
" 2400	"	3200 "	10	—	" 16000 "	17600 "	55	—	

III. Skála.

a) za küpilne i drüge kontraktuse, b) pri dopüscävanyaj, c) pri szlüzsbeni kontraktusaj, d) pri kvitingaj orszácskoga spilunýá, e) pri obescävanyaj, f) pri dúzsní piszmaj na dugse vrejme, g) pri drüstveni kontraktusaj.

Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.	Vu návadni pejnezaj			kor.	fill.
	do	20 korón	—	14	Od 1600 do 2000 korón		12	50	
Od 20	"	40 "	—	26	" 2000 "	2400 "	15	—	
" 40	"	60 "	—	38	" 2400 "	3200 "	20	—	
" 60	"	100 "	—	64	" 3200 "	4000 "	25	—	
" 100	"	200 "	1	26	" 4000 "	4800 "	30	—	
" 200	"	300 "	1	88	" 4800 "	5600 "	35	—	
" 300	"	400 "	2	50	" 5600 "	6400 "	40	—	
" 400	"	800 "	5	—	" 6400 "	7200 "	45	—	
" 800	"	1200 "	7	50	" 7200 "	8000 "	50	—	
" 1200	"	1600 "	10	—	" 8000 "	8800 "	55	—	

Kossuth Ferenc pászmo.

T. Balázsovich Sándor
Prágában írta

„Mentőleg ez a bántalmat.
nál az „indavess” betegségére jó
kezelésnek mutatkozott, kérem legyen
minden nekem három (ny, korona) üveg-
gel külföld, a miért ajánlom.
Ványuval három korona az ötven
fillért külföld, a csakly többet
a pakolásra is elküldés keltet.
Génel fedésük lévén várnak
tisztelettel

Kossuth Ferenc

II. Pászmo.

Postíváni Goszpon Balázsovich!

Naj bodo tak dobri ino mi po
postenavzétji naj 6 glazsov „Bicsja-
spiritusz“-a kak najprvé poslejo.

Budapest, 1904. nov. 9.

Z pozdrávenyom Kossuth Ferenc sz. r.

Zahválna- ino szpoznanapizsma od vszeh krajín országa.

Preporácsajo ti najjimenitnejši doktorje, kak:

Dr. Tóthlussy Gyula prejdnyi doktor kr. vog. zseleznic (Budapest, Andrassy-út 83.) písejo: „Mojí betezsnicje hváljo te „Bicsjaspiritusz“ prevec jáko, poszebno pri od prehlajenyá szháhajócsi boleznosztaj, tak kak i pri protíni ino Reumi.“

Ta prva doktorca Vogrszkoga országa, vizikoplemenita goszpá Dr. Hugonnay Vilma grafica (Budapest) písejo: „Bicsjaspiritusz“ je peszebno próti gláveboleznosztli, kotrírgyanyi, reumi i, t. d. kak najvék-sega valánya. Malo minót po notírribányi nej szamo ka henyá bolecsína, nego i najvecskrát túdi i celó vóosztáne.

„Bicsjaspiritusz“ kosta: velki glázsek 2 kor., máli glázsek 1 korona, probeglázsek 40 fillerov.

Po posti z kistov i z sztroskom vréd	}	3 máli glázski 3 K 60 f.	}	12 probeglázsov 5 K
		6 „ ali 3 velki glázski 6 K		30 „ 10 „
		16 „ „ 8 „ „ 15 „		60 „ 18 „

Balázsovich Sándor Korona-Apotheka ino laboratorium
székelyszki vraszt delanya.
SZEPSISZENTGYÖRGY, Erdély No 104.

Postíváni Cstiteo!

Eto je te právi tiszka od szamoga
Kossuth Ferenc pászmo, steri
szám nájbole poszvedocsi, ka je

„Bicsjaspiritusz“

nej kákse vszakdenyésznye brezi
valánya vrasztvo, nego da je ono
to jedíno domácevrasztvo, stero
gvúšno pomócs dá próti

Protíni i reumatiskim bolecsínám.

Tó vrasztvo je kak nájbogsega
valánya próti kotrírgyanyi,
influenzi, náthi ino vszem od
prehlajenyá szháhajócsim bo-

→≡← leznosztaj. →≡←

Pravica obláda!!!

Schneidera, resickoga patekara je lugoski král. sztolec na 400 koron kas-tige i 500 koron sztroskov obszodo, ár je krivi Fellerov Elsa-Fluid rédo i pod imenom Luisa-Fluid trzsova. Schneider patekara vrasztva je birovija dvakrat vkraj zéla. Rávno tak krivoga je delao Hoffenreich Béla budapestinszki patekar pa ga je pod imenom Gold-Else-Fluid odavao. Feller apotekar je njega túdi tozso, záto sze hábajte krivoga. Fellerov Elsa-Fluid je szamo te právi, csi je nanjem eto poleg sztojécse z naménje, stero posztáva brani, i csi vszaka ce- dula má „Elsa“ znaménje i csi je vszaki glazs z belim pokrivalom zapreti i na vszakom návuk (vu steroga je vszaki glazs zoszúkani) je csiszto stampano: „Fellerov-dobrodúsécsi Rasztlin-Essencia-Fluid z „Elsa“ znaménjom i „Feller“

podpiszkom. Vszaki naj sze hába krivoga i naj pázi na eta znaménja, ka právi Fellerov Elsa-Fluid z krivimi nevalánimi ne zmesa. Pri kúptuvanji vszigdar Fellerovoga trbej prosziti z Stubice i szamo te zéti, csi je „Elsa“ znaménje gori, Fellerovoga Elsa-Fluida mocs poznavsi szo vnogi krivoga rédili; takse krive moremo od zsebé odvrnti, i sze nedajmo z szpo- dobnimi iménami, kak szo na pr. : Luisa-Fluid, Gold-Else-Fluid, Salvator-Fluid, Sidro-Fluid, Szveta-Fluid, Indiai rasztlinina zsganica i t. d. za- pelati dati. Ki právi Elsa-Fluid scsé meti, steri proti vnogim betegom kakti: trganji, bodanji, zób boleznoszti, ognjoperi i süsam, krcsi, ocsnomi betegi, nog-, ledevjá i rók betegi, opesanji, koszt betegi, szlaboszti i t. d. valá, naj szí ga przszlovi od onoga, ki ga rédi: od Feller V. Eugen patekara Stubica 120 numera (Zagrab. gráscsina), ki 12 máli ali 6 dupliski glazsov za 5 Korón franko posle.

Goszpon Thierry A. apotekári v Pregradi póleg Rohitscha.

Becs, 1906. jun. 11.

Jáko postúváni Goszpód!

Zahválnozst ino priporácsanye.

Té, od nyi gornájdeni Centifolie-flastrom szam zse vecs lejt od nyi dála prineszti ino mi je, kak i mojoj cséri jáko na velki haszek bio. Mojoj cséri sze je od nosnyé csarni strumfeo na nógi krv zgíftala. Doktor príde ino ope- rejra nogó, ár je zse cejla v gnojí bíla (poplat, péta ino oglao) on je hodo stiri tjedne dugo v mojo hizso, ino nóga je nej bógsa grátala, vszeféle fárbó je mejla ino szam szkoro zsile ovárala szkóz onoga zareza, steroga je doktor napravo. Na zádnye mi je tó pravo, ka zná bidti csonta prhnej v nyoj ino szí tak míszli, ka nóga vesznóti more. Jasz szam sze zahválila nyemi na tó ino szam doktora nej dála vecs zvati, kúpila szam szí od nyih gornájdeno Centi- folie mazalo ali flajster ino glej! nóga je od dnéva do dnéva bógsa gracstúvala ino sze je z tim flastrom vözvrácsila. Dnesz je moja csí 14 lejt sztara, mocsna ino zdrava. Tak je bíló i pri mojoj materi, kí szo edno odprejto rano meli na nógi pri glezsnyí szkóz 20 lejt. Jasz szam nyihovo oglaszúvanye od centifolie- mazala cstejla ino szam szí nisterne teglne prineszti dála po posti; mí szmo te to centifolie-mazalo gori djáli na rano ino szam to nogó céló vözvrácsila. Céló je dobra zdaj. Rana je céló zacejllila, po mazali sze je vözcsisztila ino prvlé odprejta rana je z cejloma zarászla. Moja mati szo zdaj 70 lejt sztari ino bole drcsejo, kak edna mláda deklina. Preporácsala szam to mazalo szto- tim i sztotim zszenszkom, moskam i deci za rane. Ednoj zszenszki z bolécsimi ceckami, stere je doktor rezati steo. szam dála nyihovo centifolie-mazalo ino zse na pridócsi dén je gnoj z eebkov sze vócedio. Toj betézsnój je lezsez grá- tala ino za nisterne dén szo nyoj cecki céló dobri grátali. Z szkuznatimi ocsmí je prisla zszenszka k meni ino sze je zahválila jezerokrát za té centifolie-flajster z angela-varúvácsa apoteke v Pregradi póleg Rohitsch szlatine sztúdenca, steri

nyoj je prszi obráno. Mojega sztrica szin je dolszpadno z bicikla ino vrazo sze je na nógi na csonti. Eden dén nyemi je otekati zacsnola nóga, gnoj sze je kázao na rani ino csemérno erdecoszt okóli nyé, te szi je nyihovo centifolie-mazalo zacsnó gordejvati ino szi je vözvrácsó nogó. To edno nyim lehko povejm, ka szam od nyi gornájdéno centifolie-mazalo sztotin i sztotin lüdém preporácsala, steri szo mi vszi zahválni za nyó ino mo jo esce i dale preporácsala. Jezerna hvála záto od vszej od nyihove Centifolie-mazalo zvrácseni.

Z pozdravlenyom

Weishar Josefina

cejszka-baba,

Becs, IV. Favoriten-strasse, II. Stiege 3.

„Ich dien“ je napiszek toga poznánoga nünestemplna, steri Thierry A. apotekára balszam próti malo ali nikaj nej vrejdnim drúgim delanyom pravdeno csuva. „Ich dien na pomócs trpécsemi národi“, sze gornájdavec túdi i lehko hváli, ár je kincs familie pri betegi Thierry A. apotekára balszam ino Centifolie mazalo, steri mocsno valánye je od doszta i vnozsino doktorov szpoznano ino gvüisno kak domácsó apotheko vcsinýjo. Jezerno zahválni píszem poszvedocsi hasznovitoszt eti vrásztv; kniga od vszej eti sze na zselenyé brezi sztroska odposle od angela-variüvácsa apoteke Thierry A.-a v Pregradí póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.

Vu iméni nyihove viszokószti

Saha z Perzsie je dvorni apotekáros Feller Eugen V. Stubica, 120. No. (Zagrabska vármegyija) szledécse szpoznano píszmó dóbo: Jasz szam szrecsen nyim na znánye dati, da szo nyihova viszokószti Sah z Perzsie, vu szvojem gorzdrásányi v Belgii nyihovo valáno vrásztvo Fellerov Elsa-Fluid núcali ino szo

z nyim jáko zadovolni bíli. — Dvorni apotekár Feller szo perziánszko szuncseno-ino oroszlánszko-metálio ino szrebro metálio spanyolszkoga erdecsega-krízsa dóbili. Fellerov Elsa-

Fluid, kak i Fellerove Elsa-pilule sze nakincsene bíle z prvimi metáliami, zlátimi ino postenyá krízsamí na vöposztavlenýj v Párisi, Londoni, Berlini, Rími, Nizzi, Marseilli, ino doszta májo szpoznáni listov od doktorov ino vecs od 71000 zahválni píszem poszvedocsi tó, ka Fellerov Elsa-Fluid ino Fellerove Elsa-pilule pri nájvecsi vünesnyi ino znotresnyi betegaj csüdnovító pomágajo ino záto sze pred vsze drúga domácsa vrásztva morejo posztaviti. 12 máli ali 6 duplisni glázskov Fellerovoga Elsa-Fluida kosta 5 Korón. Csuvati sze moremo od zanapravenýj ino naj sze zrendelúje ednáko od Feller Eugen V. apotekára, Stubica, 120. No. (Zagrabska vármegyija.)

Sto szvoje zdrávje gorzdrásati sesé, naj bode pazlívi pri odebrányi szvoje vszakdanésnye hráne. Med etimi na prvom meszti sztojí ta práva-koloniálszka káva, ali stera je zsülic-, szercá- ino szalódca betézsni jáko skodlíva. Za toga volo bi eto vszigdár szamo dobro napüscseno mogli piti Za tak izvrsztno je szpoznána nase domovine szládna káva. Poznána Kathreiner firma k szvojój poprej k razsirjenoj ino radoimájócsój Kneippovoj-szládnój kávi szamo te nájbogsi szlád nüca, steromi zvün etoga esce po ednom poszebnom deli táksi vöpovejdani práve-káve ték dá, ka eto szládno-kávo kak nájzsmájnejsze zadomoscenyé, zvün etoga kak jedíno meszto práve káve lehko preporácsamo. Ti nájprvejsi znánci szo preglednoli ino vöszprobali Kathreinerovo Kneipp-ovo szládnokávo, i izvrsztno porácsanye szo dáli od nyé. Náj na zádnýe je XIII. Leo pápe poznáni dvora-doktor Lapponi etak píszao: „Vasa poznána glaszovitna Kathreiner-ova Kneipp-ova szládna-káva vsze one prejdnyé

lasztivnoszti láda, stere dobrojedci ino doktorje od zadomescsenyá coloniálszke-káve lehko zselejo. K coj denem, ka sze núcanye vase szládne káve pri nasz vszigdár bole rászirjáva." Bár bi vsze povszédi tó tak biló, i vszáka szkrbna vertinya bi na haszek szvoje familije to zdravo, dobroga téka Kathreinerovo kávo núcála dén za dnévom. Pri kúpili je pa nej zadoszta szamo szládno-kávo prosziti, nego Kathreiner imé sze poszebno glaszno naj povej vó, ino pazko moremo meti na tó, ka sze nam szamo naj ta práva Kathreinerova Kneippova-szládna-káva v dolzaprejti právi paklínaj dá vó.

Edno sztrasilo lúdsztva je on nevidócsi naprijáteo, steri sze vu nevidócsój fórmí bacille na lúdsztvo vzeme ino szí med nyimí áldove beré. Tuberkolózis je ete, nájsztrásnejsi vszej betegov. Jáko znameniten je za toga volo on glász, ka sze je nájslo, vu engliszkom vónaszttávlanyi z zlátov metáliov ino postíványá-piszmom szpoznánim Halápi-ovom „Tuberin“-i edno tákse vrászvtvo gornájditi, stero nej szamo ka vtisa, nego kaseo, krvnovóplývanye, necso-nsvicanye vkrajszprávi, appetitus pobógsa, tejla zsmécso podigne. Nyegovoga hrklov-iztoplena mócs je kakti ober vszega. Naj szí záto vszáki zrendelúje eden máli glasz z nyega za 3 Koróne, ali ednoga velkoga za 5 Korón z jedíne prejdnye depó-e Apostolszke-apoteke v Budapesti, József-körút 64. Razréd 89., od kod do oni po postí na ednók odposzlani.

Vsze vrászvtva ino domácese núcanye, szamoszti, stere sze razglasne, sze dobíjo práve ino po fáł cejni vu glaszovitnoj Elsa-Fluida-fabriki dvornoga apotekára Feller Eugen V. Stubica, 120. No. (Zagrabecska vármegyija.) Brezi ka bi sze na vsze kraje vszefelé vrászvtva zrendelúvala, je dobro, po málom sztroski vsze na ednók po nájfalejsój cejni zrendelúvati pri Feller Eugen V. Stubica, 120. No. (Zagrabecska vármegyija.) Vszák-denésnye postno odposílanye, záto vszigdár friska napravlenyá.

Z mirovnov dúsnovesztjov lehko materam ino poprejk vszejm zszenszka preporácsamo, naj te frisko ino gvúšno valajócsi **Babymira-Crème** apotekára Brodjovin H.-a núcájo, bógsi je on kak vszáki drúgi, mále decé poszípavajócsi práh, hitro pomore próti vóvdárjenyi krászt kózse i gláve, stírdeszetnoszti, poszúsi gorzvoscseno, szpókano, zdrápano kózso, szlúzszi z nájbógsim tálom nóvo glátke kózse rászti, csi je ona vu vetri ino mokrócsi braszklava grátala. Babymira-Crème 5 skatúl odposle za 3 Koróne 20 fillérov te delajócsi Brodjovin H. apotekár v Zágrebi, Zrinjski-plac 45. (Zagrabecska vármegyija.)

Cslovócseni Prijátelszti dúsznoszt vszinimo, gda gorizovéma betezsno lúdsztvo i nyim **Dr. Flesch E. L.-a gyórszkoaga patikárosa** v nasem kalendáriumi sztojécse **gihta vrászvtva** naznánye dávanye. Mi túdi vórzema od toga, ka je tó nej kakse níkaj nej vrejndo csúda vrászvtvo, líki kak nam notri pokázana vecs jezero zahválna-piszma kázsejo, dosztrakrát vó szpoznano vrászvtvo, stero zse doszta lejt trpécsemi csloveki nazáj dalo mócs i zsítek. Ne szpadnite vbojaznoszto csi po drúgom mazali núcanya bolecsína do denésnyega dnéva nej vtísala. Napúsztite sze dale od **reume** i **gihta** mantrati, líki dente edno probo **Dr. Flesch-a gihta vrászvtvo** ino ví te túdi blagoszlávlali etoga vrászvtva gori nájdajócs. Zvéksega v nasem kalendáriumi sztojécse naznánye dávanye kázse.

Nazáj gornájdéna szreca je nazáj gornájdéno zdrávje, záto kak nájbole lehko nasim p. cstevcóm to nezapodálívo, frisko ino jáko valáno vrászvtvo Fellerov Elsa-Fluid, z steroga 1 tucat 5 Korón brezi sztroska kosta ino te hasznovito hváljene Fellerove Elsa-píule, z steri 6 skatúl 4 Koróne kostajo, preporácsamo. Etívi obedvej vrászvtvi sze od doktorov i betezsníkov vszigdár bole i bole hválíjo ino nebi szmeli v níksój hizsi faliti. Ár je doszta vrászvt dnéva do dnéva pohváljeni, násim p. cstevcóm

dobro scsémó szpraviti z tem, csi je od zanapravenjá varjemo ino vu vszem zavüpano preporácsamo sze obrnóti vu píszmi k Feller Eugen V. apotekári, Stubica. 120. No. (Zagrabecska vármegyija.)

Edno dobro domáce-vrásztvo. Med domácsimi vrásztvami, stere sze **pri prehlajenyi** i t. d. za bolecsínovtisanye ino dospelajócsím nutri-ribanyi nücajo, Dr. Richter-ove apoteke laboratoriumi v Prági delajócsi Anker-Liniment caps. comp. (Anker Pain-Expellera napravlanye) na prvom meszti sztojí. Nyegova cejna je fál, K —.80, K 1.40, K 2.— po ednom glazsi; vszáki glazs je vu lejpo skatulo szpaküvani ino sze od „**Richter**“ firme ino od poznánoga erdecsega „**Anker**“-a lejko szpozna.

Za naso deco to nájbógse! Sto scsé, sto nescse na bozsicsne szvétké zlehka trejta zabavlanya kúpiti, sto sze nad spilom, zabávlanyom szvoje decé veszeliti scsé, z recsjov sto szvojim lüblénim to nájbógse zselej, onomi Richter F. Ad. ino comp. firme král. dvora ino kamare posílavcov, Becs I. Operngasse 16. fino napravlenoga kouranta (Anker-Kamenozídani omárcsekov, Anker-Mosztóvzidni omárcsekov i t. d.) preglédanye preporácsamo. Tak bi vszáka mati ete kourant pred kúpilom bozsicsni dárov pazlívó szkózprecsteti mogla, i ztejm bole, ár sze ete kourant zóbszton ino brezi sztroska posle ino sze gósztokrát nej ta práva dela brezi „**Anker**“-a ponüdivajo.

Kossuth Lajosa szln, Kossuth Ferenc v preminócsém leti prevecs betezsen bio i dúgi csasz je mogo v poszteli osztáti, Reuma beteg je mantrao nyega. Med doszta vrásztmi, stere té csasz nücao, szo nyemi nej valála nikaj. Naszlednye probo djao z ednim Székelyszkim domácsim vrásztvom i na hitroma sze odszlóbodo. Eto vrásztvo je dobro poznani **Bicsjaspiritusz**. Po tom je Kossuth Ferenc szan zrendelüvao pri delajócsém: Balázsovich Sándor patikárosi Szepsiszentgyörgy (v Erdélyszkom), i csüdivanye vadlüvao ober **Bicsjaspiritusz** vrásztva dobre pomócsi. **Bicsjaspiritusz** vszepovszédik, gde szo szamo na probo nücali onoga, zahválnoszt dóbo. **Bicsjaspiritusz** je pri szaksen betégi na pomócs, záto náj nancs pri ednoj hizsi ne fálí.

Blizsánya orszácska szenya i proscsénya.

V nasoj okroglíni.

Alsó-Lendva (Lendava), jan. 25., v szred oposztni csetrtek, po riszála j na drúgi pondelek, jul. 28., aug. 28., okt. 28., pred Bozsicsom v csetrtek.

Bagonya (Bogojina), máj. 19. szept. 4.

Battányd (Püconci), máj. 28., jul. 10., szept. 10., nov. 10.

Battányfalva (Rakicsan), márc. 26., pred riszála j v tork, jul. 2., aug. 16., okt. 8.

Bellatincz (Beltinci), jan. 20., febr. 24., ápr. 25., jun. 27., jul. 15., nov. 5.

Csákány febr. 25., máj. 2., jun. 8., aug. 6., szept. 8 ino 29., nov. 25.

Csáktornya (Csakovci), febr. 3., na velki pondejlek, jun. 30., aug. 3., okt. 13., nov. 25.

Csendlak (Tisina), február 25., jun. 5., szept. 9.

Cserencsócz (Cserencsovcí), na dén Szv. Krizsa.

Csesztreg, jan. 19., máj. 16., aug. 25., okt. 31.

Deklezsin (Doklezsojve), jun. 18., aug. 21.

Dobra (Neuhaus), na prvi pondelek po Szv. Stevan králi ino po Vszejszvéta j.

Dobronak (Dobroník), po tejlovom v pondelek, jul. 25.

Dráva-Vásárhely (Nedelisce), márc. 10., jun. 15., po Angelszko j nedeli v pondelek, dec. 13.

Felső-Lendva (Grád), márc. 28., jun. 20., aug. 16., szept. 29., nov. 30.

Felső-Szőlnök (Zgornji Szanik), jan. 1., máj. 1., jun. 1.

Gyanafalva (Jennersdorf, Zsenávcí), febr. 14., máj. 12., aug. 23., nov. 25.

Hidegkut (Cankava), po Cvetnoj- i Szv. Trojsztva-nedeli v pondelek, na dén Ruperta v szeptemberi, nov. 11.

Hodos, márc. 10., jul. 5., aug. 19., okt. 4.

Korong (Króg), máj. 4.

Kottor (Kottoriba), márc. 9., jun. 27., szept. 30., nov. 30. po máj. 3-em v nedelo, po szept. 15-om v nedelo.

Körmend (Kermedin), febr. 2. márc. 12., ápr. 5., máj. 10., jun. 24., jul. 20., aug. 24., szept. 21., okt. 18., nov. 11., dec. 13.

Köszeg (Güns), na dén pred Cvetnov nedelov, na dén pred riszála j, pred Jakobovom, po Egidiusa dnévi, pred Orsolov, i v pondejlek po 3. Advenszko j nedeli.

Kuzma, na dén Vnéboidenya G. Letenye (Letina), február 24., jun. 2., julius 29., aug. 25., okt. 6.

Lenti (Lentiba), febr. 22., apr. 10., dec. 6.

Mártonhely (Martyánczi), máj. 6., aug. 6. nov. 11.

Mura-Szerdahely (Szerdisce), máj. 1., jun. 2., aug. 19., okt. 26.

Muraszombat (Szobota), pred Fasenkom v tork, dvá tjedna pred Vüzemszkim pondelek, na on pondelek, za eden mejszec po Vüzemszkom pondelki, jun. 24., aug. 24., okt. 15., dec. 6.

Nagy-Dolincz (Velki-Dolinci), jun. 16., dec. 6.

Nagy-Kanizsa, febr. 2., pred Vüzmom, pred Riszála j, pred aug. 15., pred. okt. 15., pred dec. 8. eden tjedan vszáki dén.

Német-Ujvár (Güssing), po dnévi Szvecsnice, na velki pondelek, po dnévi Tejlavoga, aug. 2., szept. 1., okt. 30., dec. 6.

Őri-Szent-Péter, február 28., márc. 21., máj. 18., jun. 20., aug. 1., nov. 4.

Pálmafa (Púzsovcí), na dén Margejte.

Perlak, na Fasenk, po Riszála j v tork, po Jakobovom v tork, na Mihalovo.

Péterhegy (Gornyi Petróvcí), jun. 4., julius 4., szept. 8., okt. 28.

Rába-Szent-Márton, po Vüzmi na drúgi pondelek, aug. 10. nov. 28.

Rác-Kanizsa (Raszkr), po Vüzmi v szrejdo, máj. 16., jun. 24. aug. 10.

Strido (Strigova), márc. 19., julius 22., szeptember 30., dec. 4.

Szt-Benedek, v pondelek pred Fasenkom, v pondejlek po posztni Kvatraj, na velki pondejlek, v pondejlek po jeszénszki Kvatraj, v pondejlek pred Bozsicsom.

Szent-Gothárd (Monoster), na vszáki pondejlek, márc. 20., ápr. 18., máj. 1., jun. 19., jul. 24., szept. 25., okt. 18., dec. 18.

Szent-Györgyvölgye, febr. 19., április 12., junius 8., aug. 10.

Szent-Ilona (Szv. Jeléna), máj. 22., szept. 22.

Szent-Sebestyén (Szv. Sebescsán), na dén Szebecsána, na prvo nedelo po Vüzmi.

Szombathely, pred fasenszkim torkom, pred Jürjavim, pred Tejlovom, pred Málav-mesov, pred Andrásovom vszáki tork i v szrejdo.

Tótlak, (Szelo), v nedelo po Sznopnoj Mariji v nedelo po Miklosovom.

Turnischa (Törniscse), csar-noga tjedna v csetrtek, po Vüzmi na drúgi pondelek, pred Riszála j v csetrtek, na Antonovo, pred Velkovmesov v csetrtek, na dén po Málav-Mesi, okt. 4.

Zala-Egerszeg, febr. 14., po Cvetnoj nedeli ino po Jürjavom v pondelek, po Riszála j v tork, jul. 22., szept. 9., okt. 28., nov. 30., dec. 28.

Na Horvatszkom.

Krapina, márc. 19., máj. 5. i 16., jun. 27., jul. 16., aug. 13., szept. 10. i 29., nov. 11., dec. 6.

Légrad, na Gregor pápa dén,

na Bartholomeusovo, aug. 24., na dën Lucije.
Ljubesica, jan. 17., febr. 27., na Józsefovo, po Vüzmi v tork, po Riszálaj na 5. dën, na dën Szprne-Marije, jul. 15., aug. 6. i 24., szept. 21., nov. 30.
Ludbreg, ápr. 30., jul. 16., szept. szept. 8., dec. 21.
Toplice (póleg Varasdina), pred Matyasovim ino pred Józsefovím v pondelek, máj. 1. ino 15., v pondelek pred Cyrill i Methodom, v pondelek pred Zvisenýom Szv.

Krizsa, v pondelek pred Martinom.
Varasd (Varasdin), ápril. 24., jun. 24., jul. 25., nov. 5., dec. 21.

Na Stajerszkom.

Fehring, na Fasenszki pondelek, prvi tork po Laetári nedeli, v tork v krízsnom tjedni, dec. 21.
Fridau (Ormozs), na velki pétek, máj. 25., na prvi pondelek po Jakobovom, szept. 21., nov. 11.

Fürstenfeld, na 3. posztno nedelo, v pondelek po Rogáte, junius 24, aug. 28., v pondelek po Miklosovom.
Luttenberg (Lótmerk), vszáki kváterni tork, v tork po Vüzmi.
Pettau (Naptúj), ápr. 23., aug. 6., vszigdár tri dni po szpóloom; nov. 25.
Radkersburg (Radgona), 14 dni pred Fasenszkim pondeikom, v tork po prvoj nedeli po Riszálaj, na Lovrencovo, nov. 15.

To opüscsavajócese

Sztrasiló szvejtá

te nájnevarnejsi neprijáteo
lúdsztva je te vlecsécsi

Tuberkolózis.

On szi brezi miloscse vzeme
szvoje áldove vő zréda lúdsztva
ino ide po póti szvojega opüsc-
sávanya brezi gordrsánya. Ne-
vidlivo sze szprávi na nász. posle
szvoje poszlance; kaseo, hrklá-
nye, brez nevarno vidlivo razh-
lajenyé, influenzo i t. d. naprej vő
ino niksi cslovik szi ne bi miszlo,
ka szo eto poszlánci lúdi-zap-
ravljajócsaga tuberkulózisa.

Pazimo sze zátó,

ne csákajmo, nego vszáki, kí vu kaseo, muklavoszt, hrkle, v brez-appetitus
szpádne, koga tejlazsmécsa vszigidár bole vkrajjemlé, szi naj zrendelúje ino nüca
vcsaszi te gvüsen ino frisko pomágajócsi

Halápi-ov TUBERIN

steri nej szamo ka polejsá, appetitus naprávi, locsenyé ino to nej zdravo szlaboszt
zroküvájócese nočno-svicanye vtisa, nego tüdi i zagvüsnó zdravo vcsiní. Tó
vrásztvo je po vecslejnom szküsávanyi vküper posztávleno ino sze je po szvojem
hasznóvitom táli sze po cejlom szvejtá razglászilo. Na engliskom vónasztávlanýi
je zlátov metáljov ino postüványa-píszmom bíló vöszpoznáno.

Oni kí szo v tuberkulózsusi ino v plücsnom betégi, prsznoj bolecsiní, hválíjo
vszi poprejk blagoszlávájócese valánye Halápi-ovoga Tuberin-a ino vsze povszédi
valá on z velkim haszkom próti prsza boleznosztí, kasli, konyszkomí-kasli,
násecsi, asthmi (pri zsmetnom odihávanyi), hrklasztócsi, influenzi, preszlajenyi
ino toga pridenýi i t. d. vtisa i vkrajzeme krviplüvanye, raztopí csüdnóvito hrkle
ino odtíra to oszlableno mocsno-svicanye. Sto **Halápi-ov**
Tuberin nüca, dobí dober appetitus, to blejdo líce de pá
nazáj rózs nato, mócs dávajócsi szen sze nazájpoverné, friska
krv sze csüti nazáj v vszej zsilaj tecsti, na krátci: znóva
je nazáj cslovik.

Eden za mustro glazs **Halápi-ovoga Tuberin-a**
kosta **3 koróne**, eden velki glazs **5 korón** ino 3 glazsov
sze odposle za 15 korón brezi sztroska, csi sze naprej
notriposlejo pejzezi, ali po zavzétji delajócsaga

Halápi Fr.-a „APOSTOLA“ apotheka, BUDAPEST, József-körút, 64. Bazr. 89.

Diamantje za glazovino rezanje

od 2 koróni vise

Nr. 22. kosta 15 korón, steri vrezse nájmcovesni zlejáni glazs tüdi.

Imeniten diamant.

Prva Ausztrianszka Glazovinorezajocsega diamanta fabrika

HÖNIGSFELD S. Becs III2.

Löwengasse No. 8.

Preporácsa póleg dobrosztोजना szvoje zse od 30 lejt máo v dobrom glászi sztojéese diamante. Vszáko formo, k szakoj róki prilicsno.

Mini sztäre z nóvimi.

Ogiaszilo k senki. ——— Kí dale odávajo, hvalej dobijo.

Nro 3. kosta 4 koróne,
za prósztí glazs i okna.

Nro 6. kosta 6 korón,
za prósztó i belgizsko
glazsovino.

Nro 19. kosta 10 korón,
dober diamant, steri
prósztó i zlejáno gla-
zsovino rezse.

CONTRATUSSIN

BAYER

Eden glazs kosta 1 Korona 40 fillérov. — Po notri poszláni 2 Koróni ga brezi sztroska odposle jedini napravlács. Szpoznána nájboğsa ino nájbole valána za gorodhra-nenye decé.

ERDÉCSEGA-KRÍZSA

BABY

CRÉME 1 tubus K —'70, 1 teglin K 1'40
ZA POSZIPÁVANYE PRAH 1 skat. „—'70
ZSÁJFA 1 falat „—'70

Erdécsega-krízsa apoteka Budapest, Andrásy-út 84.

je gvísno valáno vrá-
szto próti kony-
szkomi-kasli,
muklasztócsi,
gúta- ino bron-
chial-katarrusi.

Opominanye. Pred küpilom, bestelanyom ino nájbole trzstvo hamicsje, brezi valánya drügi surrogátov ino glihanya moji szamo dobri, po právdi obrányeni preparátov. Póleg kastigeprávdé §-a 23. ino 25-ga, je vszáki, steri nej z moje fabrike valón, tó je eden drügi, kak moj právi, z zelénim nünestemplnom póleg právdé obrányeni **Thierry'ov Balsam** kak i drügo naprávlyane mojega szamo póvoga Centifolie-flastroma ino drüge moje naprávlyane proszi, küpi, má ino rávnics dale odáva, sze póleg kastigeprávdé brezi vszega sonanya na 4000 K pejnez ino do ednoga leta trpéce vóze kastiga ino 4000 K pejnez. Rávnics i tak prosnyá, küpilo ino odája od právdé nej dopüscseni, z velkov hválov i krícsanyom oznanüvani, z drüгим iménom obdáni surrogátje, steri vsze zse szamo na kvár lüdsztva trzstiti scsöjo.

Szám csicszti

Thierry'ov balsam.

Jedina ino edna fabrika i odposiljávanya meszto póleg právdé dopüscsena i kre trzstva dopüscsena balszama fabrika

Apothekára Thierry A. v Pregradi, poleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.

Ete balszam sze lehko nüca znótra i od zvüna. — On je:

1. Edno nezapopadljivo dobro vrasztvo pri vszej betegaj plücs ino przi, zlehcsi násec i vöpiüvanye, bolécsi kaseo, ino zvrácsi escse tüdi sztáre tákse boleznoszti.
2. Pomága jáko pri zvuzsgányi-sinyeka, zamuknyenoszti ino pri vszej betegaj sinyeki i t. d.
3. Odzsenié vszako tréslíko z koréna.
4. Zvrácsi na csisztoma vsze betege jéter, zsalódca ino drób, nájbole pa krcs v zsalódci kóliko i trganye v tejli.
5. Odtira bolecsino ino zvrácsi zlatnico i hámorhoido.
6. Naprávi lehki sztolec, ino zesiszti krv, dróba, vzeme hipochondrio ino melancholio i szprávi appetit ino ceranye.
7. Prevecs dobro vrácsi zobno bolecsino pri vótlí zobáj, vüsztniciprhnenye ino sze zobne i vüsztne bolecsine ino vtisa kucanye i szmrédcsó szapo od vüszt i zsalódca.
8. Je dobro vrasztvo próti glízstam, próti etilepszüli ali velkomi betegi.
9. Nüca sze od zvüna kak csüdnovito vrasztve za vsze rane, nóve i sztáre, kraszte, otejk, mehércseke, lisáj, lécsó, **zazsgane rane, zmrzsnylene kotrige**, szráp, sén ino vózmétávanyi krvi, gorszpókano kózso i t. d. ino vtisa gláve bolecsino, sümlenye, trganye, protin, vüh bolecsino i t. d. vsze eto za nücpiszmo, stero je k vszákomi glázski k coj djáno, na csiszto raztolmácsi. Je poprej tak od znótra, kak od zvüna z nájbogse szpoznano domáce vrasztvo, stero je celó naturálszko, fál ino nesokdlivo ino pri níksój familiji, za influenze, cholere ino drügi zgrablivi betegov volo, kak prvo pomáganye, ne bi faliti szmelo. Edna jedina proba vecs navcsi ino pokázse, kak eto na glász dávanye. Právi ino csiszti je ete balszam szamo te, csi je vszáki glázsek z poszrebranim kapszelnom zaprejti, ino csi je vszáki glázsek z odzgoraj povejdaním zelénim stemplnom i za nücanye-popiszkom, steri rávno táksi stemplin má, notri povüti. **Za toga volo vszigdár na dolpopiszani zeleni stemplin paziti trbej!** Steri moj právi balszam falicsno delájo, onoga pod mojim iménom trzsíjo, naj bi z etaksim tátom lüdsztvo norili, szo od méne póleg právdé, stera na eto delo gledócs sztoji, szigurnoj tozsbí podvrzseni ino kastigani. **Gde sze moj právi balszam ne trzsi, z one krajine sze balszam zráven od méne naj da prineszti ino atresz moj je: Angela-csuvara-Apotheke. Thierry Adolf v Pregradi, poleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.** Od falicsnoga sze lehko bránimo, csi ednako zrendelüjemo z moje fabrike. **Odposilanye** sze szamo v moji patentérani **poszebni-kisticaj** zgodí z 12-imi málimi ali 6-imi duplískimi glázski. Brezi vszega sztroska kosta na vszako posto v Ausztrii-vogrszkom országi 12 máli ali 6 duplíski glázskov za 5 koróne, v Boszniji ino v Hercegovini 12 máli ali 6 duplíski glázskov za 5 koróne 60 fillérov. — Menye od 12 máli ali 6 duplíski glázskov nemrem poszlati. Posilam csi sze pejnezí naprej k meni poslejo ali csi sze oni, gda pak pride, na posti doliplácsájo.

Thierry Adolf v Pregradi, poleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.

Pri rendelüvani 5 tucatov je cejna falejsa. Odávanye balsamov z drügimi stempni ino eti delanje ino v pravdenom táli nej dopüsceni odánye z drügimi ali nej z etim dopüscenim Nünestemplnom sze póleg právde kastüga. Zrendelüványe, k steromi sze pejnzei naprejposle, bude **pred** ovim drügim ino **na ednök** odposzlano.

Schutzengel-Apotheka

des A. THIERRY in
PREGRADA

Mócs ino valánye

právoga Centifolie-Flastroma (prvé za csüdnoviti balsam zváni).

Z etim flastromom je edno 14 lejt sztaro csontno-prhnenye, stero je nisce nej mogao zvrácsiti, celó popunoma vözvrácseno, na novics pa edna 22 lejt sztara k raki szpodobna rana.

Odzené i vtisa krven gift. Vszáko boleznó operáció i szkoro escse i amputeranye za nepotrejbno vcsini.

Právi Centifolie-cugflastrom, vö zróda velkoga valánye, edno z najteskejsie ino escse tém sztarejsim bolecsinam csloveka tüdi pomagajócse vrasztvo, steromi póleg valánye ino za vtisanye bolecsin nega para kak pri bolezní sze pokázse, ino sztoji z najvéksim szvojm tálom vu cocentrácii erdecse rózse „rosa centifolia“ bodócsem csüdnovitem naturálszkoga vrasztva-mócsi sztoji, zjedinyeno z drügimi, rávno tó mócs imajócsemi dobro poznánimi vrasztvami.

Právi Csüdnoviti-cugflastrom sze nüca: pri ranyeni ceckaj nadavajócsi szsenszki, csi sze vceckaj mlejko sztávi, csi oni za séna volo obtrdnejo, pri vszefelé sztári ranaj, za otecsene nogé, escse na csontno prhnócsó; pri vdárjehi, szmeknyeni, sztreljeni, vrej-zani ino zmuzsgyeni ranaj; za vöpotégnyene vszej sztranzski tálov z nasega tejsa, kak: glazsojne ino leszeni szpic, kaméncsekov, sprüja, trnja i t. d.; pri vszákom otecsenyi, zrászti, lisáji, krasztaj, escse pri raki; pri csemérnom nohéti, otecsenoszti mehéráj, ranyeni nogáj, zazsgáni ranaj kaksestócs forme, pri zmrzsnjeni kotrigaj, gorszprászkanoszti kózsze, sinyeka otecsenoszti, mozolaj, pri tecsáji vüh ino za kraszte pri deci i t. d.

Centifolie-cugflastrom csi je sztarejsi, bole valá te za szvoje mócsi volo.

Jáko je dobro, od etoga **jodinoga právoga flastroma** vszigidár domá pri hizsi meti.

Menye od dvá tegelna nemremo odposzlati; odposzlánye sze lehko zgotí, csi sze naprejposle ali na posti dolplácsajo pejnzei. Kostata z postov, z píszmom i z paküvanyom vréd 2 tegelna 3 koróne 60 fillerov.

Doszta zahválni píszem vszáki lehko dobi.

Jedina fabrika: **Angela-varüvácsa-apotheka THIERRY ADOLF vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.**

Depo je v najvcsi apothekaj. — Gde depód nega, naj sze od méne zrendelüje ino atresz píse sze: **Na apotheko angela-varüvácsa A. Thierry v Pregradi póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.** Numeruv obranyenoga stemplna v Ausztrii-Vgrszkom országi je: 4524.

Mirabile Pain-Expeller

szamo z zvünyesnyim tálom za nüc.

Csüdnovito dobro pomága, csi sze notrizribli próti protini, trganyi v kotrigaj, sztároj i vugibanszkoj reumi, hrbtnoj i krizsecovoj boleznoszti, oszlabnosztaj, vönesnyi preledjenyaj, zvinyenosztaj, v kotrig otecsenosztaj ino zvuzsgányaj i t. d. tak, kak zvünyesnya za mócs vrasztvo za vsze z velkoga dela i prigibanya zháhajócse odzgoraj povejdane bolecsine.

Právi je szamo z napiszane stemplnom i z kapszelom dolzaprejtí vö z fabrike. Menye od 2 gláska sze nemre odposzlati ino kostata na vszáko posto Ausztrie-Vogrszkoga országa ino Nemskoga drzsányá odposzleniva, pri naprej poszlani pejnezaj ali na posti vöplácsaniva 2 gláska 3 koróne 60 fillerov.

Vszta eta vrasztva sze práva dobüjo od Angela-csvüvára-apotheke Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.

1. Práva engliske kózse-branyena pomáda

Before.

2.

After.

nema v szebi nikakse nevarne ali prepovedjana vrásztvo pomore frisko ino dobro próti vsejem boleznostzi kózse, bráni nyó od vszáké pogibelnoszti vrejmena ino trákov szunca. Vkrajszprávi z esúdnovítim tálom vsze necisúztóce obráza ino tejsa kózse, tak kak **prepelicasaztóco, jéterne-krp, vimmerle** i t. d. grbe ino pókanye kozse, osztre i erdése roké gladke i cartaszte vesini ino dá po dúgom núcyanji obrázi mládo friskóco ino cartlaszto kózso, cejloj kózsi pa poprejk róznatno i zdravo vóidenye. Vszáki vecsér, prvlé kak bi szpát sli, szí notri zribamo obráz ino on táo kózse, steroga za mladoga i lepsega scsémo vcsiniti, celó na ráhi zavijemo szí roké z rokajicami notri ino nihámo tak pomádo szkóz nócs szvoje delo opraviti. Vjútro sze z friskov, mizrov vodóv ino z kaksov dobrov zsájfov (nájbógsa je moja **Borax-zsájfa**) dolizaperémo.

Eden teglin práve engliske kózse-branyene pomáde ino edna Borax zsájfa kostata brezi vszega sztroska 4 koróne.

Dobí sze szprávim englikim obrnyenim receptum vréd vu **Angela-csuvára-apotheke Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.**

Hämätinszke-Pastille (Kruglice)

po právom francuskom recepti z csisztoga Liebig-szkoga meszávövszétja, zdrúrsene z chemiskimi tálimi, szo to nájbógse vrásztvo próti blejdnoszti, szíromaskóco v krvi ino z eti zhájajócsi betegov. Eta napravíjo nazáj zadoszta krvi v tejsi ino napuníjo ono. Pri vszakom znamenýji szíromaskóce krvi ino blejdoszti, stera lahko po trúdnoszti ino kotrig szlaboszti, szrcá premoesnom bitíji, zsmetnom odiháványi, zsalódea gorí neje delanyi, po zsalódcem kresi, mamicí, po prevecs velkoj bolesine gláve i t. d. od toga betega vlovlenom betezsniki vcsaszí szpoznamo, naj ne zamúdimo sze te próti betegi nasztaviti ino zrendelúvati ete Hämätinszke-Pastille, stero szo jedino ino dobro valáno vrásztvo próti blejdnoszti ino szíromastva krvi.

Ete Hämätinszke-Pasztille sze na vszákó rendelúvanye frisko napravíjo vu **Angela-csuvára-apotheke Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.**

Edna skatula kosta brezi vszega sztroska 4 korón.

Vszáká skatula more z podpiszkom narednika previdjena biditi.

Zagorszki szirup za prszí.

plúesnomi katarrusi, alájmi, bolésemí vómetanyi, prsznoj bolesini, vtsávano ino oblehcseno vrásztvo pri vszej, esese i pri sztári boleznoszti prszí i plúos. — Eden cejli glazs kosta brezi vszega sztroska 3 koróne 30 fillorov. Vszáki glas more z kovine kapszl, z iménom moje firme notri vdárjeno imé metl. — Delani je ino odávani od **Angela-csuvára-apotheke THIERRY ADOLF vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.**

Edno jáko prijétno k szej vzéti vrásztvo kak za sztarejse, tak za deco próti kresi ino zadávajócesomí kasll, praznomí ino vrásztvo pri vszej, esese i pri sztári boleznoszti prszí i plúos. — Eden cejli glazs kosta brezi vszega sztroska 3 koróne 30 fillorov. Vszáki glas more z kovine kapszl, z iménom moje firme notri vdárjeno imé metl. — Delani je ino odávani od **Angela-csuvára-apotheke THIERRY ADOLF vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.**

Práve engliske Cascara-Sagrada-krvesisztcése-pilule.

Edna skatúla 60 f-ov, 1 pák z 6-tími kastúlamí kosta brezi vszega sztroska 3 K 80 fill.

Jáko je preporácsam za bógal sztóce, brezi vase bolesafne.

Vszáká skatúla more z mojim podpiszkom „A. THIERRY“ pravídjena biditi.

Gde níksega depota moji vrásztva nega, sze zrávna od méne zrendelúleje i moj atresz je:

Angela-csuvára-apotheke Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.

ZA TANÁCS.

Právi engliszi obcsinszki za ték i za zsalódec práh
od apothekára THIERRY A. v PREGRADI, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.

Nájbógse domáse vrásztvo za zsalódec moesno-posztavlanýé, za appetitus delanye, zsalódea gorzdelávanye, za tejsa v moesnom sztálsí drzsánye, ino próti vszemi sztávlányi v nasem cszejvl, nájbóle ga pa preporácsam próti velkoj szitozsti ino próti tróej, masznoj hráni i próti velkomi pili ali z eti szhájajócsi betégní. — Z csiszí túdi i krv ino prezsno napravlanýé ali dale razprezstranye vszej, od nej dobro delanoga zsalódea vóidócsi betegov. — Z etoga práha szo edna ali dvoje kávnyszki szlel vzemete eden frtáo vóre po vszákóej jezvitíji z ednov kupčov vodé ali bóge je dobrim vinom ino na tá sze esese edna kupcia voda ali vino szpíje. — Edna kastula brezi vszega sztroska kosta 3 koróne. — Vszáká kastula more na znamenýje pravicsnoszti z rókepídziskom napravlácsa „THIERRY ADOLF“-a previdjena biditi. Gde ne ga depót toga zvúnrédno dobroga práha, naj sze zrendelúje ednáko ino sze atresz píse na **A. THIERRY, angela-csuvára-apotheke vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.**

Vsaza eta vrásztva sze práva dobíjo od **Angela-csuvára-apotheke Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztúdenca.**

Balsam i centifolia mazalo Thierry A. apothekara,

tó je dvoje nepreládano vrásztvo, nigdár sze ne pokvari celó kem sztarejse je, te vees vredno posztáne: ne skódi nyemi zima, nidti vrocsina, záto sze vu szakom csaszi lehkó razposila. Szkoro vszigdár pomócs dájo. Razmi sze, ka nigdár neszmi krivo, nikaj vrejdo brezi mócsi blágo, stero nori i je próti posztávi hváleno i preporácsano kúpívati, za stere sze szamo zaman penezi tá mecsejo, nego vszigdár eto dvoje szkusano, právo, fáhlo, neszkodlivo, ino zagvünoga haszka zdravilo szi náj kúpi vszáki cslovik, stero bi pri vszákoj neszrecci vszigdár krédi moglo biddi. Gde sze z onimi znaményami ne dobi kak szmo pizsali, tam sze naj szamo zdráven priszlovi z etim naszlovom: **Apotheka Thierry Adolfa k angela-esuvára v Pregradi**, póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca, Ausztria.

Depó v Budapesti v apoteki Török. J. ino Egger D. Leo, J. Vértes Lugos.

V právdi obranyeno: Vszáko keozdelanye ino predelanye sze kastiga, nej znánye právde je nej vögücsanye.

Szodec: Vi szte obtozseni, ka szte szkoro vsze szvoje i zádneye pejneze brezi haszka na nikaj nej vrejdo ino brezi haszka vrásztva vözmetali, csi rávnic bi, kak i ovi drúgi znati mogli, ka je **szamo Thierry-ov Balsam ino Centifolleflstrom** te nájbögsi, nájhasznovitnejsi med vszejmi domácsimi vrásztvami, kak je tó od vnozsino zahválni pizen poszvedocseno.

Tozseni: Zsao mi je, ka szam sze dáo noriti ino szam celó nevaláne ino brezi vszega haszka meni preporácsane vrásztva ino falicsne balsame kúpüvao, stero sze zdaj zsaliujem.

Szodec: Neznánye je póleg právde nikse vögücsanye ali polescsánye nej. Zakaj szte szi nej te pizsma od Thierry apothekára z Pregrada z vécsemi jezermi zahválnimi pizmami nej dáli prineszti, stere sze vszákom, csi zselej, zóbszton odposlejo?

Tozseni: Tó de mi je do szejmáo tüdi i celó nepoznáo bíló.

Szodec: V onom iméni, da vi zadomesztíte, ka szte do eti máo próti szvojemi ino vase familie zdrávji lágogega vcsinili, vasz zdaj gormentüjem. Tüdi i morete od széga máo od kúpila ino nücanye vszefelé malovrejndi surugátov ino flastromov stere odpovedati ino sze szamo na Thierry-ov balsam ino centifolie flastromi drzsati, szte szo jedino gvüsne, hasznovite ino valána vrásztva. Vsze právde na zdrávje gledócs sze moréjo od nász, kak nájbolo zdrzsati, ár nepoznánye ino zapücscsenyé nyi sze vszigdár i na hitroma kastiga ali po betéji, ali pa po szlaboszti nasi orgánov i tejla.

Za pomócs trpécsemi národi ino za polescsánye bolecis ino betegov nam szlúzsijo Thierry-ov balsam ino centifolie flastrom, ino vám je nej szila duzse trpeti, csi ete fála vrásztve vszigdár pri hizsi ino pri szebi máte ino szploj nücate.

Thierry-ov balsam je edno zvünrédo vrásztvo próti kasli, katarrusi, prsznoj-bolecisni, tuberkolózi, sinyeka vuzsgányi, zamuknyenoszti, bronchitiszsi, plücsam-betegi, jétra-trdnoszti, szalódca-krcsi, kóliki, sztolca-nerédnoszti, nájbole próti influenzi i t. d. ino dá gvüsno pomócs. Kosta: 12 máli ali 6 duplisni glázskov ali eden jedini velki **Poszeben-glazs z patenteranim zapíralom 5 K brezi sztroska.**

Thierry-ova Centifolie mazalo je Non plus ultrapri vszej rávnic kak stécs sztári ranaj, vuzsgánosztaj, ranyeni cekaj, prszni-trdosztaj, lisáji, oteki, tecsényi, ranyenosztaj, karbunkulusi, nóvoteki, meháráj krasztam pri deci i t. d.

Ono omécsi ino vöpotégne z tejla vsze tá pridócs lücke tále, kak sprj, glazsojno, spice, pejszek i t. d. brezi bolecisne, obráni, csi jo taki nücámo, szkoro vszigdár krvno necsisztócsno ino za nepotrebne vcsini boléese operácie.

Dvá teglna kostata 3 K 60 f.

Pizsma od jezerni zahválnoszti vszáki, csi zselej, brezi sztroska dobi odposzláne.

Posilanye ali po naprej — ali po odzaja placsili po

Thierry A. apothekári vu Pregradi,
póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.

Allein echter Balsam
von der Schutzengel-Apothek
des
A. Thierry in Pregrada
bei Rohitsch-Sauerbrunn.

V sze eta vrásztva sze práva dobijo od Angela-esuvára-apotheki Thierry Adolf vu Pregradi, póleg Rohitsch szlatine-sztüdenca.

To zdravo dejte

je to nájvékse veszélje, nájdragsi kincs sztarisov; na zdrávje deteta szkrb meti je dúzsnoszt vszej roditelov. Zató sze z poszebnim tálom szkrbnim materam preporácsa, za mále meszto drúgova poszpávanya práha (Stuppa) te z nájfinejsi tálov vkúpdjáni

Babymira-Crème

nücati. On vkraj szprávi na hitroma ino celó kózse-vómetanye, poszeбно „stirde-szetnoszt“ poszúsi gorzribano i szpokano kózso, zvrácsi frisko od znojja gorzribano kózso. Preporácsa sze pri deci poszeбно pod rokámi, na sinyeki, na gúti ino na vszej háklávi, mokrószti poszeбно vódjánim tále tejsla szkrbno mazati.

On sze preporácsa túdi i za odrascene, nájbole zszenskam za lepoto i csisz-tócsó obráza, rók ino poszeбно na nazájdoblenýe gladke kózse, csi je v zimi gorszpkála ino braszklava grátala. Babymira-Crème csuva kózso od vsze zvünesnye skod-lívoszti, naprávi jo cártaszto.

To zványe „Babymira-Crème“ je póleg právde obranyeno. 5 skatul z nücanya napiszkom vréd sze dobi za 3 Koróne 20 fillérov ino 10 skatul za 5 Korón 80 fillérov brezi vszega sztroska pri jedinom delajócsém.

BRODJOVIN H. v ZÁGREBI, Zrinjski-plac, No. 45. **apotekári**

Pod Delaware iménom ji je jáko doszta drúgeféle fajto dóbilo ino poszádilo, zató sze zrendelüvájócsi naj pázi.

Moja trsznogacepjá-sóla

je 18 lejt sztoji gor ino je v cejlom országi prva po pravdenom-sztohci zamerkana firma. Vszáko szprotolajtje ino jeszén okóli 60 fajt nájglaszovitejszega vínszkoga- ino za jejsztvino grozjája rodécszega trsznoga cepjá vu veszi sztójezero falátov dávam po fáł cejni za odajo. Moje odavájócsé gorice szo 112 plúgov velke, z toga je szamo z tim szvejtaglaszovitnim

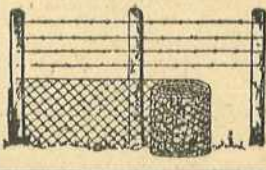
DELAWARE-

trsztjom 40 plúgov, celó csiszte fajte. Tó je jedina fajta, stero cepiti, sprickati nej trbej. Jáko je rodécsi trszte eto. Brezi pokrívanya nájosztrejszo zimo presztoji i tak je ráni, ka ga v nájhladnejsi krajínaj na szedi szep-tembra doli moro brati, ár sze ovacsi zgrba, nyegovo víno je pa med vszejmi to nájszlad-kejsze i nájmoecsnejsze. Stapani velki napiszek, z nyegovoga roda kejpom, kak i v mojoj sóli bodócsi 60 fajt drúgi plemeniti trsztjov ino za plót valón drotani naprávľany velki, z kejpami kourant zóbszton poslem vszákomi v vszákóm leti, steri píse meni.

NAGY GÁBOR trsztja velki-póvavec, NAGYKÁGYA.

Za plót drotana-pravľenyá.

Drotani plóti sze tak jáko poveksávajo, ka escse i tam, gde szí deszke i late domá delajo, zse szkoro vsze povszédi eté nücajo za toga volo, ár póleg nyihovoga drzsánya i lepote szo tak fáł, ka eden -ni meter plótá komaj 40-50 kr.-ov kosta.

Szküsávanya moja, stera szam szí v vecs lejtnom mojem deli v becski, nemski ino belgiuzszki apotekaj szpravo, szo me na tó genola, ka naj po **dr. Kvapil** vrácsnika píszni vküpposztávlene

Karpatszke za zdrávje pilule

(Malacke pilule)

dám vö, stero szo próti sztolca sztávlenyi, szlin delanyi, brezapetitusi, zsalódca bolessinaj, gornapnyenoszti, omedlevanyi, glávnoj bolessini, premenljivoj trésliki, zlátanci, kozse vövdárjenyj, kóliki ino jéternom trplenyi z nájbógsim haszkom sze lehko nücajo.

Prednye meszto razposiljanya je:

Friedrich János apothekár Malaczka, pozsonym.

Szkladiscse je v Budapesti: pri Török József apothekára, Király-utca 12.

Edna skatula kosta 2i kr., eden zvézek z 6-imi skatulami i frt 05 kr.

Csi sze k pilul cejni 20 kr. k coj dene, te sze one po cejloj monarchii kama stécs brez vszega drúgoga sztroska razposlejo.

Védjegy.

!Opominanye!

Szamo szo te isztinszke, csi je vszako za nüc vcsenyé z etim obrambe-znaményom previdjeno, ino csi sze na vszake kastule pokrivali napravlenika cejli pridavek lehko vídi. Vsze drúge pilule kak nej práve, sze naj nazáj dájo.

Nezracsúnano szpoznani- i zahválni píszem, z med sterimi nisterne eti naprejdám:

Postüvani G. Apothekár! Da szam jasz zse eden zvézek nyihovi Karpatszki za zdrávje pilul prineszti dáo ino szam nyé za dobre szpoznao, morem nyim na nyih sze kak nájbole zahváliti ino nyim z ednim na znánye dám, da szam nyé jasz zse vnóгим betézsni preporócso ino pri vszákóm szo sze one za hasznovito pomágame szpoznale.

Naj mi escse 3 zvézke z nyihovi Karpatszki za zdrávje pilul poslejo po zavzétji.

Z pozdravlenyom

1906. márc. 1.

Schärer Valentin Vért v Szlaviczi,
1. Posta Kolomea, (Galiczia).

Postüvani G. apothekár Friedrich János v Malaczki. Da szam zse dugo v zsalódca bolessini ino trdom sztolci trpo ino vecs vrásztva probao, nego zahmán, te szam nyihove za zdrávje pilule zrendelüvao. Nyihova pomócs je tüdi i nej vöosztála. Nyihove pilule isztina pomali pomágajo, nego jáko dobro. Zató ji proszim, naj mi pá 2 zvézka z eti pilul poslejo.

Z pozdravlenyom

Levicki János

poste-kolár Lemberg, Janoven gasse No. 66.

Plemeniti G. apotekár Friedrich János v Malaczki. Proszim ji prijazno za hitro odposlenyé pět zvézkov zdrávja pilul. Jasz szam nisterne od ednoga mojega poznánca za probo dóbo ino te szam nyihovo csüdno pomócs várao, za toga volo ji proszim naj mi kak nájprvlé zgoraj zrende-lívane zvézke odposlejo.

Z pozdravlenyom

Dzik János kozsár
v Trzynietzi (izhodna Slézia).

Plemeniti G. apotekár! Proszim ji na odposilanye stiraj zvézkov nyihovi Karpatszki zdrávja pilul, one szo mojoj familii za jáko velki haszek ino sze vszákomi lehko kak nájbógse vrásztvo preporácsajo.

Z pozdravlenyom

Cormons, 1906. II/22.

Caisuti János
k. c. prvi-postamester.

Postüváni Goszpód! Od mojega ocsó, kí szo v Cormonsi prvi-posta-mester szam zvedo, ka oni csüdnovite za zdrávje pilule májo, stere krv csisztijo ino sze vu szákóm táli lehko preporácsajo. Proszim jih na od-poszlánye dvóji zvézkov z nyí po zavzétji ino jasz bom one med mojimi tivárisami tüdi i dale preporácsao.

Z pozdravlenyom

1905. okt. 4.

Caisuti Alfréd
telegrafist szeverne-zseleznice
Olmütz, Neu-Hodilein 178. II. Stock.

G. apotekár Friedrich J. v Malacki. Proszim nyih, naj mi kak nájprvlé odposlejo za 10 korón nyihove tak hasznovite Malacke-raszt-linszke pilule.

1906. január 19.

Z pozdravlenyom
Zsena Belleberg órnagy-a
Becs, III. Haupstrasse 86. No.

Plemeniti G. Friedrich János apotekár v Malaczki. Proszim nyih za odposzlányá z nyihovi izvrsztni Karpatszki za zdrávje pilul za 5 korón po zavzétji.

Z pozdravlenyom

Beszterczebánya, 1905. április 9-toga.

Hüttner Ida.

G. Friedrich Jánosi v Malaczki. Proszim nyih po zavzétji dvá zvézka z Karpatszki-pilul poszlati. Z ednim tüdi i zamerkan, da one jáko mo-jemi betegi pomágajo ino da one jasz vszákomi z nájbógsim tálom lehko preporácsam.

Kolomea, 1905. dec. 12.

Z pozdravlenyom
Bochner Lippa.

Liniment. Capsici comp.

je „ANKER-PAIN-EXPELLER“-a napravlanye

z Richterove apoteke v Prági.

Eto na dosztaféle tálov vöszprobano ino zavüpajócese domáce vrásztvo sze esce itak z nájbógsim tálom núca pri dolpelajócesem ino vkrajodtirajócesem, kak i boleznivtisajócesem notriribanyi. Poszebno sze onim preporácsa, steri sze doszta vtünejdrzsíjo, gósztomi podmenbi vrejmena i záto tüdi i z lehka prehlajenyi szo vödjáni, t. k. vertovje, logárje, vadaszje, polodelavci, ribiesje, bányaszje, okóli hodecsi, pótnicie i t. d. Anker Linim. caps. comp.-a („Anker Pain-Expeller“-a napravlanya) velka lehkóta v tom sztojí, ka je fál, K —.80, K 1.40 ino K 2.— po ednom glazsi, záto ga vszáki z lehka lehko küpi ino niscse sze naj ne müdi onoga pri prehlajenyi, reumi, gihti, krizseca-bolecsini, pojasa-boleznoszti i t. d. nücati hapiti.

Zgoraj popiszano domáce vrásztvo sze po nájszkrbnejsem nácsini dela v odszpodi popiszane apoteke laboratoriumi; vszáki glazs je odszpodi ino odzgora z erdésim Ankerom dolzadelano skatulo szpráveni, na stero pri küpili pazimo ino nikse drúgo-delanye ne vze mimo gor! V odprejti glázskaj Richter-ov Anker Linim. ne pride ná odajo.

Csi sze Richter-ovo právo vrásztvo od nász vu pravdenom táli notrizamerkanim obrambe-znaményom „Ankerom“ domá ne bi mogli dobiti, te sze obrnimo: k

Török József apoteki, Budapest

Király-u. 12. ino Andrassy-u. 29. ali ednáko:

v Dr. Richter-a apoteko k „zlátomi oroslán“-i, v Prági.

Elisabethstrass. 5. neu.

Vszakdanésnye razposilanye.

Pri glazovitni

Richter-ovi Anker Kamenzidani-omarcsekoy

ino Anker Mosztóvzidani-omarcsekoy küpili, steri sze za K —.75, K 1.50, K 3.— ino vise lehko dobjio, na „Anker“ znaménye pazimo ino vszáki omarcsek brezi toga znaménya sze naj nazáj dá, kak nej právi. Z kejpami kourant na zseleny zóbszton ino brezi sztroska.

Ki muzsiko rad má, naj proszi kourant od glazovitni Imp. muzsikáliski skéri ino za gücsati-masinov tüdi.

Richter F. Ad. i Comp.

kral. dvora i kamare posilavci

B E C S, I. Operngasse 16.

